Božja beseda, misli in zahvale za vsak dan v letu

SVETI JOŽEF, HVALA

P. dr. Viljem Lovše, DJ

Dragi bratje in sestre v Jezusu Kristusu, našem Gospodu.

Pred vami je drobna knjižica za premišljevanje in molitev skupaj s sv. Jožefom. Nastala je v letu sv. Jožefa, ki ga je razglasil papež Frančišek in je trajalo od 8.12.2020 do 8.12.2021. Besedila so bila objavljena na spletni strani: https://pvililovse.wixsite.com/duhovni-odmiki/

Pri vsakem naslovu je najprej številka dneva in meseca. To vam lahko olajša branje in iskanje po dnevih.

Zahvaljujem se vsem, ki ste v letu sv. Jožefa molili in premišljevali ob teh kratkih sestavkih. Še posebej pa sem hvaležen gospe Karmen Kristan in Jožetu Praper, ki sta oblikovala elektronsko knjižico ter Heleni Škrlep, ki je besedilo lektorirala.

Kdor zmore in želi vsebino uporabljati še kdaj, si jo lahko tudi natisne.

Sveti Jožef, naš zavetnik, prosi za nas!

V Radljah ob Dravi, ob koncu leta sv. Jožefa

Hvaležen in v molitvi povezan z vami,
p. Viljem Lovše DJ

VSEBINA KAZALO

1. 1. Oče v sprejemanju

2. 1. Oče v nežnosti

3. 1. Oče, zavetnik umirajočih

4. 1. Oče, zaščitnik Cerkve

5. 1. Oče, služabnik odrešenja

6. 1. Oče, upanje bolnikov

7. 1. Oče, ki tolaži nesrečne

8. 1. Oče, ki skrbi za Cerkev

9. 1. Oče, ki nosi svoj križ

10. 1. Mož molitve

11. 1. Oče, ki daruje samega sebe

12. 1. Oče, močan v slabotnosti

13. 1. Oče, ki dela

14. 1. Oče, ki moli sredi stiske

15. 1. Smrt, dokončna podaritev

16. 1. Molitev za Cerkev

17. 1. Poslušen in zvest

18. 1. Slavimo Gospoda z ustvarjalnostjo

19. 1. Tvoja volja naj se zgodi

20. 1. Ljubite drug drugega

21. 1. Pogumen in odločen

22. 1. Eno v veri

23. 1. Ljubiti v trpljenju

24. 1. Edinost med vernimi

25. 1. Ne skrbite

26. 1. Tesnobni starši

27. 1. Strah pred smrtjo

28. 1. Prepustitev Bogu

29. 1. Dejanje vere

30. 1. Pomnoži nam vero

31. 1. Vera brez del

1.2. Očetova volja

2.2. Večni duhovnik

3.2. Ljubi Gospoda

4.2. Ljubi svojega bližnjega

5.2. Prinašalci veselja

6.2. Drži se zapovedi

7.2. Moli samo Boga

8.2. Hvalimo Gospoda

9.2. Zlorabljanje Božjega imena

10.2. Jezusovo sveto ime

11.2. Lurška Mati Božja

12.2. Posvečena sobota

13.2. Dober poslušalec

14.2. Velikodušnost

15.2 Molitev za voditelje

16.2. Jezus je v meni

17.2. Pepel

18.2. Post kot vir svobode

19.2. Resnična skrivnost

20.2. Skrb za starše

21.2. Očetovstvo in materinstvo Cerkve

22.2. Trdni temelj

23.2. Ogenj, ki prižiga druge ognje

24.2. Živi!

25.2. Starešina živi na polno

26.2. Nezvestoba

27.2. Pričevalec čistosti

28.2. Čas za molitev in čas za delo

1.3. Živim iz krsta

2.3. Kristusovo trpljenje

3.3. Resnična moč

4.3. Ubogi me lahko ozdravi

5.3. Trgovina z belim blagom

6.3. Naših krivd se ne spominjaš

7.3. Veličastnost telesa

8.3. Dragocenost ponižnosti

9.3. Vedno odpuščajte

10.3. Zapovedi?

11.3. Ozdravitev shizofrenega

12.3. Slepota nespameti

13.3. Resnična molitev

14.3. Luč je že premagala temo

15.3. Ne umrje, živi!

16.3. Ozdravljen hromosti

17.3. Vse za učence

18.3. Pričevanje

19.3. Sv. Jožef, zavetnik moških

20.3. Sodelavec pomladi

21.3. Poveličevalec Očeta

22.3. Oče upanja

23.3. Mož odpuščanja

24.3. Osvobojeni osvoboditelj

25.3. Podarjeni darovalec

26.3. Močna osebnost

27.3. Oživljeni oživljevalec

28.3.Blagoslovljeni blagoslovljevalec

29.3. Dišave podarjenega življenja

30.3. Moška oholost

31.3. Sebični izdajalec

1.4. Umiva nam noge

2.4. Trpi iz ljubezni

3.4. Sprejemam smrt, zato lahko živim

4.4. Novo življenje – vse delaš novo

5.4. Veselje sinovstva

6.4. Spreobrni se

7.4. Vstani in hodi!

8.4. Bolečina

9.4. Odgovor na dar

10.4. Žalovanje in jok

11.4. Veren

12.4. Prelepo, da bi bilo res

13.4. Ne govori s tujci

14.4. Vsak potrebuje čas zase

15.4. Bodi to, kar si!

16.4. Potuj z malo prtljage

17.4. Živim iz Njega

18.4. Hranim volka?

19.4. Upoštevaj podarjene uvide in sanje

20.4. Lahko vplivam na spremembe

21.4. Ne o sebi, ampak o vstajenju

22.4. Možje vstajenja

23.4. Znamenje

24.4. Očitno ni vedno očitno

25.4. Evangelizator

26.4. Pritoževanje je lahko molitev

27.4. Ukoreninjenost

28.4. Kakor je bilo v začetku

29.4. Nova luč

30.4. Hitro širjenje dobre novice

1.5. Ne na pesku, ampak na Skali

2.5. Karkoli hočete

3.5. Spominjam vas

4.5. Naše poslanstvo

5.5. Postopoma

6.5. Vse, kar potrebujem, je …

7.5. Pozoren na besede

8.5. Čas žalovanja in čas veselja

9.5. Zvestoba temelji na veri

10.5. Ne primerjaj se

11.5. Ni dvoma

12.5. Skušnjave so priložnost

13.5. Postajam kruh, ki ga uživam

14.5. Pojdite!

15.5. Istovetnost

16.5. Zaupaj duhovnim vzgibom

17.5. Ni dokazov, le pričevanja

18.5. Stop prepirom

19.5. Dopolnjevanje v modrosti

20.5. Zaupaj v to, kdo si pred Bogom

21.5. Bom, če Bog hoče

22.5. Oporoka

23.5. Posvečen v resnici

24.5. Notranji glas

25.5 Vztrajaj v ljubezni

26.5. Slepi vidijo

27.5. Sebičnost je sterilna

28.5. Ne čakam na priznanja

29.5. Največ, kar zmorem

30.5. Moja pot v Jeruzalem

31.5. Neobičajen obisk

1.6 Ne gre vedno vse tako, kakor hočemo

2.6. Modrost se ne napihuje

3.6. Neskončne možnosti

4.6. Velikodušnost

5.6. Ostanimo trdni

6.6. Sveto pismo ni orožje

7.6. Slan za Gospoda

8.6. Zlato pravilo

9.6. Upanje in optimizem

10.6. Privilegiji

11.6. Ustava

12.6. Držim dano besedo

13.6. Postava, zapisana v srce

14.6. Pridih laži

15.6. Govorjenje je poceni

16.6. Auva!

17.6. Brez dvoumnih besed

18.6. Milostni čas

19.6. Skrajna duhovnost

20.6. Manj je več

21.6. Kanček nespameti

22.6. Moli, kakor zmoreš

23.6. Srčnost

24.6. Ne boj se!

25.6. Oče in mati

26.6. Male stvari

27.6. Nasmehni se

28.6. Jabolko ne pade daleč ...

29.6. Beseda ni zvezana

30.6. Dal je vse, da bi vse osvojil

1.7. Že odpuščeni

2.7. Ne umikam se

3.7. Videti s srcem

4.7. Strah je nevera

5.7. Odločen

6.7. Materinski oče

7.7. Oblast

8.7. Notranja moč

9.7. Sanje in vizije

10.7. Naj sonce ne zaide nad vašo jezo

11.7. Moli in delaj

12.7. Pravi čas

13.7. Spoštovanje svete zemlje

14.7. Moj križ

15.7. Rešilni jopič

16.7. Izključevalnost

17.7.Lakota po življenju

18.7. Pravičnost in usmiljenje sta sočutje

19.7. Vedno nezadovoljni

20.7. Nagovarja

21.7. Družina

22.7. Poklicani

23.7. Skozi trpljenje

24.7. Vzemi ali pusti

25.7. Gorčično zrno

26.7. Oni so naša DNK

27.7. Skrita očitnost

28.7. Bog pripravlja vrt zmage

29.7. V srcu je plevel med pšenico

30.7. Ne iščemo statusa

31.7. Bog ne dela smeti

1.8. Dodatno mesto pri mizi

2.8. Potreba po posvečenem prostoru

3.8. Dobri in slabi dnevi

4.8. Ponosni na otroke

5.8. Naredimo prostor za preroke

6.8. Iskre božje bližine

7.8. Ven iz čolna in plavati

8.8. Ravnotežje

9.8. Otroci pred bogom

10.8. Dve roki sta boljši kakor ena

11.8. Ne primerjaj se

12.8. Vera ni magična niti avtomatična

13.8. Kdo je Jezus zate

14.8. Naj se izkaže človeškost

15.8. Znamenje izpolnitve božje obljube

16.8. Bogataš

17.8. Odpustki

18.8. Nastopaštvo?

19.8. Otroški, ne otročji

20.8. Delam, kar govorim?

21.8. Vsevključujoči Bog

22.8. Nov način življenja

23.8. Usahle kosti

24.8. Dobra mešanica

25.8. Zahvaljevanje spreminja

26.8. Vedno zvest

27.8. Pristnost

28.8. Vsakdanji dar in blagoslov

29.8. Ne ustraši se jih: že smo rešeni

30.8. Kar morem

31.8. Ozdravljanje

1.9. Ozka pot

2.9. Nov način razmišljanja

3.9. Gospodov dan

4.9. Nisem to, kar imam

5.9. Pravi namen

6.9. Začnemo z mlekom

7.9. Notranja preobrazba

8.9. Sanjaj

09.9. Ravnotežje duha in telesa

10.9. Ne znam plavati

11.9. Ali se moram res vsemu odreči?

12.9. Ustavi svoj jezik

13.9. Bog nevernih in vernih

14.9. Križ vstalega – naše edino upanje!

15.9. Žalost je del poti

16.9. Nečloveški pohlep

17.9. Razprtije

18.9. Ponižni poznajo boga

19.9. Evangelizirani evangelizator

20.9. Podiranje in zidanje

21.9. To mi zadošča

22.9. Zvesti sejalec

23.9. Naredi, kar je prav

24.9. Zmernost

25.9. Vdelano v DNK - pomagati

26.9. Vse ob svojem času in prostoru

27.9. Povezanost miz

28.9. Kristjan ne odneha

29.9. Bodite kakor angeli

30.9. Rešilna moč božje besede

1.10. Zaupljiv, ne aroganten

2.10. Naivnost?

3.10. En dan naenkrat

4.10. Duhovni IQ

5.10. K osnovam

6.10. Bog je povsod

7.10. Rožni venec

8.10. Nepremagljiv

9.10. Osredotočenost

10.10. Moj ali božji način?

11.10. Zaupanje

12.10. Le Bog lahko sodi nepristransko

13.10. Postava

14.10. Ne išči spektakla

15.10. Dobro bom, do tedaj pa ...

16.10. Vera, razum ali oboje?

17.10. Delaj, kakor pravim, ne pa tako, kakor delam jaz

18.10. Ne bodi samotar

19.10. Oskrbniki božje besede

20.10. Nenehni proces spreobrnjenja

21.10. Mir na zemlji

22.10. Mi smo delo v procesu

23.10. Vsak dan je dan obiskanja

24.10. Za skupno dobro

25.10. Pomanjkanje časa

26.10. Zmeda

27.10. Jezus je vsevključujoč

28.10. Resnica je svoboda

29.10. Ne ponašaj se

30.10. Božja bojna oprema

31.10. Ali sem odrešen?

1.11.Predhodniki v veri

2.11. Ostanimo v stiku

3.11. Vedno imam pred očmi cilj

4.11. Zvesti oskrbnik

5.11. Čuječnost

6.11. Sodelavec si, ne Bog

7.11 Bog hoče našo zvestobo, ne smrti

8.11. Mislim s Kristusom

9.11. Navzočnost

10.11. Odpuščanje je proces

11.11. Stvarstvo hvali stvarnika

12.11. Vztrajnost

13.11. Ljubezen je v dejanjih

14.11. Zdrav človek je hvaležen človek

15.11. Notranjost šteje

16.11. Vid ali uvid?

17.11. Lepo je delati za mir

18.11. Zunanje in notranje svetišče

19.11. Odpor in privlačnost

20.11. Spoštujemo mrtve

21.11. Vsi dihamo isti zrak

22.11. Božja ljubezen ne mine

23.11. Ne skrbite

24.11. Odprite vrata

25.11. Pomembno darilo

26.11. Iz strahu k veri

27.11.Hvaležnost, zdravilo za srce

28.11. Božja roka piše

29.11. Prvotni blagoslov

30.11. Živ odnos

1.12. Vera odpre slepe oči

2.12. Vera je v dejanjih

3.12. Najboljše šele prihaja

4.12. Vztrajen v upanju

5.12. Za vse

6.12. Utemeljeni na trdnosti

7.12. Zmaga brez nasilja

8.12. Skupna dragocenost

9.12. Kdo so moji učitelji?

10.12. Čas bo pokazal

11.12.Kjer je življenje, tam je upanje

12.12.Pripravljamo se na veliko noč

13.12. Vera oživlja srce

14.12. Moja najljubša podoba o Jezusu

15.12. Brez skrbi, rešitev je že dana

16.12. Podarjena pravičnost

17.12. Govori le, kadar je potrebno

18.12. Spodbuda oživlja

19.12. Angelov dotik

20.12. Pozoren na znamenja upanja

21.12. Romantični Bog

22.12. Oče, odprt Bogu

23.12. Znamenja božje podaritve

24.12. Hiša kruha

25.12. Živ skupni spomin

26.12. Oče, ki nosi križ ljubezni

27.12. Oče, dobre novice

28.12. Oče, ki razločuje

29.12. V nas položeno, da bi uresničili

30.12. Oče, mirotvorec

31.12. Konec je zgolj začetek in cilj

1. 1. OČE V SPREJEMANJU

»Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi.« (Mt 1,24)

Premislim: »Jožef sprejme Marijo, ne da bi postavljal preventivne pogoje. Zaupa angelovim besedam. Plemenitost njegovega srca ga je naučila, da je to, kar se je naučil po postavi, podredil ljubezni; in danes, v tem svetu, v katerem je psihično, besedno in fizično nasilje nad ženskami očitno, se Jožef predstavlja kot lik spoštljivega in nežnega moža, ki se kljub temu, da nima vseh podatkov, odloči za Marijin ugled, dostojanstvo in življenje. V njegovem dvomu, kako naj se najbolje odloči, mu je Bog pomagal izbrati tako, da je razsvetlil njegovo presojo.« (PC, 4)

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v sprejemanju, hvala ti za tvoj zgled in pomoč, da se tudi jaz naučim sprejemati življenje in sredi vsega sodelovati z Božjo brezpogojno ljubeznijo v odnosu do vseh, še posebno do žena in otrok.

2. 1. OČE V NEŽNOSTI

»Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren.« (Lk 2,51)

Premislim: »Jožef je videl, kako Jezus iz dneva v dan raste 'v modrosti, starosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh' (Lk 2,52). Kakor je Gospod storil Izraelu, tako ga je on 'učil hoditi, ko ga je držal za roko. Zanj je bil kot oče, ki dviga otroka k licu, ki se sklanja k njemu, da bi mu dajal jesti' (prim. Oz 11,3–4). Jezus je v Jožefu videl Božjo nežnost: 'Kakor oče izkazuje usmiljenje nad otroki, Gospod izkazuje usmiljenje nad tistimi, ki se ga bojijo' (Ps 103,13).« (PC, 2)

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v nežnosti, hvala ti za tvojo nežnost do Jezusa, ki dosega tudi nas. Pomagaj nam odpreti srca za Božjo očetovsko nežnost, da bomo sodelovali pri njegovem delovanju v vseh naših odnosih.

3. 1. OČE, ZAVETNIK UMIRAJOČIH

»Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena.« (Jn 19,25)

Premislim: Jezus je bil ob svoji smrtni uri poleg nasprotnikov obkrožen tudi z ljudmi, ki so ga ljubili. Sveto pismo nam ne pove, kaj se je dogajalo ob Jožefovi smrti. Potem ko sta z Marijo našla Jezusa v templju pri pismoukih, o Jožefu ni več besede. Razumno je predvideti, da je Jožef umrl na Marijinih in Jezusovih rokah. Cerkev ga zaradi tega šteje med zavetnike umirajočih.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zavetnik umirajočih, hvala ti, ker stojiš ob strani vsakomur od nas, ko pridemo do cilja in se srečamo z Bogom iz obličja v obličje. Hvala ti za tvoj mir, ki ga mi daješ, ko doživljam smrt svojih bližnjih.

4. 1. OČE, ZAŠČITNIK CERKVE

V drugih sanjah je angel ukazal Jožefu: »Vstani, vzemi dete in njegovo mater in béži v Egipt! Bodi tam, dokler ti ne povem; Herod bo namreč iskal dete, da bi ga umoril.« (Mt 2,13)

Premislim: »Jožef je brez omahovanja ubogal, ne da bi se vpraševal o težavah, ki jim bo šel naproti: 'Vstal je, ponoči vzel dete in njegovo mater ter se umaknil v Egipt. Tam je bil do Herodove smrti' (Mt 2,14–15). V Egiptu je Jožef z zaupanjem in potrpežljivostjo čakal na sporočilo, ki mu ga je obljubil angel, naj se vrne v svojo deželo. Brž ko mu je Božji poslanec v tretjih sanjah, potem ko ga je obvestil, da so pomrli tisti, ki so skušali umoriti otroka, ukazal, naj vstane, vzame s seboj otroka in njegovo mater in se vrne v Izraelovo deželo (prim. Mt 2,19–20), je še enkrat brez oklevanja ubogal: 'Vstal je, vzel otroka in njegovo mater in prišel v Izraelovo deželo' (Mt 2,21).« (PC, 3)

Zahvalim se: Sv. Jožef, zaščitnik Cerkve, zaščitnik vsakogar od nas, hvala ti za tvoje varstvo tudi na moji poti. Hvala ti, ker me ščitiš pred hudobijo in lažmi, da se vedno znova vračam k Jezusu in Mariji, da sem del Kristusovega vstalega telesa, ki je Cerkev.

5. 1. OČE, SLUŽABNIK ODREŠENJA

»Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo.« (Jn 4,34)

Premislim: »V skritosti Nazareta, v Jožefovi šoli, se je Jezus naučil izpolnjevati Očetovo voljo. Ta volja je postala njegova vsakdanja jed (prim. Jn 4,34). Tudi v najtežjem trenutku svojega življenja, ki ga je doživel v Getsemaniju, je raje izpolnil Očetovo voljo in ne svoje in postal 'pokoren do smrti [...] na križu' (Flp 2,8). Zato pisec Pisma Hebrejcem zaključuje, da se je Jezus 'iz tega, kar je pretrpel, naučil poslušnosti' (5,8). Iz vseh teh dogodkov je razvidno, da je Jožefa Bog poklical, da bi neposredno služil Jezusovi osebi in poslanstvu z izvrševanjem svojega očetovstva. Prav na ta način je v polnosti časov sodeloval pri veliki skrivnosti odrešenja in je v resnici služabnik odrešenja.« (PC, 3)

Zahvalim se: Sv. Jožef, služabnik odrešenja, hvala ti, ker si ob Sinu živel svoje očetovstvo kot sodelovanje pri Očetovi ljubezni do nas, ki smo njegovi sinovi in hčere. Nauči nas, da bomo Božja družina sredi vsakdanjega življenja.

6. 1. OČE, UPANJE BOLNIKOV

»Pojdite k Jožefu; kar vam poreče, to storite!«
(1 Mz 41,55)

Premislim: Besede so naslovljene na Jožefa, Jakobovega sina, ki so ga bratje iz zavisti prodali (prim. 1 Mz 37,11–28) in ki je – v skladu s svetopisemsko pripovedjo – pozneje postal podkralj Egipta (prim. 1 Mz 41,41–44). On je rešil brate pred smrtjo zaradi lakote. Glavna lakota je duhovna bolezen: ne računamo več na Boga v sebi in med seboj. Vse bolezni so posledica te glavne bolezni. Zagovornik in priprošnjik sv. Jožef, upanje bolnikov, vsakomur od nas želi, da bi bil najprej ozdravljen te glavne bolezni srca.

Zahvalim se: Sv. Jožef, upanje bolnikov, hvala ti za tvojo očetovsko skrb, ki nas vodi k Sinu, zdravniku naših src. Hvala, ker lahko računamo nate pri učenju zaupljivega sinovskega in hčerinskega odnosa z Bogom Očetom v Jezusu sredi vsake bolezni, stiske, trpljenja, bolečine in smrti.

7. 1. OČE, KI TOLAŽI NESREČNE

»Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40)

Premislim: »Vsak, ki je v potrebi, vsak revež, vsak trpin, vsak umirajoči, vsak tujec, vsak zapornik, vsak bolnik je 'Otrok', ki ga Jožef še naprej varuje. Zaradi tega sv. Jožefa kličemo kot zaščitnika ubožcev, potrebnih, izgnancev, žalostnih, revežev in umirajočih. In zato Cerkev ne more drugače, kot da ljubi predvsem zadnje, ker jim je Jezus dal prednost, ko se je z njimi osebno poistovetil. Od Jožefa se moramo naučiti enake skrbi in odgovornosti: ljubiti Otroka in njegovo mater; ljubiti zakramente in dobrodelnost; ljubiti Cerkev in reveže. Vsaka od teh resničnosti je vedno Otrok in njegova mati.« (PC, 5)

Zahvalim se: Sv. Jožef, tolažnik nesrečnih, iskrena hvala za tvojo zaščito vseh nesrečnih po Jezusovem zgledu. Bodi z nami, ko se znajdemo v različnih nesrečah in težavah.

8. 1. OČE, KI SKRBI ZA CERKEV

»Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: 'Žena, glej, tvoj sin!' Potem je rekel učencu: 'Glej, tvoja mati!' In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.« (Jn 19,26–27)

Premislim: »Sin Vsemogočnega pride na svet tako, da sprejme stanje velike slabotnosti. Potrebuje Jožefa, da ga brani, zaščiti, neguje in da lahko raste. Bog zaupa v tega moža, kakor to stori Marija, ki v Jožefu najde njega, ki ji ne želi samo rešiti življenje, ampak bo vedno poskrbel zanjo in za Otroka. V tem smislu ni mogoče, da bi sv. Jožef ne bil varuh Cerkve, saj je Cerkev podaljšanje Kristusovega telesa v zgodovini, istočasno pa materinstvo Cerkve predstavlja Marijino materinstvo. Ko Jožef še naprej varuje Cerkev, še naprej varuje Dete in njegovo mater, pa tudi mi, ko ljubimo Cerkev, še naprej ljubimo Dete in njegovo mater.« (PC, 5).

Zahvalim se: Sv. Jožef, skrbnik Marije in Jezusa, hvala ti za tvojo zvestobo vsakomur od nas. Hvala ti, ker nas varuješ, da ljubimo Dete in njegovo Mater.

9. 1. OČE, KI NOSI SVOJ KRIŽ

»Vsem pa je govoril: 'Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj.'« (Lk 9,23)

Premislim: »Sveta družina se je morala spoprijeti s konkretnimi težavami kakor vse druge družine, kakor številni naši bratje migranti, ki tudi danes tvegajo življenje, prisiljeni zaradi nesreč in lakote. V tem smislu mislim, da je sv. Jožef v resnici poseben zavetnik vseh tistih, ki morajo zapustiti svojo zemljo zaradi vojn, sovraštva, preganjanja in bede.« (PC, 5)

Zahvalim se: Sv. Jožef, ti si v moči Božje milosti nosil svoj vsakdanji križ, hvala ti, ker pomagaš tudi meni nositi moj vsakdanji križ.

10. 1. MOŽ MOLITVE

»Hvaležen sem Bogu, ki mu služim s čisto vestjo kakor moji predniki, ko se te neprenehoma, noč in dan spominjam v svojih prošnjah.« (2 Tim 1,3)

Premislim: »Jožef ni pasivno v usodo vdan človek. On je mož dejavne molitve. Njegova vloga je pogumna in močna. Sprejemanje je način, po katerem se v našem življenju kaže dar moči, ki prihaja od Svetega Duha. Samo Gospod nam lahko da moč, da sprejmemo življenje tako, kot je, da naredimo prostor tudi za protislovni, nepričakovani in razočarajoči del bivanja.« (PC, 4)

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož molitve, hvala ti, ker tudi mene učiš nenehne molitve, ki si jo prakticiral sam in si jo naučil tudi sv. Pavla in vse svetnike skozi čas.

11. 1. OČE, KI DARUJE SAMEGA SEBE

»Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.« (Jn 6,54)

Premislim: »Jožefova sreča ni v logiki žrtvovanja sebe, ampak v darovanju sebe. V tem možu nikdar ne zaznamo razočaranja, ampak samo zaupanje. Njegov vztrajni molk se ne poglablja v pritožbe, ampak vedno v konkretna dejanja zaupanja. Svet potrebuje očete, odklanja gospodarje, odklanja torej tiste, ki hočejo posedovati drugega, da bi zapolnili svojo praznino; odklanja tiste, ki avtoriteto zamenjujejo z avtoritarnostjo, služenje s servilnostjo, soočenje z zatiranjem, dobrodelnost s socialnim skrbstvom, silo z razdejanjem. Vsaka resnična poklicanost se rodi iz darovanja sebe, ki pomeni dozorevanje preproste žrtve.« (PC, 7)

Zahvalim se: Sv. Jožef, darovalec samega sebe in poln zaupanja, hvala ti za pomoč pri mojem darovanju samega sebe in zaupanju, da ne posedujem, ampak gradim Božjo družino bratov in sester.

12. 1. OČE, MOČAN V SLABOTNOSTI

»Čujte in molite, da ne padete v skušnjavo. Duh je sicer voljan, a meso je slabotno.« (Mt 26,41)

Premislim: »Božja volja, njegova zgodovina, njegov načrt gredo tudi skozi Jožefovo stisko. Jožef nas tako uči, da verovati v Boga vključuje tudi verjeti, da On lahko deluje tudi skozi naše strahove, našo krhkost, našo slabotnost. Uči nas, da se sredi viharjev življenja ne smemo bati Bogu prepustiti krmila našega čolna. Včasih hočemo nadzorovati vse, a On ima vedno širši pogled.« (PC, 2)

Zahvalim se: Sv. Jožef, močan v slabotnosti, hvala ti, ker si sprejel, da je Bog deloval po svoji besedi v tvoji slabotnosti, in iste drže učiš tudi nas.

13. 1. OČE, KI DELA

»Ali ni to tisti tesar, sin Marije in brat Jakoba, Jozéja, Juda in Simona?« (Mr 6,3)

Premislim: »Človek, ki dela, ne glede na to, kakšna je njegova naloga, sodeluje s samim Bogom, postane nekoliko stvarnik sveta, ki nas obdaja. Kriza našega časa, ki je ekonomska, socialna, kulturna in duhovna kriza, lahko za vse predstavlja klic k ponovnemu odkritju vrednote, pomembnosti in nujnosti dela za začetek nove 'normalnosti', v kateri nihče ne bo izključen. Delo sv. Jožefa nas spominja, da sam Bog, ki je postal človek, ni zaničeval dela. Izguba dela, ki prizadeva toliko bratov in sester in ki v zadnjem času narašča zaradi pandemije covid-19, mora biti klic, da ponovno preverimo svoje prednostne naloge.« (PC, 6)

Zahvalim se: Sv. Jožef, delavni oče, hvala ti, da nas vedno znova spominjaš na dostojanstvo, pomembnost in vrednost dela. Pomagaj nam najti poti, ki nas bodo obvezale, da bomo rekli: noben mlad človek, sploh noben človek in nobena družina brez dela!

14. 1. OČE, KI MOLI SREDI STISKE

»Prosíte in vam bo dano! Iščite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!« (Mt 7,7)

Premislim: »Štirideset dni po rojstvu je Jožef v templju skupaj z materjo daroval Dete Gospodu in presenečen poslušal Simeonovo prerokbo o Jezusu in Mariji (prim. Lk 2,22–35). Da bi Jezusa obranil pred Herodom, je kot tujec prebival v Egiptu (prim. Mt 2,13–18). Ko se je vrnil v domovino, je živel skrito v majhni in neznani vasi Nazaret v Galileji – od koder, kot se je govorilo, 'ne pride noben prerok' in ne 'more biti kaj dobrega' (prim. Jn 7,52; 1,46) – daleč od Betlehema, svojega rojstnega mesta, in od Jeruzalema, kjer se je dvigal tempelj. Ko sta med romanjem v Jeruzalem izgubila dvanajstletnika, sta ga z Marijo v tesnobi iskala in ga našla v templju, ko je razpravljal z učitelji postave (prim. Lk 2,41–50). Jožef je pri vsem tem veliko molil, tudi če je v sebi čutil tesnobo, negotovost, temo in oddaljenost od Boga.« (PC, uvod)

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si vztrajal v molitvi tudi sredi najhujše teme in notranje stiske. Hvala ti, ker v to vabiš in učiš tudi mene.

15. 1. SMRT, DOKONČNA PODARITEV

»Jezus je zaklical z močnim glasom in rekel: 'Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.' In ko je to rekel, je izdihnil.« (Lk 23,46).

Premislim: Kot otrok je Jezus skupaj z Jožefom in Marijo vsak dan bral psalme. Iz njih se je naučil tudi zgoraj izrečenih besed izročitve na križu. Ob Jožefovi smrti sta verjetno Jezus in Marija v molitvi izgovarjala prav te vrstice psalmov.

Zahvalim se: Sv. Jožef, priprošnjik za srečno smrt, hvala ti za tvoje zaupanje Bogu Očetu, ki ga prosiš tudi za nas. Zaupanje v Očetovo ljubezen potrebujemo vsak dan, še posebno pa ob smrtni uri.

16. 1. MOLITEV ZA CERKEV

»Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase del telesa.« (1 Kor 12,27)

Premislim: Spolni škandali in zlorabe pretresajo Cerkev po vsem svetu. To nas vabi, naj ne pozabimo, da je Kristus glava Cerkve, čudovit, Božji in svet, nepokvarljiv in večen v Očetovi ljubezni do nas. Mi smo udje njegovega telesa, negotovi, grešni in po človeško ranljivi. Hvaležni smo Jezusu, da je molil in še moli za nas skupaj s sv. Jožefom, Marijo in vsemi svetniki.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nas spominjaš, da Sveti Duh vodi in čuva Cerkev, nas, njene šibke člene, pa krepi tudi po tvoji priprošnji in varstvu. Naj bomo, kakor ti, odločni v boju proti zlu in usmiljeni do grešnikov.

17. 1. POSLUŠEN IN ZVEST

»Vstal je, ponoči vzel dete in njegovo mater ter se umaknil v Egipt. Tam je bil do Herodove smrti.« (Mt 2,14)

Premislim: V litanijah je Jožef imenovan najpokornejši. Potem ko mu je v sanjah spregovorila Gospodova beseda, je vstal in vzel svojo ženo Marijo k sebi. Prav tako je po navodilih, prejetih v sanjah, vstal ter z Marijo in Jezusom odpotoval v Egipt. Po dveh ponovnih sanjah v Egiptu je vzel Otroka in njegovo Mater ter se vrnil v Nazaret. Usmerjen je bil v poslušanje Božje besede, ne svojih utvar in strahov. Temu, kar je dojel, je ostajal zvest.

Zahvalim se: Sv. Jožef, poslušen in zvest, hvala ti za tvoj zgled usmerjenosti na Božji glas, ki nas vsak dan osebno nagovarja. Prosi za nas, da se bomo tudi mi usmerili v to, kar v našem življenju dela Bog, in iz tega zvesto zajemali vsak hip svojega življenja.

18. 1. SLAVIMO GOSPODA Z USTVARJALNOSTJO

»Jaz sem Alfa in Omega, govori Gospod Bog, on, ki je, ki je bil in ki pride, vladar vsega.« (Raz 1,8)

Premislim: Kakor številni svetniki vseh časov tudi jaz lahko vsak dan slavim Boga za vse, kar vsak hip za nas ustvarja in nam podarja. Še posebno pa za to, da nas je povabil k dopolnjevanju stvarstva s sodelovanjem pri svojem ustvarjanju. Sveti Jožef je vsak dan slavil Boga in tega naučil tudi Jezusa. Z delom sta sodelovala pri Božji ljubezni do vseh ljudi. Pridružimo se Jožefu, vsem, ki ljubijo, in tudi vsem redovnikom, ki vsak dan večkrat prepevajo: »Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, Gospodu, ki je, ki je bil in ki bo, na vekov veke.«

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče ustvarjalnega poguma, hvala ti za tvoje ustvarjalno slavljenje Boga Očeta z življenjem, ki je Jezusu omogočilo postajati človek na Božji in ne na Adamov način. Hvala ti, da nas vodiš k viru ustvarjalnega navdiha.

19. 1. TVOJA VOLJA NAJ SE ZGODI

»Oče, če hočeš, daj, da gre ta kelih mimo mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.« (Lk 22,42)

Premislim: Jezus je med svojim bivanjem v Nazaretu verjetno omenjeno držo neštetokrat doživel tudi ob sv. Jožefu. Ko so stvari večje od nas in ne moremo ničesar spremeniti (bolezen, preganjanja, vojne ...), je najbolj zdravilno zaupanje v Očetovo ljubezen. Tako se osvobodimo ujetosti v vse, kar nam onemogoča, da bi živeli iz intimnega odnosa z Jezusom, ki nas vabi na svojo večno gostijo Božjega življenja Ljubezni in vzajemnega podarjanja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v sprejemanju, hvala ti za tvojo držo trdnosti, ki zajema iz popolnega zaupanja v brezpogojno ljubezen Jezusovega in našega Očeta. Hvala ti, da tudi nas učiš zaupanja v vseh življenjskih okoliščinah.

20. 1. LJUBITE DRUG DRUGEGA

»Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.« (1 Jn 3,18)

Premislim: Prve kristjane so prepoznali po tem, kako so se imeli v dejanjih in resnici radi med seboj. Tudi danes je to edini resnični prepoznavni znak kristjanov. Sveti Jožef je vsak dan hvaležno sprejemal svoje življenje iz Božje Očetove roke ter ga kot Božji dar delil z Marijo in Jezusom. S svojim delom, dejanji in odnosom je sodeloval z Božjo ljubeznijo do Jezusa, Marije in vseh, ki so mu bili poslani na pot življenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v nežnosti, hvala ti za držo novega človeka, ki svoje življenje sprejema in podarja naprej kot večni Očetov dar. Nauči tega tudi nas, da bomo zajemali iz ljubezni Jezusa Kristusa in ustvarjali skupnost tistih, ki se imajo radi med seboj.

21. 1. POGUMEN IN ODLOČEN

»Jezus pa jim je takoj rekel: 'Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!'« (Mt 14,27)

Premislim: Jožef se navkljub doživljanju strahu, ni ustrašil nobenih življenjskih okoliščin. Strahu ni dal besede v svojem srcu. »Življenje vsakega izmed nas se lahko čudežno ponovno začne, če najdemo pogum, da ga živimo skladno z evangelijem. In ni pomembno, če se zdi, da se je doslej vse obrnilo na slabo in so nekatere stvari nepovratne. Bog lahko stori, da med skalami poženejo rože. Tudi če nam naše srce kaj očita, je On 'večji od našega srca in spoznava vse'.« (1 Jn 3,20). (PC, 4)

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v sprejemanju, hvala ti za tvoj pogum, v katerem si rasel prav sredi okoliščin, ki so v tebi prebujale strah. Hvala ti, da se tudi mi sredi preizkušenj in napadov strahu v moči tvoje priprošnje učimo rasti v pogumu.

22. 1. ENO V VERI

»Ob vsaki priložnosti molíte v Duhu z vsakršnimi molitvami in prošnjami.« (Ef 1,18)

Premislim: Med nami na tem svetu in vsemi svetimi v nebesih je močna molitvena povezanost v Božjem Duhu, Božjem življenju, ki nas vse povezuje in od znotraj zedinja. Jezus se je ob Jožefovi vsakdanji skupni molitvi učil tudi te globoke povezanosti z Bogom, ki vsakega izmed nas podarja in se nas veseli, vsak hip našega življenja in za vedno.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Jezusov rednik, hvala ti za tvoje varstvo tukaj na zemlji in moč tvoje povezanosti s Sveto Trojico v nebesih, v katero vključuješ tudi slehernega izmed nas. Vsak dan znova in na veke vekov. Odpri nam srca, da bomo zajemali iz naše edinosti v veri.

23. 1. LJUBITI V TRPLJENJU

»Kakor namreč Kristusovo trpljenje za nas presega meje, tako po Kristusu prekipeva tudi naša tolažba.« (2 Kor 1,5)

Premislim: Ali je med našim trpljenjem in Kristusovim križem kakšna povezava? Če se sredi svojega trpljenja pridružimo Kristusu na Kalvariji, sodelujemo pri njegovem delu odrešenja slehernega, pri njegovi brezpogojni ljubezni do vsakega človeka. Sv. Jožef je imel ogromno priložnosti, da je trpljenje in križe svojega življenja združeval z Jezusovo daritvijo popolne ljubezni do nas na križu. Ljubezen namreč zmaga, ko se pusti poraziti zlu in ga s tem premaga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, tolažnik nesrečnih, hvala ti za tvoje zvesto sodelovanje s Kristusovo ljubeznijo do slehernega izmed nas skozi vse čase. Hvala ti za ljubezen, s katero si nosil svoj križ skupaj z Jezusom. Tega učiš tudi nas v našem času in današnjih okoliščinah.

24. 1. EDINOST MED VERNIMI

»Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno kakor midva.« (Jn 17,11)

Premislim: Vera v enega Boga, dnevna molitev, tedensko bogoslužje, pomoč ubogim, post ... so le nekatere značilnosti, lastne kristjanom, Judom in muslimanom. Tega se običajno ne zavedamo, sploh če se prepustimo izključevalni miselnosti. Sv. Jožef je med Jezusovim odraščanjem tudi sam rasel v vse vključujoči miselnosti Očetove utelešene Ljubezni do vseh ljudi za vse čase. Naučil se je, da sta na svetu le dve vrsti ljudi: tisti, ki jih imam rad, in tisti, ki jih ne poznam.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče vseh verujočih v Božjo ljubezen, hvala ti za tvojo pomoč pri naši rasti v vse vključujočo miselnost Svetega Duha, v katerem smo vsi Božji ljubljeni sinovi in hčere, med seboj pa bratje in sestre za vedno.

25. 1. NE SKRBITE

»Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu njegovo zlo.« (Mt 6,34)

Premislim: Sv. Jožef ni imel malo skrbi, čeprav o tem ni veliko zapisanega. Ali se je tem skrbem prepuščal in dovolil, da so ga potegnile v svoj vrtinec? Jezus nam je neštetokrat ponovil: »Ne skrbite, ne bojte se ...!« Verjetno se je te globoke drže zaupanja sredi vsemogočih zunanjih okoliščin učil tudi od sv. Jožefa, tesarja in očeta, ob katerem je postajal odrasel moški v judovski kulturi takratnega časa.

Zahvalim se: Sv. Jožef, najsrčnejši oče, hvala ti za tvoje zaupanje v previdnost Boga Očeta, v kateri si v Jezusovi družbi dozorel do popolnosti. Hvala ti, da tega učiš tudi nas v naših okoliščinah. Jezus je vir tvoje in tudi naše srčnosti in poguma v vsakem položaju.

26. 1. TESNOBNI STARŠI

»Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« (Lk 2,48)

Premislim: Vsako generacijo staršev, tudi današnjo, napadata tesnoba in skrb za lastne otroke. 12-letni Jezus je brez opozorila izginil. Šele po treh dneh tesnobnega iskanja sta ga našla v templju z učitelji Božje postave. Skupaj z njimi sta se čudila njegovim vprašanjem in odgovorom. Odprta sta bila za vse, kar ju je Bog Oče želel naučiti po njunem in svojem Otroku.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zavetnik vseh tesnobnih očetov in mater, hvala ti, da si bil odprt, da te je Bog učil in ti omogočal dozorevati v Ljubezni tudi po tvojem otroku Jezusu. Naj tvoja priprošnja pomaga k enaki drži tudi nam v odnosu do naših otrok, po katerih nas učiš zajemati iz Božje ljubezni.

27. 1. STRAH PRED SMRTJO

»Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?« (1 Kor 15,55)

Premislim: Najbolj gotovo dejstvo je, da bomo umrli. V veri v Jezusa, v zajemanju moči za življenje iz Njegove ljubezni in v zaupanju v Njegovo obljubo večne ljubezni, ki jo dokončno srečamo in nas objame v smrtni uri, se tudi mi lahko soočamo z vsakdanjim doživljanjem smrti. Sv. Jožef je na podoben način ter v Jezusovi in Marijini družbi dozoreval za dokončno srečanje z Ljubečim Očetom vseh nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, priprošnjik za srečno smrt in zavetnik umirajočih, hvala ti za tvojo bližino v trenutkih, ko poskušamo na napačen način pobegniti pred smrtjo. Hvala ti za vse trenutke, ko nas spomin na smrt vrne v ljubezen, ki jo ima Bog do nas. Iz nje lahko zajemamo ljubezen do sebe in do bližnjih. V njej bo naša smrt le srečanje z vsemi, ki nam jih je Očetova ljubezen podarila na življenjski poti.

28. 1. PREPUSTITEV BOGU

»Vso svojo skrb vrzite nanj, saj on skrbi za vas.« (1 Pt 5,7)

Premislim: »Gospod, Cerkev je tvoja. Grem spat.« Tako je govoril sveti papež Janez XXIII., ko je pri osemdesetih letih postal papež in začel drugi vatikanski koncil. Svoje srce ter vrata in okna Jezusove Cerkve je odprl Božjemu Duhu. Takšna je bila zagotovo tudi vsakdanja večerna molitev sv. Jožefa, Jezusovega rednika in Marijinega ženina.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Jezusov rednik, prisrčna hvala, da si v svoje molitve vključil tudi moje življenje. Tvoje molitve se želim učiti tudi jaz, danes in tukaj, sredi vseh izzivov, ki so vsak dan pred nami, da bi rasli v Očetovi ljubezni do nas in bližnjih.

29. 1. DEJANJE VERE

»Abraham je verjel Bogu in to mu je bilo šteto v pravičnost.« (Rim 4,2)

Premislim: Abraham je postal svet in odrešen, ampak ne v moči tega, kar je delal, ne v moči svojih zaslug, ampak v moči vere v Boga in njegovo delovanje. V veri se je učil gledati na vse skozi Božje oči, ki vidijo globlje. Tudi sveti Jožef je v lepoti narave odkrival veličino Stvarnika, v Jezusu pa veličino Očetove ljubezni do sebe in vsakega človeka. V njem je prepoznaval in živel dragocenost in lepoto, ki jo ima vsak izmed nas v Očetovih očeh in v njegovem srcu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, rednik Sina Božjega, iz srca se ti zahvaljujem za možnost v evharistiji odkrivati, da smo vsi kristjani vstalo telo Jezusa Kristusa, Božjega Sina, ki nas brez razlike združuje v sebi in pošilja, da v Očetovo ljubezen vključimo vse ljudi svojega časa.

30. 1. POMNOŽI NAM VERO

»Apostoli so rekli Gospodu: Pomnoži nam vero!« (Lk 17,5)

Premislim: Vse slabe misli, ki jim dovolimo, da postajajo besede, meso in dejanja, šibijo našo vero in notranjo lepoto ter rast v ljubezni in resnici. Vera je zato vsakdanji boj za Ljubezen v sebi in med nami. Sv. Jožef je postal mojster in učitelj tega duhovnega boja, v katerega smo po Adamovi dediščini povabljeni tudi mi, vsak izmed nas. Lahko računamo na njegovo podporo in molitev.

Zahvalim se: Sv. Jožef, strah hudobnih duhov, hvala ti, da si nam pokazal, kako v Jezusovi družbi in v moči njegove besede vsak dan znova lahko premagamo vse hudobne duhove, ki nas nadlegujejo po mislih in neprijetnih občutjih. Hvala ti, da smo tudi s tvojo pomočjo v Jezusovi besedi že zmagovalci nad lažjo o Bogu, o sebi, o tebi in o smislu sveta.

31. 1. VERA BREZ DEL

»Kakor je namreč telo brez duha mrtvo, tako je mrtva vera brez del.« (Jak 2,26)

Premislim: Ujetosti v strah zase smo rešeni le po veri v Jezusa Kristusa. Prvo delo je gojiti vero vanj. Iz tega izhajajo dejanja ljubezni, sočutja, odpuščanja, podarjanja sebe. »Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmlajših, ste meni storili.« Jezus je ob sv. Jožefu doživljal očeta in moža, ki se podarja in ima rad.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče, ki dela, iskrena hvala ti za tvoj zgled vere in konkretno duhovnost v dejanjih do Jezusa in Marije. Okrepi nas v veri, ki postaja izkazana ljubezen do sebe in bližnjih.

1.2. OČETOVA VOLJA

»Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: 'Gospod, Gospod,' ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.« (Mt 7,21)

Premislim: Nazaret je bil za Jezusa čas iniciacije v judovskega moškega. Možje se moramo namreč od drugih mož naučiti, kakor biti moški. Jožef je bil zato prvi Jezusov zgled moškega tudi v odnosu do iskanja in najdevanja Božje volje v vseh odnosih in vsakršnih okoliščinah. Njegov nebeški Oče pa ga je potem v molitvi do konca utrdil v uresničevanju Božje volje, ki je obema skupna. Adam se je predal sebični samovolji. Jezus svojo človeško voljo pridruži Očetovi Božji volji.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v poslušnosti, hvala ti, ker nas uvajaš v odkrivanje, prepoznavanje, sprejemanje in uresničevanje Očetove volje. Ti si jo odkrival v svojem življenju, mi jo odkrivamo v svojem. Hvala ti, ker nas spremljaš.

2.2. VEČNI DUHOVNIK

»Ti si duhovnik na veke, po Melkizedekovem redu.« (Heb 5,6)

Premislim: Jezus svoje življenje sprejme in podari nam kot Očetov dar njemu in nam. To je novozavezno duhovništvo, ki smo ga deležni pri krstu. Skozi življenje počasi dozorevamo v to duhovništvo. »Kjer neka zakonska, celibatska ali deviška poklicanost ne doseže zrelosti darovanja samega sebe in se ustavi samo na logiki žrtve, je v nevarnosti, da izraža nesrečo, žalost in razočaranje, namesto da bi postala znamenje lepote in veselja v ljubezni.« (PC, 7)

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v senci, hvala ti, ker si živel zrelo darovanje samega sebe in s tem tudi nam odpiraš pot v lepoto in veselje ljubezni svojega Sina, ki je naš Gospod in brat.

3.2. LJUBI GOSPODA

»Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved.« (Mt 22,37–38)

Premislim: Z očetovskim srcem: tako je Jožef ljubil Jezusa, ki ga vsi štirje evangeliji imenujejo »Jožefov sin«. Zaradi te vloge v zgodovini odrešenja je sv. Jožef oče, ki ga je krščansko ljudstvo vedno ljubilo. Rad si predstavljam, da je Jezus iz Jožefovega obnašanja dobil navdih za priliko o izgubljenem sinu in usmiljenem očetu (prim. Lk 15,11–32). (Prim. PC, 1.4)

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v sprejemanju, hvala ti, ker si sprejemal Božjo ljubezen in jo živel v odnosu do Jezusa, Marije in s tem slehernega izmed nas. Odpri moje srce, da se bo v celoti zaupalo Bogu Očetu, kakor se je tvoje.

4.2. LJUBI SVOJEGA BLIŽNJEGA

»Druga pa je njej podobna: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.« (Mt 22,39)

Premislim: »Bog posreduje po dogodkih in ljudeh. Jožef je človek, po katerem je Bog poskrbel za začetke zgodovine odrešenja. Druge je ljubil kakor samega sebe. On je pravi 'čudež', po katerem je Bog rešil otroka in njegovo mater. Nebesa posredujejo tako, da zaupajo v ustvarjalni pogum tega moža, ki je, ko je prišel v Betlehem in ni našel prebivališča, kjer bi Marija lahko rodila, pospravil hlev in ga uredil, da je postal čim bolj prijeten prostor za Božjega Sina, ki prihaja na svet (prim. Lk 2,6-7).« (PC, 2)

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče ustvarjalnega poguma, hvala ti za tvoje sprejemanje in podarjanje Očetove ljubezni Sveti družini in vsakomur izmed nas, ki danes vstopamo v zgodovino odrešenja. Hvala ti, da tudi po nas možakarjih rešuješ otroke in njihove matere.

5.2. PRINAŠALCI VESELJA

»Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo.« (Lk 2,10)

Premislim: Sv. Jožef je bil po Mariji deležen vesele novice, ki je za vse nas. Živel jo je v svojem vsakodnevnem odnosu do Jezusa. Od njega je prejemal Božje veselje nad vsakim človekom. Bog nas je namreč ustvaril v Jezusu iz veselja, da bomo z Njim in On z nami, v Njem in On v nas. Ob sv. Jožefu se je tudi Jezus učil moškega izražanja veselja. Mene sv. Jožef prav tako vabi, da sem angel veselja dobre novice ter jo prinašam drugim z deli in besedo, če je to potrebno.

Zahvalim se: Sv. Jožef, deležen Božjega veselja, hvala ti, da to veselje posreduješ tudi nam. Mnogim si prinašal sonce v življenje. Hvala ti, ker nas vabiš, da vsak dan sodelujemo s teboj.

6.2. DRŽI SE ZAPOVEDI

»Učitelj, kaj naj dobrega storim, da prejmem večno življenje?« Dejal mu je: »Kaj me sprašuješ o dobrem? Samo eden je dober. Če pa hočeš priti v življenje, se dŕži zapovedi!« (Mt 19, 16–17)

Premislim: Katekizem katoliške Cerkve razdeli deset zapovedi v dve kategoriji: prve tri zapovedi ustrezajo Kristusovi zapovedi, naj ljubimo Boga z vsem srcem, umom, dušo in telesom. Preostalih sedem zapovedi pa vključuje odnos do bližnjega, ki naj ga ljubimo kakor samega sebe, kakor tistega, ki je ljubljen od Boga in zato lahko ljubi sebe, druge in v obeh Boga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ljubeči oče, hvala ti, ker sprejemaš Božjo ljubezen in jo izkazuješ bližnjim. Hvala ti, ker tega učiš tudi nas. Spremljaj naše dozorevanje v vsakodnevnem odločanju za Ljubezen, ki jo lahko živimo le v odnosu do najbližjih.

7.2. MOLI SAMO BOGA

»Jaz sem GOSPOD, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. Ne imej drugih bogov poleg mene!« (2 Mz 20,2–3)

Premislim: »Koliko očetov, mater, dedkov in babic, učiteljev našim otrokom s temi majhnimi vsakdanjimi dejanji kaže, kako se spoprijeti in prebroditi krizo s prilagajanjem navad, dviganjem pogleda in spodbujanjem molitve. Koliko ljudi moli, daruje in prosi za dobro vseh. V sv. Jožefu lahko vsi najdejo človeka, ki ostaja neopažen, moža vsakdanje prisotnosti, obzirne in skrite, priprošnjika, oporo in vodnika v trenutkih težav.« (PC, uvod)

Zahvalim se: Sv. Jožef, ljubljeni oče, hvala ti za vse, ki kakor ti molijo in vsem kažejo naš skupni cilj: Očetovo ljubezen do vseh ljudi vseh časov. Nauči nas častiti Očeta in hoditi za Jezusom v naših odnosih.

8.2. HVALIMO GOSPODA

»Jaz sem GOSPOD, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. Ne imej drugih bogov poleg mene!« (5 Mz 5,6–7)

Premislim: Jožef je Jezusu z dejanji pokazal, kako živeti v zvestobi Bogu. Ni se prepuščal raznim malikom. Od njega je Jezus slišal, naj ne časti lažnih bogov, ampak samo resničnega Boga. V Jezusu se je ta zapoved dejansko do dna uresničila.

Zahvalim se: Sv. Jožef, častilec Jezusovega in našega Očeta, hvala ti za tvojo molitev in čaščenje Boga v dejanjih in resnici. Hvala ti, ker tega učiš tudi nas, možakarje današnjega časa. Osvobodi nas čaščenja napačnih in lažnih malikov, ki nas razčlovečujejo in zasužnjujejo.

9.2. ZLORABLJANJE BOŽJEGA IMENA

»Ne izgovarjaj po nemarnem imena GOSPODA, svojega Boga!« (2 Mz 20,7)

Premislim: Druga zapoved se nanaša na zlorabo Božjega imena v naših odnosih in tudi na preklinjanje Boga, Kristusa in vseh ljudi. Izgovorjena beseda določa stanje našega srca (temo/luč). V temi se zadušimo in dušimo druge, v luči ozdravimo in zdravimo druge. Ob sv. Jožefu je bil Jezus deležen bogatih sadov te zapovedi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče lepega govorjenja o Bogu in bližnjih, hvala ti, da se v naši kulturi preklinjanja lahko obračamo k tebi po pomoč in dostojanstvo, da bo iz naših ust prihajal blagoslov in ne kletev.

10.2. JEZUSOVO SVETO IME

»Ne izgovarjaj po nemarnem imena GOSPODA, svojega Boga! Kajti GOSPOD ne bo pustil brez kazni tistega, ki po nemarnem izgovarja njegovo ime.« (5 Mz 5,11)

Premislim: Kot otroke so nas učili spoštljivo izgovarjati Jezusovo ime. Pri maši smo večkrat slišali besede sv. Petra, da ljudem pod soncem ni dano drugo ime, v katerem bi se lahko rešili. Nekateri Jezusovo ime izgovarjajo čez dan in preden gredo spat, pred delom in po njem, pred počitkom in po njem … Mnogi njegovemu imenu zaupajo tudi svoje križe, težave, bolezni, bolečine, stiske in celo smrt. Jezus je ob Jožefu doživljal spoštovanje do Boga in njegovo veliko zaupanje v Očeta v vsakršnih okoliščinah.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ljubitelj lepe besede, hvala ti, da si skrbel za Jezusa ter mu dajal zgled spoštljivega govorjenja o Bogu in ljudeh. Nauči tega tudi nas, možakarje današnjega časa in preklinjevalske kulture.

11.2. LURŠKA MATI BOŽJA

»In Jezus ji je dejal: 'Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.' Njegova mati je rekla strežnikom: 'Kar koli vam reče, storite.'« (Jn 2,4–5)

Premislim: Vsi vemo, da romajo v Lurd bratje in sestre z velikimi zdravstvenimi in drugimi težavami. Tja se zatekajo v stiskah in trpljenju. Skupaj z Marijo vedno in vsak hip našega življenja posreduje za nas tudi sv. Jožef, ki s svojo očetovsko skrbnostjo želi dobro vsakomur med nami.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo očetovsko ljubezen do vsakogar od nas, ki nam daje pogum, da premagujemo posledice človeške sebičnosti in trpljenje stvarstva, ki izhaja iz te sebičnosti. Mi smo prav tako sestavni del tvojega stvarstva. Nauči nas izročati in priporočati sebe in vse, ki so nam blizu, pa tudi svoje sovražnike.

12.2. POSVEČENA SOBOTA

»Spominjaj se sobotnega dne in ga posvečuj!« (2 Mz 20,8)

Premislim: Jezus je ob sv. Jožefu doživel zvesto posvečevanje sobotnega dne. Na sobotni dan so se Judje zahvaljevali za življenje, ki je Božji dar, se vračali k Bogu, se odrekali krivičnosti do drugih in si odpočili v Božji ljubezni. Kristjani smo za tak dan izbrali nedeljo. Zakaj? Zato, ker je Jezus vstal na velikonočno nedeljo, Sveti Duh pa je bil dan 50 dni pozneje, tudi na nedeljo. Sobota pomeni čaščenje Boga in počitek. Vsako nedeljo v evharistiji uresničujemo oboje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoj zgled. Ob tebi se je Jezus učil resno in vsak dan računati na Boga, še posebno pa na Gospodov dan, ki je namenjen prenovi naših src in ustvarjalnega življenja. Utrdi nas v resnici in ljubezni.

13.2. DOBER POSLUŠALEC

»Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela, sedmi dan pa je sobota za GOSPODA, tvojega Boga: ne opravljaj nobenega dela.« (5 Mz 5,13–14)

Premislim: Številni kristjani to zapoved razumejo kot ukaz, da morajo v nedeljo k maši. Težje sprejmejo, da je nedelja dan počitka, ko naj ne bi opravljali nepotrebnih del, ampak se posvečali odnosu z Bogom, s seboj in bližnjimi. Gojili naj bi to, kar smo: občestvena bitja, ki živijo iz Očetove ljubezni kot Njegovi ljubljeni sinovi/hčere, med seboj pa kot bratje in sestre.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si Jezusa naučil počivati na Gospodov dan, ga učil sproščenosti in hvaležnosti za vse, kar ste živeli in delali. Nauči tega tudi nas, ki nas kultura vabi v nasprotno držo.

14.2. VELIKODUŠNOST

»Večja sreča je dajati kakor prejemati.« (Apd 20,35)

Premislim: Na valentinovo podarimo dragim kaj posebnega ali jim na drug način pokažemo svojo ljubezen in spoštovanje. Sad tega je veselje. Sv. Jožef je sebe podaril Jezusu in Mariji. Ne glede na težko življenje je izžareval veselje in humor. Tudi mnogi svetniki in svetnice za njim so hodili po isti poti. Primer Matere Terezije iz Kalkute, ki je imela v molitvi sušo, a ker se je dala Kristusu v ubogih, je doživljala veselje in bila zelo duhovita.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si velikodušno podarjal sebe in vse, kar si znal in zmogel. Hvala ti, ker si bil vesel človek in se je Jezus od tebe nalezel humorja. Hvala ti, ker tega učiš tudi mene v mojih okoliščinah.

15.2 MOLITEV ZA VODITELJE

»Predvsem te torej prosim: prosite, molite, posredujte in se zahvaljujte za vse ljudi, za kralje in za vse oblastnike.« (1 Tim 2,1–2)

Premislim: Danes smo v skušnjavi, da voditelje nenehno kritiziramo in slabo razmišljamo o vseh in vsakem. Mediji nam pri tem pomagajo. Jožef je molil za voditelje, saj je kot možakar vedel, kako velika skušnjava je zunanja oblast in moč v denarju. Ko molim za voditelje, je moje ravnanje drugačno tudi v osebnem življenju in najbližjih odnosih. Ne sejem kritiziranja in strahu, ampak moč in sam postajam voditelj tam, kjer Bog od mene pričakuje pričevanje za pogum in trdnost.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zgled trdnega očeta in možakarja, ki ne seka v prazno proti vedno omejenim in pomanjkljivim voditeljem. Hvala ti, da lahko računamo na tvojo zrelost in sami postajamo voditelji tistih, ki so nam zaupani.

16.2. JEZUS JE V MENI

»Tedaj je Duh odvedel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal. Ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je postal naposled lačen.« (Mt 4,1–2)

Premislim: Postni čas traja štirideset dni, brez postnih nedelj, v katerih se veselimo in praznujemo Kristusovo vstajenje. Preostali dnevi so namenjeni postu. Telesni post naj bi nam pomagal k poglobljenemu, zaupljivemu in osebnemu odnosu s Kristusom, ki je v nas in smo mi v Njem. Kot osebe živimo iz Njega in z Njim. On nas pošilja k drugim delit Očetovo ljubezen do nas in njih.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nas Bog iz spanja raznih »pustnih« utvar tudi po tvoji priprošnji vabi, da se znova prebudimo za ljubeč stik z Jezusom in med seboj.

17.2. PEPEL

»Božje kraljestvo je blizu. Spreobrnite se in verujte evangeliju.« (Mr 1,15)

Premislim: »Spreobrni se in veruj evangeliju« ali »Spomni se, da si prah in da se v prah povrneš«. Povabljen sem v spremembo srca. Če odgovorim z »Amen«, sem sprejel izziv, da se obrnem od sebičnosti in notranjih monologov k ljubezni, ki jo ima Bog do vsakogar od nas – vsak dan nas vabi v svobodno sodelovanje. To dostojanstvo je sveti Jožef živel v svojem trenutku in je svoj mir delil z Jezusom. Ta cilj je izziv tudi zame. Bog dela nekaj novega. Najprej v meni in zame. To bom lahko delil z drugimi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si vsak dan znova privolil v osebno sodelovanje pri Božjem ustvarjanju in odreševanju sveta izpod bremena sebičnosti in strahu zase. Nauči tudi mene, da bom postajal sogovornik in sodelavec Boga Očeta/Matere v sedanjem trenutku.

18.2. POST KOT VIR SVOBODE

»Nato so med postom in molitvijo položili nanju roke in ju odposlali.« (Apd 13.3)

Premislim: Prevečkrat mislimo, da Bog zaupa samo v dobre in zmagovite dele v nas, v resnici pa se večina njegovih načrtov uresničuje po naših slabotnostih in njim navkljub. Sv. Jožef je živ dokaz za to. Postil se je samogovorov in se pogovarjal z Bogom, postil se je požrešnega strahu zase in gojil lakoto po ljubezni, postil se je vrtenja okrog sebe in se daroval Jezusovim in Marijinim potrebam.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si sprejel dar svobode, ki ga daje Bog Oče po Jezusu Kristusu vsakomur od nas. Utrdi nas v osebnem pogovoru s teboj in v zatajevanju požrešnosti, naj rastemo v pozornosti do bližnjih in njihovih večnih potreb.

19.2. RESNIČNA SKRIVNOST

»Spoštuj očeta in mater.« (2 Mz 20,12)

Premislim: Pri dvanajstih letih se je Jezus prepustil uvajanju v moškost sredi duhovnikov v templju. Nato se je vrnil z Jožefom in Marijo v Nazaret in jima bil pokoren. Človek in Bog je ubogal Jožefa in Marijo, odraščal in se postopoma krepil v modrosti in milosti. Preprosta pamet, pa naj bo še tako učena, tega ne more zares dojeti. Razumeli bomo šele, ko se iz obličja v obličje srečamo z Jožefom, Jezusom in Marijo.

Zahvalim se: Sveti Jožef, hvala ti, ker tudi mene učiš zajemati iz poslušnosti Božji besedi in bližnjim, ki želijo rasti v Božji ljubezni do vseh.

20.2. SKRB ZA STARŠE

»Spoštuj očeta in mater, kakor ti je zapovedal GOSPOD, tvoj Bog, da se podaljšajo tvoji dnevi in da ti bo dobro na zemlji, ki ti jo daje GOSPOD, tvoj Bog!« (2 Mz 5,16)

Premislim: Z leti se skoraj vsakomur začne vračati v srce spoštovanje do staršev, ki smo ga v puberteti morda izgubili. Ugotovimo, da mir, ki nam ga to spoštovanje prinaša, z lahkoto delimo med potomce in vse, ki so z nami. Ljubezen dozori v spoštovanje in hvaležnost. Dopolnitev.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za starševski zgled v odnosu do Svete družine. Hvala ti za varstvo mojih staršev. Nauči me spoštovanja do obeh, še posebno, če sta nemočna ali bolna.

21.2. OČETOVSTVO IN MATERINSTVO CERKVE

»Rotim te pri Bogu in Kristusu Jezusu … Oznanjuj besedo, vztrajaj v ugodnih in neugodnih okoliščinah. Prepričuj, grajaj, spodbujaj z vso potrpežljivostjo in poučevanjem.« (2 Tim 4,1–2)

Premislim: Bog nas s preizkušnjami in kilometrino preobrazi v starešino, ki drugim pomaga odkrivati in osebno zajemati iz ljubezni Boga Očeta. Sv. Jožef je vir navdiha za naše služenje bližnjim. Možje kot očetje in voditelji družinskih cerkva se lahko priporočamo sv. Jožefu in delimo s svojimi domačimi trdnost, ki nam jo daje Bog Oče po Sinu v Svetem Duhu. Vse je že dopolnjeno, mi iz Njegovega samo zajemamo in delimo naprej.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vse očete in matere v veri, ki so nas s krstom rodili v Kristusa in njegov zaupljivi odnos z Bogom Očetom. Hvala ti, da smo lahko Božji sogovorniki in sodelavci pri dopolnitvi ljubezni za vse ljudi. Utrdi nas v zaupanju v Božje očetovstvo/materinstvo, da ga bomo delili s svojimi najbližjimi.

22.2. TRDNI TEMELJ

»Ti si Peter, Skala, in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev.« (Mt 16,18)

Premislim: Sv. Jožef je vzgajal resnično Skalo, na kateri temelji novo človeštvo Božjih sinov in hčera, ki so med seboj bratje in sestre. Ob njem je Jezus doživljal trdno zaupanje v brezpogojno ljubezen Boga Očeta. Doživel je velikansko notranjo moč resničnega očetovstva, ki temelji na osebnem zaupanju v Boga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala za tvojo očetovsko trdnost, ki nam je danes v teh negotovih časih še kako potrebna. Nauči nas zajemati iz notranje Božje moči in trdnosti, ki zlo premaguje s podarjanjem samega sebe in ne z nasiljem.

23.2. OGENJ, KI PRIŽIGA DRUGE OGNJE

»Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da kdo da življenje za svoje prijatelje.« (Jn 15,13)

Premislim: Za koga jaz dajem svoje življenje (telo, čas in prostor)? Cerkev živi iz vere tistih, ki so v moči Očetove brezpogojne ljubezni podarili svoje življenje drugim. Sv. Jožef je dal svoje življenje za Jezusa in Marijo, posredno pa tudi zate in zame. Zaradi njega veva za veselo novico: smrt je srečanje z ljubečim Očetom, življenje pa odgovor in sodelovanje z njegovo ljubeznijo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si nam po Jezusu izročil svoje življenje, da bi tudi mi odkrili ljubečega Boga Očeta in hoteli biti njegovi družinski člani skupaj s teboj. Utrdi nas v resnici.

24.2. ŽIVI!

»Ne ubijaj!« (2 Mz 20,13)

Premislim: Zlo nas prevara, da pod pretvezo dobrega ubijamo. Bog nas vabi, da življenje branimo: vse od spočetja ščitimo nerojenega, se odpovemo nasilju in zlorabi otrok ter zagotovimo naravno smrt za smrtno bolne. Vabi nas, naj skrbimo tudi za svoje življenje kot dragocen dar. Ni dobro preveč garati niti lenariti. Za druge in Boga odprta zmernost je bila tudi vrlina sv. Jožefa. Kako veliko ljubezen do življenja je imel Jožef, da je Jezus zmogel tako korenito sodelovati z Bogom in utelešati njegovo ljubezen.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo ljubezen do življenja, za spoštljivo in zmerno skrb zase, za Jezusa in Marijo. Zaščitnik življenja in sodelavec Božji, nauči tega tudi nas!

25.2. STAREŠINA ŽIVI NA POLNO

»Ti naj bi ne ubijal.« (5 Mz 5,17)

Premislim: Danes večinoma živimo dlje in se moramo v starosti soočati z odpovedovanjem zdravja. Za ohranitev življenja si moramo prizadevati z običajnimi sredstvi. Ni nam dovoljeno ubijati drugih, da bi prišli do nadomestnih organov, kakor si to privoščijo nekateri. S tem se obsodijo na životarjenje v tesnobi in begu pred Ciljem, pred katerim ni mogoče pobegniti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sprejel utelešeno Ljubezen v Jezusu Kristusu. Nauči nas živeti na polno: podarjati svoje življenje kot Očetov večni dar nam in vsem, ki nam jih pošilja na pot skupnega romanja do Cilja.

26.2. NEZVESTOBA

»Naj bi ne prešuštvoval.« (2 Mz 20,14)

Premislim: Strah in sebičnost se najgloblje kažeta v odnosu med moškim in žensko. Najhujše je prešuštvovanje, ker lomi zvestobo. Ustvarjeni smo po podobi zvestobe. Ko nismo zvesti, izgubljamo svoje najgloblje bistvo in svojo resnico. Povzročamo veliko trpljenje, ki duši ljubezen in Božje sinovstvo/hčerinstvo v nas. Sprejemanje Božje brezpogojne ljubezni v tej rani omogoča, da nas zlo ne premaga z zamero in sovraštvom, ampak da doživimo Božje sočutje in usmiljenje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da posreduješ za vse, ki doživljajo posledice prešuštvovanja in nesposobnost zvestobe. Ozdravi naša srca posledic zamer in nezvestobe.

27.2. PRIČEVALEC ČISTOSTI

»Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.« (Jn 15)

Premislim: Nečisto srce uporablja druge kot predmet za svojo potešitev in samoodrešitev. Groba in lažniva samoprevara. Čisto srce, kakor ga je imel sv. Jožef, gleda na druge skozi Očetovo brezpogojno ljubezen, razodeto v Sinu Jezusu Kristusu. Bližnji je Božji ljubljenec/ljubljenka tako kakor jaz. Zato ga ne morem sebično zlorabljati in uporabljati, ampak se mu lahko hvaležno podarjam. Tako kakor se Bog nenehno podarja meni in bližnjemu. Tedaj sem srečen.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si se ves podaril in braniš tudi naša srca, da se ne prepustijo posedovanju, ampak se vsak dan znova lahko odločamo za darovanje in sodelovanje z Božjo ljubeznijo.

28.2. ČAS ZA MOLITEV IN ČAS ZA DELO

»Jezus jim je povedal priliko o tem, kako naj vedno molijo in se ne naveličajo.« (Lk 18,1)

Premislim: Jezus je čez dan trdo delal: oznanjal in ozdravljal. Zjutraj še v temi pa je šel na samoten kraj in molil. Jožef, kot njegov zemeljski oče, je zagotovo delal enako. Če hočemo imeti radi sebe in druge kot Bogu dragocene in ljubljene, potem ne moremo mimo Jezusovega načina in zgleda. V vsakdanji molitvi zajemamo iz Božje ljubezni do vseh.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož molitve, iskrena hvala za tvoj zgled povezanosti z Bogom in Kristusom in Marijo. Izprosi tudi nam vsakdanji pogum za oseben dialog z Bogom in za sodelovanje pri ustvarjanju Svetega Duha.

1.3. ŽIVIM IZ KRSTA

»Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo.« (Jn 3,5)

Premislim: Na veliko soboto je krst vseh, ki vstopajo v Cerkev. Vstopajo v novo življenje sinov in hčera Boga Očeta, ki lahko živimo kot bratje in sestre. Naša smrt (sebičnost) in hudobija sta ozdravljeni slepote in samouničevanja. Da bi se tega spomnili, se pri vstopu v cerkev pokrižamo z blagoslovljeno vodo. Zajeti smo v nenehno molitev Svetega Duha v nas. Čaka, da se mu svobodno pridružimo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sodeloval pri oblikovanju Kristusovega telesa na tem svetu, ki je Cerkev – v njej smo mi krščeni (potopljeni) v Jezusovo smrt in življenje. Utrdi nas v življenju iz njegovega Duha, ki nas vse oživlja.

2.3. KRISTUSOVO TRPLJENJE

»Če pa smo s Kristusom umrli, verujemo, da bomo z njim tudi živeli.« (Rim 6,8)

Premislim: Bog Oče nas sprejema, tudi ko mu nasprotujemo, ga sovražimo, zanikamo, izdamo in zapustimo. Jezus pokaže usodo Božje ljubezni v nas in med nami. Celo številni učenci ga zapustijo. Da bi nam pokazal zvestobo do konca, sprejme končno agonijo in smrt. Ko smo v veliki stiski, obteženi ali pa se nam približuje smrt, se bolj iskreno zazremo v Križanega. Iz ljubezni, ki jo izžareva, dobimo vso potrebno moč.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si zrl v Jezusa in on vate. Hvala ti, ker si z njim delil svoje življenje in sprejemal njegovo. Hvala ti, ker si ljubil tudi v trpljenju in smrti. Nauči življenja v Duhu tudi mene.

3.3. RESNIČNA MOČ

»Med vami pa naj ne bo tako; ampak kdor koli med vami hoče biti velik, bodi vaš strežnik, in kdor koli med vami hoče biti prvi, bodi vaš služabnik.« (Mt 20,26)

Premislim: Vsi hrepenimo po veličini v očeh drugih. Pred Bogom pa smo veliki, kadar svoje življenje sprejemamo kot Očetov dar in ga kot takega delimo z drugimi: svoje talente in svoj čas. V moči Svetega Duha je tako živel sv. Jožef, dar za Jezusa, Marijo in vse nas. Nešteto svetnikov, ki so nam še vedno v spodbudo in oporo, je pred nami hodilo po isti poti življenja iz Jezusovega Duha.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala, da si bil možakar na Božji način. Hvala ti, da si v drugih množil življenje s podarjanjem svojega. Hvala ti, ker tega učiš tudi mene. Sveti Duh, vzemi me s seboj.

4.3. UBOGI ME LAHKO OZDRAVI

»Bil je bogatin, ki se je oblačil v škrlat in tančico ter se dan na dan sijajno gostil.« (Lk 16,19–20)

Premislim: Ob tej besedi takoj pomislimo na druge. Običajno pa prezremo svojo držo bogatina. Koga mi je Bog postavil pred vrata mojega srca, da bi me spomnil, da sem resnično živ in človeški le, če delim s tem človekom to, kar sem in imam. Bratje in sestre, potrebni pomoči, so mi dani kot povabilo Boga Očeta, da me ozdravi moje teme sebičnosti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si imel srce za Božjo ljubezen do vseh, še posebno najbolj potrebnih. V njih si prepoznaval Kristusove brate in sestre. Nauči tega tudi mene.

5.3. TRGOVINA Z BELIM BLAGOM

»Kakšen dobiček imamo, če brata usmrtimo in zakrijemo njegovo kri? Dajte, prodajmo ga.« (1 Mz 37,12–13.17–28)

Premislim: Bratje so Jožefa sovražili, ker je bil očetov ljubljenec. Niso ga umorili, ampak prodali trgovcem. Zgodba se ponavlja v vsakem rodu. Bog pa jo obrača v dobro in odrešenje morilskih bratov. Sv. Jožef je živel v enakih okoliščinah, le v drugem času.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker me sredi stisk učiš gledati skozi Božjo zgodbo odrešenja, ki se dogaja tudi za naš čas in naše rodove. Odpri nam oči za tvojo rešitev, da si bomo upali živeti sedanjost skozi Duha v Božjem pogledu.

6.3. NAŠIH KRIVD SE NE SPOMINJAŠ

»Ko pa je bil še daleč, ga je zagledal njegov oče in milo se mu je storilo; in pritekel je, ga objel in poljubil.« (Lk 15,1–3.11–32).

Premislim: Kdo izmed nas ni daleč: ujet v svoje krivde ali zamere do drugih? Vsi slej ko prej pridemo tudi do dna razočaranja nad seboj in drugimi. Primerjanja nas dušijo in zapirajo v medsebojno obrekovanje in sovraštvo. V medijskem diskurzu uspevata hudobija in sovraštvo. Ne živimo več iz tega, da smo v Očetu, ki hrepeni, da bi živeli iz njegovega objema in hrepenenja, da bi nam po vsem podaril sebe.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala, ker si sredi sovražnih razmer Sina naučil računati na Božji očetovski objem, na njegovega Svetega Duha. Hvala ti, ker tega učiš tudi nas, da nam nobeno zlo ne more ukrasti našega resničnega dostojanstva.

7.3. VELIČASTNOST TELESA

»'Šestinštirideset let so zidali ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?' On pa je govóril o templju svojega telesa.« (Jn 2,13–25)

Premislim: Križani je Božja moč in Božja modrost, naše svetišče. On pokaže, da smo mi Božje svetišče ali tempelj. Kdaj? Kadar smo v Njegovi ljubezni in zajemamo iz tega, kar On dela za nas, v nas, po drugih in po nas. Zapoved ljubezni nam je dana, da bi živeli tisto, kar je v nas položil: sebe in druge kot Njegove drage in dragocene ljubljence.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da me vodiš v zajemanje in življenje iz tega, kar je Bog po Kristusu položil v vsakogar od nas – zaupal nam je uresničenje svoje zgodbe z nami. Naj zajamemo iz dejstva, da je Kristus naše svetišče, mir in večna ustvarjalna moč Duha.

8.3. DRAGOCENOST PONIŽNOSTI

»Oče, ko bi ti bil prerok naročil kaj težkega, ali bi ne bil tega storil? Koliko bolj, ko ti je rekel: Umij se in boš čist!« (2 Kr 5,1–15)

Premislim: Vsak od nas ima svojo predstavo o sreči, zdravju in smislu življenja. Oholost in zagledanost v svoj prav nam zagrenita nešteto sedanjih trenutkov. Ponižnost je sprejemanje dejstva, da ima Bog nadzor in da mi po sedanjosti odpira pot v srečo, povezanost, podarjenost, ustvarjalnost. Ni mi treba početi nekaj težkega in izrednega. Dovolj je zaupna zahvala, da zdaj lahko v danih okoliščinah sodelujem pri/v Očetovi ljubezni.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil mojster ponižnega življenja v sedanjem trenutku. Zajemal si iz Božje zvestobe in zaupanja v Očetovo previdno vodenje tvojega življenja. Sredi norosti časa nauči tega tudi mene.

9.3. VEDNO ODPUŠČAJTE

»Hudobni hlapec, ves tisti dolg sem ti odpustil, ker si me prosil; ali nisi bil torej tudi ti dolžan usmiliti se svojega sohlapca?« (Mt 18,21–35)

Premislim: Vse življenje doživljamo tudi razočaranja, prizadetosti in krivice. Otročje je, če si predstavljamo, da se nam v življenju to ne sme zgoditi. Odpuščanje nas obudi iz ujetosti v pretekle krivice, ki smo jih povzročili sebi in drugim in jih bili tudi deležni. Ko sprejmem, da je Bog odpustil meni ali drugemu, sem obujen od mrtvih. Sedanjost postane prostor soustvarjanja z Bogom in njegovim Duhom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zrelo ljubezen do Boga in krhkih ljudi, tvojih sodobnikov. Nauči tudi mene na vse gledati skozi Božje odpuščanje.

10.3. ZAPOVEDI?

»Kdor bo torej kršil katero teh najmanjših zapovedi in bo tako ljudi učil, bo najmanjši v nebeškem kraljestvu.« (Mt 5,17–19)

Premislim: Zapovedi so tisto, kar je Bog v nas položil, da bi živeli in uresničili. Spomnijo nas na našo resnično identiteto in dostojanstvo. Če jih upoštevam, sem lahko človek na Božji način kakor Jezus, ki je vse zapovedi povzel v eno: ljubi. Sveti Duh mi omogoča, da lahko delim z brati in sestrami to, kar sem in kar prejemam. Sv. Jožef je bil mojster za vsakodnevno sodelovanje z ljubeznijo Svetega Duha.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si uresničil, kar je Bog položil vate tudi za nas ter vse generacije za nami in pred nami. Zajemi me v svoje zaupno sodelovanje z Očetovo ljubeznijo.

11.3. OZDRAVITEV SHIZOFRENEGA

»Poslušajte moj glas, tako bom vaš Bog in vi boste moje ljudstvo! Hodite natanko po potu, ki vam ga predpisujem, da vam bo dobro!« (Jer 7,23–28)

Premislim: Težava vsakega človeka je, da ne slišimo več Božjega glasu, ki govori po stvarstvu, zgodovini, ljudeh, stvareh in vsem, kar je. V Svetem pismu je zapisano prepoznavanje njegove govorice in delovanja. Vabi nas na pot sogovorništva in sodelovanja pri stvarjenju iz ljubezni. Trdosrčnost utiša Boga v srcu in ga nikjer več ne prepoznava. Doživljamo shizofrenost smrti in življenja, ljubezni in sovraštva, sebičnosti in podarjanja. Kristus za vsakogar od nas odpira pot poenotenja in ozdravljenja od Adamove shizofrenije.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoj duhovni boj pri prepoznavanju Božje govorice. Hvala ti za tvojo poslušnost Očetovi besedi. Hvala ti za ljubeč odgovor na Božjo ponudbo. Pomagaj tudi meni udejanjiti odprto in mehko srce, ki prepoznava Očetovo govorico v vsem, kar mi je danes dano živeti.

12.3. SLEPOTA NESPAMETI

»Kdor je moder, bo to razumel, kdor je razumen, bo spoznal, da so Gospodova pota ravna: pravični hodijo po njih, grešniki pa na njih padejo.« (Oz 14,2–10)

Premislim: Ozej pravi, da Bog ozdravlja našo zablodo nespameti: ne prepoznamo Njegove ljubezni, ki jo je položil v nas, da bi jo živeli. To pričakujemo od drugih, sami pa se zelo težko resno odločimo za sprejemanje te ljubezni in sodelovanje pri tem. Zato ne spoznamo lepote življenja in neskončnih moči, ki jih je Bog položil v nas, da bi jih delil z nami. Hrepeni, da bi se nam odprlo – kakor pismouku iz evangelija. Komaj čaka.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker pomagaš, da Bog lahko pride do mojega pismouškega srca, ki ga ne prepozna, a upa od drugih zahtevati prepoznavanje. Nauči me ljubiti, tako kakor si ljubil ti.

13.3. RESNIČNA MOLITEV

»Bog, zahvalim te, da nisem kakor drugi ljudje: roparji, krivičniki, prešuštniki, ali tudi kakor ta cestninar; postim se dvakrat v tednu, desetino dajem od vsega, kar dobivam.« (Lk 18,9–14)

Premislim: Večina ljudi v molitvi preigrava svoje samogovore (tako trdi sv. Ignacij Lojolski). Takšna molitev utrudi in še dodatno izprazni srce, čeprav je na prvi pogled videti zelo moderna: samospoštovanje, samouresničitev, samouveljavitev ... Bog hrepeni po mojem dialogu in sodelovanju. Farizejeva molitev je ateistična. Pogovarja se s svojo utvaro o sebi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si zdržal naval lažne molitve in moliš tudi zame. Tvoja pot dokazuje, da si učitelj molitve. Nauči me resnično moliti = ljubiti, potem ko sem Ljubezen sprejel.

14.3. LUČ JE ŽE PREMAGALA TEMO

»Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi razkrila njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se pokažejo njegova dela, ker so narejena v Bogu.« (Jn 3,14–21)

Premislim: Hudobija nas zapre v sovraštvo do dobrega in tudi do človeka, ki dela dobro. S tem hočem zakriti svojo praznino in poraz. Ker je Bog ustvarjalec, zlo s svojo zmago v resnici izgubi. Ljubezen, ki je luč, pa zmaga takrat, ko navidezno izgubi. Sveti Jožef je kakor Abel sodeloval z Lučjo. Zgodovina to resnico potrjuje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, za sodelovanje z Božjo lučjo, ki je premagala zlo na lesu Križa ter osvobodila naša srca tiranskega strahu in groze pred življenjem, ki mora pasti v zemljo, da obrodi sad.

15.3. NE UMRJE, ŽIVI!

»'Gospod, stopi tja, preden moj otrok umrje!' Jezus mu reče: 'Pojdi, tvoj sin živi.'« (Jn 4,43–54)

Premislim: Gospod je stopil k nam, Adamom in Evam, ki smo prepričani, da smo rojeni za smrt, ne za življenje. Naša kultura, politika in ekonomija temeljijo na begu pred smrtjo, a ji z begom ne moremo ubežati. Nasilje postane naš način življenja. Sv. Jožef je živel v podobnih časih, a je zaupal Duhu, ki je tudi po njegovi veri oživil vse mrtve vseh časov.

Zahvalim se: Sv. Jožef, prisrčna hvala za tvojo živo vero v Besedo, ki je postala meso in oživila našo prihodnost. Družil si se z Jezusom, ki vsakomur govori: Tvoj sin živi. Ti živiš. V smrti se življenje dopolni in dokončno uresniči.

16.3. OZDRAVLJEN HROMOSTI

»Jezus mu reče: 'Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi!' In takoj je mož ozdravel, vzel posteljo in hodil.« (Jn 5,1–3.5–16)

Premislim: Vsakogar od nas nekaj hromi, da smo zaprti za ljubeč odnos, vzajemno podarjanje in odprtost. Sebičnost in psihopatstvo sta obliki iste hromosti v duhu: strah zase in nenehno vrtenje okrog svojega malega jaza, ki se dela boga, vse sodi in vse kliče predse na odgovornost. Vsi so potrošni material za ego. To je predokus pekla. Jezus pa pravi: »Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi!«

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo nesebičnost in srčnost: v tvojem središču je Očetova ljubezen, iz katere izviraš in s katero sodeluješ. Pritegni me v svojo globoko vero, vir oprijemljive ljubezni in neuničljivega miru sredi vsakdanjosti.

17.3. VSE ZA UČENCE

»Pojdite in naredite vse narode za moje učence.« (Mt 28,19)

Premislim: Irski zavetnik sv. Patrik je Sveto Trojico, skrivnost Božjega občestva, v razlagi primerjal s triperesno deteljico. Znan je njegov stavek: »Kristus z menoj, Kristus pred menoj, Kristus za menoj, Kristus v meni ...« Irska je stoletja pošiljala nešteto misijonarjev, da so po svetu prebujali ljudi za Božje otroke in prijatelje, sogovornike in sodelavce, soustvarjalce Boga. Sveti Jožef je prvi misijonar, ki je živel svojo človeškost na Božji način. Besede sv. Patrika izredno dobro opišejo sv. Jožefa, apostola in učenca.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil prvi učenec in oče Njega, ki je naš Oče, prijatelj, pot, resnica in življenje. Vžgi v nas hrepenenje, da bi vsi ljudje v Njem odkrili svoje resnično dostojanstvo in večno dragocenost v ustvarjalnem plesu Svete Trojice.

18.3. PRIČEVANJE

»Dela, ki jih izvršujem, pričujejo o meni, da me je poslal Oče.« (Jn 5,31–47)

Premislim: Glavno Jezusovo delo je pričevanje, da pokaže, kdo je Bog Oče in kdo smo mi zanj. Ozdravlja Adamovo bolezen nezaupanja in strahu pred Bogom, njegov beg v grob, njegovo pravilarstvo, ujetost v razčlovečeno posameznost ali kolektivizem ... Vrača nam Očetovo ljubezen, katere sprejemanje je naše glavno poslanstvo ter večni klic in poklic pričevanja. Sredi sedanjosti, takšne, kakršna je, in ob ljudeh, s katerimi smo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da nas vsak dan in vsak hip očetovsko spremljaš na življenjski poti. Odpri naša srca za Jezusovo poslanstvo in pričevanje.

19.3. SV. JOŽEF, ZAVETNIK MOŠKIH

»Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi svoje žene Marije; kar je namreč spočela, je od Svetega Duha.« (Mt 1,16.18–21,24)

Premislim: Jožef je dedič Božje obljube Izraelu. Povabljen je, da v vsej svobodi sprejme dar Božje besede. Ta beseda premaga njegov strah, da bi ne zaupal in pobegnil. Marija tudi njemu posreduje Božji dar, ki je za vse. Če v sebi trmasto vztrajam: »Kristus da, Izrael pa ne; Kristus da, Cerkev pa ne; Kristus da, svet pa ne,« zavračam dar samega Kristusa, ki se je vpletel v skupno usodo z Izraelom, Cerkvijo in svetom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, z Marijo si sprejel Jezusa in vse nas skozi vse čase. Nauči nas premagovati strah z Jezusovo besedo in močjo Svetega Duha, ki nas povezuje v Očetovi ljubezni, ozdravlja in pošilja do skrajnih mej sveta, da vsi pogumno in ustvarjalno živimo kot sinovi in hčere ene Božje družine.

20.3. SODELAVEC POMLADI

»Nikoli noben človek ni tako govoril.« ((Jn 7,40–53)

Premislim: Spomladi se tema umakne luči in narava oživi. Pri nas velika noč sovpada z dogajanjem v naravi. Jezusova beseda razsvetljuje začarani krog teme vseh rodov ter prebuja luč in življenje iz Očetove ljubezni. On je kakor pomlad, ki nas dvigne in oživi. Prav to želimo praznovati in se veseliti, da nam je dano in da smo povabljeni v vstajenje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, sodelavec pomladi, hvala ti, da si bil moški zgled Jezusu in ga uvedel v zgodovino očakov. Hvala ti, ker si bil oče, ki ga je učil računati na Božjega Duha vstajenja. Nauči tega tudi mene.

21.3. POVELIČEVALEC OČETA

»'Oče, poveličaj svoje ime!' Tedaj je prišel glas iz nebes: 'Poveličal sem ga in ga bom spet poveličal.'« (12,20–33)

Premislim: Jezus je ob sv. Jožefu odkrival, kdo je njegov resnični Oče. Ob Jožefu se je navdušil prizadevati si, da vsi spoznamo Očetovo brezpogojno ljubezen do vsakega človeka in vsega, kar je za nas ustvaril. Jezus nam podarja sam sebe v vseh stvareh in po vsem, kar je. On je naša luč in življenje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo zvestobo Bogu zaveze, ki je tudi naš Oče. Hvala ti, da si ga skupaj z Jezusom poveličeval sredi drobnih stvari sedanjega trenutka. Nauči tudi mene, da bom danes Božji sogovorniki in sodelavec.

22.3. OČE UPANJA

»Tedaj je ves zbor z močnim glasom zavpil in hvalili so Boga, ki rešuje tiste, ki vanj zaupajo.« (DanD 13,1–9.15–17.19–30.33–62)

Premislim: Danes številni bratje in sestre živijo brez upanja. Razlog za to je prezrtje in izključevanje Boga. Bog je v resnici Bog z nami. Še posebno v stiski, bolezni, temì in trpljenju nas nosi na rokah ter daje upanje. Bog je blizu vsem in rešuje vse, ki so skrušenega in zlomljenega srca.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče upanja, iskrena ti hvala, ker si zaupal in upal v Božjo očetovsko ljubezen, ki je brezpogojna in stoodstotna v vseh okoliščinah našega življenja. Nauči nas zajemati iz Božje navzočnosti, da bomo tudi mi želeli biti z Njim, tako kakor je On nenehno navzoč ob nas.

23.3. MOŽ ODPUŠČANJA

»Ako ne boste verovali, da sem jaz, boste namreč umrli v svojih grehih.« (Jn 8,21–30)

Premislim: Številni se ne moremo posloviti od svojih preteklih napak in grehov. Če v našem življenju ni odpuščajočega Boga, zlahka obupamo. Če zaupam, da nas je Jezus tega že rešil, imamo veliko upanje. Katoličani lahko zajamemo iz zakramenta sprave in slišimo: po službi Cerkve naj ti Gospod nakloni oproščenje in mir. Lahko živimo iz dejstva, da nam je na križu že odpuščeno. Le k sprejemanju smo povabljeni.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož odpuščanja, hvala ti za tvojo ponižnost pred Bogom. Nisi se več bal zase, nisi se ukvarjal s svojim malim egom, ampak si živel kot sin Očeta s Sinom. Nauči tega tudi nas, da bomo sinovi/hčere, bratje/sestre in dobri očetje/matere vsem, ki si nam jih zaupal.

24.3. OSVOBOJENI OSVOBODITELJ

»Če boste v mojem nauku vztrajali, ste zares moji učenci; spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.« (Jn 8,31–42)

Premislim: Resnica je Jezus Kristus. On je s svojim življenjem pokazal, da je smrt dokončni prehod in srečanje z Očetom, ki nima sovražnikov, ampak samo sinove in hčere, ki so bratje in sestre. Smrt je premagana, strah pred njo ni nič več gospodar naših src. Nič več ne more iz nas delati morilcev in hudobnežev, ampak smo svobodni, sodelavci in sogovorniki Očetove ljubezni v bratih in sestrah.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si skrbel za Božjega Sina in ga učil moliti, kakor so tebe naučili tvoji očetje. Hvala ti, da si skrbel zanj, ki je vir naše svobode in vrata v Očetovo brezpogojno in večno ljubezen (podaritev samega sebe vsakomur).

25.3. PODARJENI DAROVALEC

»Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu.« (Lk 1,38)

Premislim: Oznanjenje je čas spočetja Jezusa Kristusa kot enega izmed nas. Bog je vse ustvaril zato, da bi se nam sam popolnoma podaril. On je za nas, ni zase. Vir življenja je popolno izročanje samega sebe vsakomur, ki je ustvarjen = podarjen = ljubljen = dragocen = dobrodošel. Mi smo živi in ustvarjalni, če odgovorimo na dar tako, da se tudi sami popolnoma podarimo Darovalcu. To storimo tako, da se podarjamo drug drugemu. Sv. Jožef in Marija sta bila v moči Svetega Duha tega deležna in sta upala odgovoriti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, podarjeni darovalec, hvala ti, ker si svoje življenje skupaj z Marijo podaril Bogu tako, da si ga podaril Jezusu, Njega pa nam. Hvala ti, ker tudi zaradi tebe vemo, kdo je Ljubezen in kaj to pomeni. Nauči nas osebno rasti v Ljubezni.

26.3. MOČNA OSEBNOST

»Če meni ne verujete, verujte delom, da boste spoznali in se prepričali, da je Oče v meni in jaz v Očetu.« (Jn 10,31–42)

Premislim: Bolnim od strahu zase in bega pred Življenjem Jezus vrača temeljno zaupanje v Očetovo ljubezen, iz katere izviramo prav vsi. V tem je vir našega zdravja, odrešenja, ustvarjalnosti, svobode, podarjenosti. Njegovo delo je, da spoznamo, da je On v Očetu in Oče v Njem. Ker se nam je izročil, je On v nas in mi v Njem. Če smo v Njem, pa smo v Očetu in On v nas. On je vse v vseh. Vse za vedno oživlja. Sprejemam?

Zahvalim se: Sv. Jožef, močna osebnost, hvala ti, ker si živel iz Boga, Zanj in v Njem. Hvala ti, ker nas v Sinu priteguješ v neskončno Božjo družino oseb: On v nas in mi v Njem. Vsi v vseh. On za vse in po vseh. Vsi eno.

27.3. OŽIVLJENI OŽIVLJEVALEC

»... prerokoval, da mora Kristus umreti za narod; pa ne samo za narod, ampak da bi zbral razkropljene Božje otroke. Od tega dne je bilo torej med njimi sklenjeno, da ga usmrtijo.« (Jn 11,45–57)

Premislim: Jezus uresničuje Ezekijelovo prerokbo: »Rešim jih vseh njihovih nezvestob, s katerimi so se pregrešili, in jih očistim; oni bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog« (Ezk 37,21–28). Sv. Jožef se je ob Jezusu naučil, kako dragocena je smrt kot dokončna izročitev in podaritev svojega življenja Bogu in s tem vsem. Dokončna oživitev, v kateri je vse zajeto v Božjo oživljajočo ljubezen. Kako čudovito je naše poslanstvo. Sodelujemo pri oživljanju vseh in vsega stvarstva.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oživljen v Vstalem, ki si ob Jezusu živel skrivnost večne Ljubezni in iz krhkega življenja naredil priložnost za večno soustvarjanje z Očetovim življenjem, ki je vse v vseh in za vse. Hvala ti, da z nami deliš neskončno dostojanstvo in lepoto skrivnosti življenja, ki jo slutimo kakor skozi zagrinjalo in nas navdušuje.

28.3. BLAGOSLOVLJENI BLAGOSLOVLJEVALEC

»Hozána! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu!« (Mr 11,9)

Premislim: Ko se vrnejo zmagovalni športniki, jim vedno pripravimo slovesen sprejem in se jim zahvaljujemo, da so pokazali našo prizadevnost in sposobnost. Kristusa so sprejeli podobno. Priznavali so ga za kralja, kajti ozdravljal jih je in jim oznanjal, da je Bog resnični kralj naših src in življenja (ne pa Herodi in Pilati vsakega časa). Cvetna nedelja je uvod v dokončno osvoboditev od naših utvar o Bogu, sebi, drugih in o življenju. Ta kralj je popolnoma drugačen, saj se nam da v hrano, da bi iz nas naredil svobodne sinove in hčere, brate in sestre, kralje in kraljice v ljubezni = spoštljivem vzajemnem podarjanju. To so naša najgloblja hrepenenja. Resnica, ki nas vabi v resnico tega, kar smo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, blagoslovljen med blagoslovljenimi, hvala ti za tvoj očetovski blagoslov Jezusa in vsakogar od nas. Hvala ti, ker smo tvoji ljubljeni sinovi in hčere v Sinu. Hvala ti, ker nas varuješ, da ostajamo v Ljubezni in nas nič ne more premagati.

29.3. DIŠAVE PODARJENEGA ŽIVLJENJA

»Marija je vzela funt dragocenega olja iz pristne narde in je mazilila Jezusu noge ter mu jih brisala s svojimi lasmi, in hiša se je napolnila z vonjem olja.« (Jn 12,1–11)

Premislim: Katere so moje dišave za Jezusa, ki mi je odprl grob in me povabil: Mir ti bodi? Živi iz moje ljubezni? Vedno smo v skušnjavi, da bi to, kar delamo za Gospoda, lahko služilo drugim: ubogim in potrebnim. Vsiljuje se nam misel, da z Jezusom izgubljamo čas in denar. V resnici pa je vse, kar storimo, zanj premalo, kajti on nam je odprl grob, skozi katerega gremo v Očetovo ljubezen in na njegovo gostijo življenja vseh ljubljenih bratov in sester.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ti si vonjal dišave Božjega Sina, ki je rastel ob tebi v moža, sposobnega podariti svoje življenje, da bi nas oživil in iztrgal iz oblasti smrti (sebičnosti). Hvala ti, da ob tebi tudi mi lahko uglasimo svoje srce na Jezusov vonj in dišavo Očetove brezpogojne ljubezni.

30.3. MOŠKA OHOLOST

»Peter mu reče: 'Zakaj bi ne mogel zdaj iti za teboj? Življenje dam zate.' Jezus odgovori: 'Življenje daš zame? Resnično, resnično, povem ti: Ne bo petelin zapel, dokler me trikrat ne zatajiš.'« (13.21–38)

Premislim: Peter ne more iz svoje kože. Prepričan je, da on lahko sam reši Jezusa. Kako smo si podobni. Prvih šestdeset let moški mislimo, da zmoremo vse sami. Škodljivih posledic je ogromno. Šele pozneje odkrijemo, da lahko delimo le to, kar smo sprejeli. Trda lekcija, ki jo je moral poleg Petra in vseh apostolov dobiti tudi sv. Jožef. A tudi vsak izmed nas gre skozi to stiskalnico. Zadnja se vda samovolja, ki je vir vsega trpljenja na tem svetu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, poslušni sodelavec Boga, hvala ti, da si se v sanjah prepustil in zaupal Njemu, ki tebi/nam podarja samega sebe in je vir naše resnične moči, ki lahko druge oživlja za večno življenje, ne pa zatira za grob.

31.3. SEBIČNI IZDAJALEC

»'Resnično, povem vam: Eden izmed vas me bo izdal.' Silno so se užalostili in so začeli drug za drugim vpraševati: 'Gospod, ali sem jaz?'« (Mt 26,14–25)

Premislim: Juda stanuje v vsakem srcu, tudi v moškem. Ko ga prepoznam in se ozrem k Jezusu, lahko moj Juda postane kakor Peter. Če računam zgolj nase, bom zagotovo izdal sebe, vas in Boga. Bog me po krhkosti in potrebah mojih bližnjih vabi v ozdravitev od judeževega kompleksa. Sv. Jožef, prosi za nas!

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče ustvarjalnega poguma, ti si sprejel, da je tvoja moč Božja ljubezen in ne tvoj lastni lažni jaz ali ego, ki se mora vedno delati večjega, kakor je v resnici. Nauči svoje drže tudi mene, tako kakor si sv. Petra.

1.4. UMIVA NAM NOGE

»Nato je vlil vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan.« (Jn 13,4)

Premislim: Očetje, kdaj ste zadnjič umili noge svojim otrokom? Takrat ste sodelovali z Jezusom Kristusom, Božjim Sinom, ki tudi tebi in meni vsak dan umiva noge. Da ne zastanejo v hoji za Njim in se ne izgubijo v sebičnem vrtenju okrog sebe in lastnih koristi. Večkrat mu ne pustim, da bi me umil. Kaj pa ti?

Zahvalim se: Sv. Jožef, ki si Jezusu umival noge, ko je bil majhen deček, in si pozneje odkril, da ti je sam Bog po Sinu umil tvoje noge, prašne od naporov in duhovnih bojev sredi življenja med Adamovimi potomci. Osvobodi tudi moje srce, da se ti pustim umiti, da bom lahko umival noge tistim, ki mi jih vsak dan pošiljaš.

2.4. TRPI IZ LJUBEZNI

»Čeprav je bil Sin, se je iz tega, kar je pretrpel, naúčil poslušnosti, dosegel popolnost in postal vsem, ki so mu poslušni, počêlo večnega odrešenja.« (Heb 5,7–9)

Premislim: Kaj Kristus po mojem trpljenju (ki ga povzročam sam in sem ga deležen od drugih) uči mene? Koga poslušam, ko sem v stiski? Jezus je poslušal Očeta, ki je skupaj z Njim tako ljubil vse ljudi, da je smrt (posledico zanikanja Boga) spremenil v prostor srečanja s svojo ljubeznijo = izročitvijo Boga vsakomur od nas. Poslušam in sprejemam Njegov dar samega sebe in tudi sam postajam dar. Kakor sv. Jožef.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče tudi sredi stiske, hvala ti za zgled upanja proti upanju in vere proti vsem dvomom, ki nas napadajo v preizkušnjah. Hvala ti, da smo deležni iste Božje moči tudi mi. Le Jezusovo besedo moramo poslušati in sprejeti Njegovega Duha. Hvala, ker nas vabiš, da ostajamo svobodni.

3.4. SPREJEMAM SMRT, ZATO LAHKO ŽIVIM

»Bil je obujen. Ni ga tukaj.« (Mr 16,6)

Premislim: Smrt nas najbolj oslepi za to, kar smo, in za resnični smisel življenja. Za vse to krivimo Boga in spregledamo, da smo avtorji smrti mi sami. Zagotovo si že doživel, kako te tvoje in drugih sovraštvo (pohlep, zavist, zamera) ubija. Zaradi smrti potem preklinjamo Boga in krivimo njega. On pa nam v Kristusu pokaže svoj odgovor na našo svobodno izbrano smrt. Iz smrti naredi priložnost za dokončno srečanje in sodelovanje v Božji družini tistih, ki se drug drugemu podarjajo, ker to dela Bog z vsemi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si Jezusu podarjal sebe in mu pustil svobodo, da se je v primerni starosti sam odločil in pokazal na Božje očetovstvo, ki iz vsake smrti dela prostor srečanja in priložnost za do konca uresničeno človeškost.

4.4. NOVO ŽIVLJENJE – VSE DELAŠ NOVO

»Bog pa ga je obúdil tretji dan in mu dal, da se je očitno prikazoval, a ne vsemu ljudstvu, temveč pričam, ki jih je Bog vnaprej izbral, nam, ki smo z njim jedli in pili, potem ko je vstal od mrtvih.« (Apd 10,37–34)

Premislim: Ko Jezusu dovolim, da je moje središče (epicenter) in osebni odrešenik, vsak dan doživljam vstajenje iz raznih smrti (sedmih grehov). Božji Duh je učence iz obupancev zaradi smrti preobrazil v priče vstajenja. Ljubezen je premagala zlo, tudi v tebi in meni, tudi zate in zame.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ljubeči oče, tudi po tvoji zaslugi praznujemo vstajenje iz vseh naših smrti in vsega nesmisla, ki pesti naš rod. Želim živeti iz Jezusove zmage nad zlom. Pritegni me vanjo. Hvala ti!

5.4. VESELJE SINOVSTVA

»Dal si mi spoznati pot življenja, napolnil me boš z veseljem pred svojim obličjem.« (Apd 2,14.22–32)

Premislim: »Moje duše ne boš pustil v podzemlju in svojemu Svetemu ne boš dal trohneti.« Sv. Jožef je živel iz te trdnosti, ki jo je dobil od Jezusovega Očeta. Ob Jezusu je spoznaval pot življenja ter doživljal veselje sinovskega in bratovskega življenja v Očetovi ljubezni. V to je povabljen vsak možakar in vsaka ženska.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo zvestobo Božji obljubi in za tvojo osebno izročitev vsakomur od nas po Sinu, ki si ga učil biti moški, sin, brat, oče, Jud in bližnji.

6.4. SPREOBRNI SE

»Spreobrnite se in sleherni izmed vas naj se da krstiti v imenu Jezusa Kristusa v odpuščenje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha.« (Apd 2,36–41)

Premislim: Ta Božja obljuba velja za vse nas vseh časov. Iz ujetosti v svoj lažni in sebični jaz, ki vse presoja skozi svoj strah zase, se obrnimo k Njemu, ki iz nas dela osebe, domačine pri Bogu, ki je naše resnično bivališče in dom. Iz Njega in Njemu lahko živimo svoj sedanji trenutek kot sodelovanje z Očetovo ljubeznijo do svojih bratov in sester. Bog namreč nima sovražnikov, ampak samo sinove in hčere.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si skrbel za Njega, ki je vzel nase naš greh zavrnitve Boga in sebe kot Njegovih ljubljenih sinov in hčera. Hvala ti, ker si bil odločen in hkrati nežen sodelavec Svetega Duha, ki tudi nas priteguje v zaupen sinovski odnos z Očetom.

7.4. VSTANI IN HODI!

»Srebra in zlata nimam, kar pa imam, to ti dam: V imenu Jezusa Kristusa Nazarečana vstani in hodi!« (Apd 3,1–10)

Premislim: Življenje v Očetovi ljubezni in iz nje je največji dar, iz katerega lahko živimo vsak naš trenutek. Očetov dar je tudi vsak človek, ki ga v življenju srečamo. Jezus Kristus me dvigne iz mojih strahov in sebičnosti, da lahko vstanem in hodim kakor tisti, ki je dar, in ta dar delim z vami, ki ste z menoj v tem času. Zato sem sin, brat in oče. Hvala vam, da hodimo skupaj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, podarjeni darovalec, ti si svoje življenje podaril Jezusu in Mariji, s tem pa meni in nam. Hvala ti za posredovanje Resnice, da ji danes lahko osebno zaupamo in živimo iz Njegove izročitve vsakomur od nas.

8.4. BOLEČINA

»Bog pa je tako dopolnil, kar je bil napovedal po ustih vseh prerokov, da bo namreč njegov Maziljenec trpel.« (Apd 3,11–26)

Premislim: Predvsem zaradi nevednosti smo nasilni in ogrožamo druge. Ne zavedamo se, kdo v resnici smo in kdo je drugi in Drugi. Strah zase nas zaslepi in zapre v bolečino, nasilje in trpljenje. Iščemo grešnega kozla v drugih in svojo bolečino stresamo nanje. Dokler svoje bolečine ne sprejmemo z Bogom, jo nujno mečemo na druge.

Zahvalim se: Sv. Jožef, preizkušen v trpljenju, hvala ti, ker svoje bolečine nisi metal ne na Jezusa ne na Marijo, ampak si jo izročal Bogu Očetu tako kakor Jezus, ki si mu podaril svoje od Boga podarjeno očetovstvo. Utrdi nas v tvoji drži do bolečine.

9.4. ODGOVOR NA DAR

»Jezus torej gre in vzame kruh ter jim ga da; prav tako tudi ribo.« (Jn 21,1–14)

Premislim: Pri maši smo povabljeni v sodelovanje s Kristusovim podarjanjem samega sebe. Pošilja nas kot svoje telo v naše življenje in vsakodnevne odnose. Postajamo kruh za druge, ker uživamo Njega, ki je kruh za nas vse. H komu me danes pošilja Kristus, da postanem zanj Njegov kruh?

Zahvalim se: Sv. Jožef, naš starejši brat, hvala ti za pot podarjanja, po kateri si hodil skupaj z Jezusom in Marijo. Hvala ti, da si odgovoril Bogu za dar svojega življenja. Nauči tega tudi mene.

10.4. ŽALOVANJE IN JOK

»Ko je Jezus prvega dne v tednu zjutraj vstal, se je najprej prikazal Mariji Magdaleni (iz katere je bil izgnal sedem hudih duhov). Ta je šla in sporočila tistim, ki so bili prej z njim in ki so žalovali in jokali.« (Mr 16,9–15)

Premislim: Smrt in nasilje nas spravita v jok in žalovanje. Hudi duhovi nas odrežejo od sebe in od drugih, da njih in sebe ne vidimo več kot od Boga ljubljene, ampak kot predmete za lastno uporabo. Lažejo nam, da bomo tako podaljšali svoje življenje. Jezus nas osvobodi oblasti hudih duhov, ker iz smrti naredi srečanje z ljubečim Očetom vseh.

Zahvalim se: Sv. Jožef, bojevnik za Božjo ljubezen v sebi in bližnjih, hvala ti za tvoj zgled in priprošnjo na naši poti svobode od smrti in strahu zase.

11.4. VEREN

»Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« (Jn 20,27)

Premislim: V stiski šele lahko zares sprejmemo Kristusovo bližino v sebi in drugih. Prej nas naše samoljubje oslepljuje in lažna samozadostnost hromi. Takšna je moč greha, dejstva, da se hočemo sami igrati boga, čeprav nismo. Blagor nam, ker smo Tomaževi dvojčki. V ranah sveta (vseh ubogih in zatiranih) se dotikamo Njega, ki je iz smrti ustvaril prostor dokončnega srečanja z Očetovo ljubeznijo ter v njej z vsemi brati in sestrami vseh časov.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče ranjenih in zatiranih, hvala ti za tvojo bratsko podporo, da tudi mi lahko v današnjih ranah odkrivamo navzočnost Jezusa Kristusa in njegovo brezpogojno bližino vsakemu človeku. On ne vrača zla za zlo, ampak zlo premaga, tako da ga sprejme.

12.4. PRELEPO, DA BI BILO RES

»Nekaj Jeruzalemčanov je tedaj govorilo: 'Ali ni ta tisti, ki ga hočejo umoriti?'« (Jn 7,25)

Premislim: Ljudje, ki nam izkažejo dobroto, nehote skrenejo našo pozornost na naše omejenosti in neprimernosti, da ne govorimo o naših krivdah in grehih. Jezus je postal kakor mi, da bi mi lahko postali kakor on. On je edini vzor in paradigma za vso Cerkev in za vsakogar od nas. V njem smo rojeni v svojo resnico: sinovi in hčere ljubečega Boga, bratje in sestre med seboj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, trden v dobroti, hvala ti, da si odgovoril na Božjo dobroto ter jo delil z Jezusom, Marijo in vsemi nami. Izprosi tudi nam podobno notranjo držo pred Bogom, do sebe in do bližnjih.

13.4. NE GOVORI S TUJCI

»Ne pozabi biti gostoljuben do tujcev, kajti nekateri, ki so tako delali, so srečali angele.« (Heb 13.2)

Premislim: »Radio sovraštva in prepira« vsak dan pridobiva moč in poslušanost. Po vsemogočih medijih nam kriči svoje laži tudi v Sloveniji. Umetnost dialoga in vzajemnega spoštovanja različnih stališč hitro izginja. Vsi moramo misliti tako, kakor pravita strica Google in FB ali kak drug manjši ali še večji »stric«. Moški in ženske dobre volje v osebnih stikih, s poštenim in spoštljivim dialogom, lahko najdejo osvoboditev ter živijo bolj zvesto, plodno in celostno trenutke svojega skupnega podarjenega življenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, možakar iz enega kosa, hvala ti za zgled nenasilja in izredne, v Bogu zasidrane notranje moči, ki je tvoje bližnje osvobajala in jim dajala Božjo varnost. Nauči tega tudi nas.

14.4. VSAK POTREBUJE ČAS ZASE

»Pojdite skupaj z menoj sami zase na samoten kraj in si malo odpočijte.« (Mr 6,31)

Premislim: Sredi napetosti in pritiskov naše vsakdanje rutine nujno potrebujemo tudi kratke oaze miru ali počitnic. Vzemimo si čas za osebni pogovor z vstalim Jezusom o vsem, kar se nam dogaja, kar razmišljamo in čutimo. Povejmo mu svojo zgodbo. Za to lahko uporabimo kar sprehod. Dovolimo mu, da tudi on spregovori in mi poslušamo. Vsak večer se mu zahvaljujmo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, poslušalec Boga in njegovih navdihov, hvala ti, da si se Bogu najprej odprl v svojih sanjah ter mu buden odgovoril in sledil njegovi besedi. Nauči tega tudi nas, da bomo z drugimi delili to, kar za vedno ostane ter že danes in tukaj popolnoma spreminja naše sedanje ravnanje.

15.4. BODI TO, KAR SI!

»Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, ki je za nas postal modrost od Boga, pravičnost, posvečenje in odkupitev, da bi se – kakor je pisano – tisti, ki se ponaša, ponašal v Gospodu.« (1 Kor 1, 30–31)

Premislim: Dokler ne priznam, da je Bog, vstali Kristus, moj temelj in moje središče, ne morem biti resnično in pristno to, kar sem. Jezus je najboljši primer za to, kaj pomeni živeti iz Boga in v Bogu, biti to, kar si v resnici. Ko vemo, kdo smo, tudi vemo, kdaj, kako in kaj nam je reči in storiti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si znal biti to, kar si v resnici: Božji sogovornik in sodelavec v odnosu do Jezusa, Marije in vseh ljudi, ki si jih po Božji dobroti srečal v svojem življenju. Nauči tudi nas, da bomo s tem, kar govorimo in delamo, slavili našega skupnega nebeškega Očeta.

16.4. POTUJ Z MALO PRTLJAGE

Jezus jim je »naročil, naj razen palice ne jemljejo na pot ničesar, ne kruha, ne popotne torbe, ne denarja v pasu«. (Mr 6,8)

Premislim: Veliko ceneje je potovati s priročnimi nahrbtniki kakor pa z velikimi potovalkami. Le redko uporabimo vse, kar smo zapakirali. Če hodim za Kristusom brez mnogih posesti in stvari, za katere me mora skrbeti, je pot veliko lažja. Kristusov učenec potuje z malo prtljage.

Zahvalim se: Sv. Jožef, romar z malo prtljage, hvala ti, da si skrbel samo za tisto, kar je omogočalo življenje Jezusu in Mariji. Hvala ti, da se nisi ukvarjal z nepotrebnimi rečmi in izgubljal svoje moške moči za prazno slavo, za nekaj, kar nikomur ne pomaga in morda koristi le lastni sebičnosti ali lažnemu jazu. Nauči tega tudi nas.

17.4. ŽIVIM IZ NJEGA

»Pazite, da nihče ne ostane brez Božje milosti, da ne bo pognala nobena grenka korenina, ki bi povzročila zmedo in bi se z njo mnogi omadeževali.« (Heb 12,15)

Premislim: Svojo edinstveno vlogo, ki mi jo je Bog podaril za druge, lahko uresničujem le, če vsak dan znova odgovarjam na Božje podarjanje vsem. Lahko zajemam iz Njega. V tem je novo življenje po krstu. Kristus me je rodil v Očetovo ljubezen, ki je premagala smrt. Iz nje sem lahko dober in pravičen. Način, na katerega govorim in delam, je ravno tako pomemben kakor to, kar rečem in storim.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si živel iz Očetove ljubezni v odnosu do sebe, bližnjih in Boga. Nauči tega tudi mene.

18.4. HRANIM VOLKA?

»Glejte, pošiljam vas kakor ovce med volkove. Bodite torej preudarni kakor kače in nepokvarjeni kakor golobje.« (Mt 10,16)

Premislim: Poznate zgodbo o dveh volkovih v našem srcu? Eden je bel, drugi črn. Katerega hranim s svojimi mislimi in odločitvami? Kristusova beseda hrani belega volka v meni: beseda ljubezni, poguma, resnice, poštenja, sočutja, upanja, zaupanja, potrpežljivosti, dobrohotnosti, miru in veselja, celovitosti ...

Zahvalim se: Sv. Jožef, možak iz enega kosa, hvala ti za tvojo navezanost na Božjo besedo, še posebno na Učlovečeno besedo, na vstalega Kristusa, ki si mu bil zemeljski oče. Nauči nas navezanosti na Jezusovo besedo in njegovega Duha vstajenja, po katerem je navzoč v naših srcih.

19.4. UPOŠTEVAJ PODARJENE UVIDE IN SANJE

Jožef pa je bil »v sanjah opomnjen in se je umaknil v galilejsko deželo« (Mt 2,22).

Premislim: Dragocena je pozornost na sanje, še posebno če se ponavljajo. Bog nam govori tudi po njih. Razlago mu prepustimo v potrditev in zaupajmo, da nas vodi tudi v megli in oblakih. Vsako »videnje« je treba preveriti po sadovih: več sposobnosti podarjanja samega sebe in služenja bližnjim (poslušanje, sodelovanje, skrb, razveseljevanje bližnjih). Jožefova izkušnja štirih opominov v sanjah nas potrjuje v pozornosti na sadove naših sanj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sprejel Božji nadzor in vodstvo, čeprav v sanjah, ko sam nisi imel nadzora, ampak si zaupal Bogu. Nauči tega tudi vsakogar od nas.

20.4. LAHKO VPLIVAM NA SPREMEMBE

»Tedaj jim je Jezus spet rekel: 'Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.'« (Jn 20,21)

Premislim: Razmišljati skupaj z Bogom pomeni delovati v Kristusu in z Njim. Verjetno ne morem neposredno vplivati na svetovne voditelje, sploh ne na tiste v senci, lahko pa tam, kjer sem, govorim jezik ljubezni (podarjanja samega sebe in s tem Božje moči, ki je že premagala smrt in vse zlo tega sveta). Tako širim razumevanje, pogovor in mirno nenasilje. Lahko širim dobro, lahko pa slabo. Kristus je bil eden, a je spremenil smisel in cilj zgodovine. Tudi moje življenje je dragoceno, da drugim pokažem na cilj, iz katerega že danes in tukaj lahko živim.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ljubeči oče, mož in delavec, hvala ti, da si znal biti sprememba, ki si jo hotel videti pri drugih in v svetu. Nauči tega tudi nas.

21.4. NE O SEBI, AMPAK O VSTAJENJU

»Tisti, ki so se razkropili, so hodili okrog in oznanjevali blagovest. Tako je prišel Filip v glavno mesto Samarije in jim oznanjal Kristusa.« (Apd 8,1–8).

Premislim: Razkropljeni in preganjani kristjani niso govorili o svojih nesrečah, ampak o Kristusovem vstajenju. Filip v Samariji oznanja Kristusa ter z ozdravljanjem bolnih in obsedenih dokazuje njegovo vstajenje. Preganjanje je priložnost za večjo ustvarjalnost in sadove: pokaže moč kruha življenja. Kruh življenja nam omogoča preseči vse ovire in razodeti resnično življenje, pot, ljubezen, ki nas poveže s Kristusom, Očetom in Svetim Duhom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, begunec pred Herodom, hvala ti za tvojo skrb za našega vstalega Gospoda, še preden je šel skozi smrt v vstajenje.

22.4. MOŽJE VSTAJENJA

»Dvornik je rekel: 'Glej, voda; kaj brani, da bi jaz ne bil krščen?' Filip je rekel: 'Če veruješ z vsem srcem, se sme zgoditi.' In odgovoril je: 'Verujem, da je Jezus Kristus Božji Sin.'« (Apd 8,26–40)

Premislim: Vse, kar potrebujemo v tem življenju, začetku večnega, nam je v vstalem Jezusu Kristusu že dano. Sinovi Boga smo, njegovi sogovorniki in sodelavci. V drugih lahko prepoznavamo sebi enake: za vedno Bogu dragocene in podarjene brate in sestre. Ali sprejmem in želim iz tega tudi vsak dan zajemati? Odločitev je moja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož pravih odločitev, hvala ti za zgled zaupanja v dar vstalega Kristusa. Utrdi nas v pravih izbirah, da bomo vsak dan prepoznavali, sprejemali in sodelovali z Božjim darom krsta – svoje resnične istovetnosti, iz katere smo rojeni.

23.4. ZNAMENJE

»Padel je na tla in zaslišal glas, ki mu je rekel: 'Savel, Savel, kaj me preganjaš?' Odgovoril je: 'Kdo si, Gospod?' In ta: 'Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš.'« (Apd 9,1–20)

Premislim: Slepa gorečnost in preganjanje zla na napačen način (z bojem proti grešniku) me vrže na tla. To je znamenje. Tako kakor Pavla tudi mene Bog vabi, da se vrnem v njegovo ljubezen in začnem z njo sodelovati.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče vernih, hvala ti, ker mi pomagaš prepoznavati, kako me v mojem življenju Bog po veri vabi v sodelovanje.

24.4. OČITNO NI VEDNO OČITNO

»Peter mu je rekel: 'Enej, Jezus Kristus te ozdravlja; vstani in si sam postelji.'« (Apd 9,31–42)

Premislim: Naši predsodki nas oslepijo za stvarnost nenehne Božje navzočnosti vstalega Kristusa. Zaradi tega ne znamo in večkrat nočemo živeti iz evangelija – dobre novice. Lažje sledimo svojim lastnim načrtom in zamislim.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo močno vero pri premagovanju vseh predsodkov in strahov, ki so te napadali, ko si služil Jezusu in Mariji.

25.4. EVANGELIZATOR

»Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem.« (Jn 10,11–18)

Premislim: Evangelij – dobra novica. Jezus nam je dal svoje sinovsko življenje, da smo lahko bratje in sestre. Ko to sprejmem, lahko dobro novico živim in vanjo vabim druge. Ne samo z besedo, ampak s svojim načinom življenja in razmišljanja z vstalim Kristusom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, veliki evangelizator, hvala ti, ker si sprejel Dobro novico, Božjega Sina, in omogočil, da smo zajeti v Njegovo brezpogojno ljubezen = vstajenje.

26.4. PRITOŽEVANJE JE LAHKO MOLITEV

»Govorili so: 'Šel si k neobrezanim in si jedel z njimi!'« (Apd 11,1–18)

Premislim: Poleti se pritožujemo, da je prevroče, pozimi, da je premraz, jeseni, da je preveč listja ... Bog sliši naše pritožbe kot molitev in nas usposablja, da smo lahko hvaležni za vsak letni čas. Tako je Peter osvojil Jude, ki so se pritoževali zaradi njegovega druženja s pogani. Ob Jezusu Peter iz najemnika postaja apostol, ki hodi za edinim Pastirjem in vse vodi k Njemu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvaležni sodelavec Očetove ljubezni, hvala ti za tvoj zgled hvaležnosti in odprtosti za vse ljudi. Nauči tega tudi mene.

27.4. UKORENINJENOST

»Moj Oče, ki mi jih je dal, je večji ko vse; in nihče jih ne more iztrgati iz Očetove roke.« (Jn 10,22–30)

Premislim: Vsak od nas ima med svojimi predniki svetnike in grešnike. Vsi so pripomogli k temu, kar smo danes. Naše korenine pa so v Očetovi ljubezni. Iz nje lahko zajemamo hvaležen spomin na svoje prednike ter svojim bratom delimo Božjo ljubezen in dragocenost. Nihče nas ne more iztrgati iz Očetove roke.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Adamov potomec, hvala ti, ker si zajemal iz Očetove ljubezni in nam podaril Božjega Sina, da so naše korenine v Očetu in nas nihče ne more iztrgati iz njegove roke.

28.4. KAKOR JE BILO V ZAČETKU

»Ko so opravljali Gospodovo službo in se postili, jim je govoril Sveti Duh.« (Apd 12,24–13,5)

Premislim: Na začetku stvarjenja in odrešenja je Sveti Duh, v katerem Oče in Sin ljubita nas in drug drugega. Duh nas vabi, da smo povezani kot njegovi ljubljenci in da delamo za skupno dobro vseh. Sredi vseh okoliščin in notranjih doživljanj nas povezuje z Očetom in zasidra v Jezusovo vstajenje. Ali mu bo danes dovolil delovati?

Zahvalim se: Sv. Jožef, molivec v Svetem Duhu, vsak dan si vstopal v molitev = ljubezen Jezusa, Očeta in Svetega Duha.

29.4. NOVA LUČ

»Če pa hodimo v luči, kakor je v luči on sam, smo med seboj združeni in kri njegovega Sina Jezusa Kristusa nas očiščuje vsakega greha.« (1 Jn 1,5–10; 2,1–2)

Premislim: Bog je luč. Če smo zanj odprti, se med seboj vedno povezujemo ter ustvarjamo sodelovanje in pogovor. Greh je zapiranje vase, ločevanje, sebičnost, prezrtje Boga. Vstali Kristus nas je tega zla že osvobodil. Svobodo lahko sprejemamo vsak dan in zajemamo iz nje. Ali jo sprejemam tudi danes?

Zahvalim se: Sv. Jožef, sodelavec Boga in spoštljiv sogovornik Jezusa in Marije, hvala ti za tvojo moško držo, s katero si živel iz svobode vstalega Kristusa.

30.4. HITRO ŠIRJENJE DOBRE NOVICE

»In mi vam oznanjamo, da je Bog obljubo, ki je bila dana očetom, spolnil našim otrokom s tem, da je obudil Jezusa, kakor je zapisano tudi v drugem psalmu: 'Moj Sin si ti, danes sem te rodil.'« (Apd 13,26-33)

Premislim: Bog mi danes govori na srce: »Moj Sin si ti, danes sem te rodil.« Počivam v Njegovi besedi, ki me povezuje z Bogom. Dobra novica me vleče iz popolne brezbrižnosti in vseenosti, da hrepenim po skupnem dobrem za vse ljudi: Očetova ljubezen nas ima vse za brate in sestre.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče, ki si znal biti sin, hvala ti za tvoje počivanje v Božji besedi, tudi če v spanju. Nauči tega še moje srce. Pomagaj mi izklopiti mojo preplašeno pamet, ki je slepa, da si srce odpočije v Njem, ki nas je že rešil.

1.5. NE NA PESKU, AMPAK NA SKALI

»Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo z njo njeni graditelji.« (Ps 127,1)

Premislim: Pri gradnji vsake stavbe so zelo pomembni temelji. Naše temelje je položil Gospod, ki nam zida hišo. Sin je naš dom in hiša. V Njegovem telesu smo v Očetovem srcu in On v nas. Teh temeljev ne more nihče podreti, le mi se jim lahko odrečemo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Božji sodelavec, hvala ti, ker si svoje delo živel kot sodelovanje z Očetovim delovanjem v naš prid v vseh časih. Nauči tega tudi mene.

2.5. KARKOLI HOČETE

»Če boste kaj prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.« (Jn 16,23)

Premislim: Smisel naše molitve ni spremeniti Božji um in srce, ampak odpreti samega sebe Očetovi ljubezni in sodelovanju z njo. Naše prošnje za to, kar mi mislimo, da potrebujemo, niso izguba časa, vse dokler imamo odprto srce za Božje vodstvo in darove.

Zahvalim se: Sv. Jožef, oče v razpoložljivosti, iz srca se ti zahvaljujem za tvojo odprtost za Božji načrt, ki si jo skupaj z Marijo živel ob Jezusu in vseh svojih sodobnikih.

3.5. SPOMINJAM VAS

»Spominjam vas, bratje, na evangelij, ki sem vam ga oznanil in ste ga tudi sprejeli ter stojite trdni v njem.« (1 Kor 15,1)

Premislim: Mame vedno opominjajo otroke, naj se toplo oblečejo, naj se izogibajo slabi hrani in pijači, naj pazijo na cesti … Storijo vse, da bi otroci ostali na pravi poti. Tudi v duhovnem življenju potrebujemo nenehno spodbudo spremljevalcev, starejših bratov ali sester, ki nam pomagajo rasti v osebnem odnosu z Bogom, s seboj in z bližnjimi. Sv. Jožef je bil oče Jezusu tudi v tem smislu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ljubeči oče, hvala ti za zgled osebne vere in kažipot Jezusu, ki si ga kot dečka uvajal v sogovorništvo z našim Bogom Očetom.

4.5. NAŠE POSLANSTVO

»Možje Galilejci, kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bo prišel prav tako, kakor ste ga videli iti v nebo.« (Apd 1,11)

Premislim: Jezusov vnebohod ni tehnika, ki bi jo bilo treba razložiti, ampak skrivnost odnosa, ki smo jo povabljeni sprejeti in zaživeti, se je veseliti in jo praznovati. Z vnebohodom je izpolnil svoje poslanstvo in nam prepustil, da začnemo tudi mi živeti svoje poslanstvo: nadaljevati njegovo delo v svoji poklicanosti in poklicu, opravljati običajna opravila na izreden način.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zavetnik preprostosti, hvala ti za zgled življenja iz Jezusovega vnebohoda, v katerem smo tudi mi doma v Božjem srcu, skupaj s teboj in vsemi svetniki. Hvala ti, ker nam pomagaš, da vsak dan znova iz te globoke resnice tudi zajemamo in živimo.

5.5. POSTOPOMA

»Iz shodnic vas bodo izobčili; pride celo ura, ko bo vsak, kdor vas umori, mislil, da opravlja bogoslužno daritev.« (Jn 16,2)

Premislim: Jezusovim učencem ni bila prizanesena postopna in počasna rast v veri in osebnem odnosu z Bogom. Tudi naša rast v veri je postopna. Ne čudimo se. Veliko izkušenj in kilometrov mora preteči, da začnemo ceniti nenehno Božjo navzočnost v nas, v drugih in med nami ter v vsem stvarstvu. Po tem hrepeni Bog, pa tudi tvoje in moje srce.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ki si postopoma rasel v veri, hvala ti za vztrajni zgled pogleda, uprtega v Očetovo ljubezen, ki si jo negoval v osebi Jezusa Kristusa. Odpri nam oči za naše najbližje in tvoj pogled nanje.

6.5. VSE, KAR POTREBUJEM, JE …

»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.« (Jn 15,12)

Premislim: Jezus nas znova spomni, da je ljubezen v srčiki tega, kar smo, in tega, kar počnemo. V srcu ji lahko damo besedo ali pa ne. Posledice nosimo sami in tisti, ki so z nami. Ali tudi jaz doživljam, da je beseda ljubezen zlorabljena, izpraznjena in nam gre na živce? Imamo je polna usta, ne znamo pa resnično ljubiti. Kdor ljubi, podari svoje življenje tistemu, ki ga ljubi. Živi zanj, ne zase.

Zahvalim se: Sv. Jožef, učenec edine ljubezni, hvala ti za tvojo odločitev za ljubezen in za podarjanje. Hvala ti, ker sem v tvoji šoli.

7.5. POZOREN NA BESEDE

»Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa.« (Jn 17,3)

Premislim: Običajno izraz »večno življenje« razumemo kot življenje po smrti. A ima prav sv. Pavel, ko zapiše: »Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni« (Gal 2,19–20). Dostop do Boga imam, če živim v Kristusu. S tem danes in tukaj okušam večno življenje, ki je v Njegovi ljubezni do nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mojster življenja v sedanjosti, hvala ti, ker se je Sin ob tebi, ti pa ob Njem, učil živeti sedanji trenutek v Očetovi navzočnosti in ljubezni.

8.5. ČAS ŽALOVANJA IN ČAS VESELJA

»Jokali in žalovali boste, svet pa se bo veselil. Vi boste žalovali, toda vaša žalost se bo spremenila v veselje.« (Jn 16,20)

Premislim: Ni bližnjice, ki bi nam olajšala občutek izgube ob smrti naših ljubljenih. Naša žalost in obžalovanje sta ozdravljena takrat, ko objamemo izgubo in Boga, ki je v tej izgubi z nami ter nas nosi in povezuje s pokojnim. Danes in tukaj. Ne vem, kako to deluje, vem pa, da deluje in je resnično.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ki si sprejemal izgube, hvala ti, ker si samega sebe izgubil za Jezusa in Marijo.

9.5. ZVESTOBA TEMELJI NA VERI

»Ko si bil mlad, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hotel; ko pa se postaraš, boš raztegnil roke in drug te bo opasal in odvedel, kamor nočeš.« (Jn 21,18)

Premislim: Kot otroci smo imeli več svobode, kakor jo imamo kot odrasli. Jezus kot človek je moral rasti in dozorevati v razumevanju svojega mesijanskega poslanstva. Ni hotel umreti. Odločil se je, da bo zvest življenju tudi v smrti. Sv. Jožef se je ob Jezusu naučil enake zrelosti in odločitve.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Jezusov zgled vere, hvala ti za tvojo sočutno podporo, da lahko vsak nov dan objamem kot novo priložnost za življenje z Jezusom.

10.5. NE PRIMERJAJ SE

»Ko ga je Peter zagledal, je rekel Jezusu: 'Gospod, kaj pa ta?'« (Jn 21,21)

Premislim: Kot otroci smo se med brati in sestrami vedno primerjali, kdo je dobil več hrane, dela, pozornosti ipd. ipd. To smo staršem tudi očitali. Bog pa vsakomur od nas daje prav toliko milosti in Duha, da lahko v današnjem dnevu z njim sodelujemo in se nam ni treba z nikomer primerjati. Dano nam je veliko več, kakor potrebujemo. Če se mu zahvaljujemo, primerjanje odpade sámo in srce zadiha.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvaležen možak, hvala ti za tvoje vsakdanje zajemanje iz Božje moči in Duha, ki ti je bil dan. Nauči tudi mene, da se ne bom primerjal, razen z Očetovo ljubeznijo.

11.5. NI DVOMA

»Prosi pa naj v veri, ne da bi kaj dvomil; kdor dvomi, je namreč podoben morskemu valu, ki ga veter dviga in premetava.« (Jak 1,6)

Premislim: Vera, ki ne gre skozi obdobja dvomov in preizkušenj, je šibka in zgolj v glavi. Dvom me vedno vabi globlje v oseben in ljubeč odnos z dobrim Bogom, ki mi ga strah slika kot hudobnega. Vera – ljubeč odnos – potem išče razumevanje podarjenega in danega, doživetega in okušenega. Začneva pa z dvomom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si v moči Duha iz vseh dvomov rastel v veri in ljubezni do Jezusa in Marije. Hvala ti, da se od tebe lahko učim ljubezni na moški način.

12.5. SKUŠNJAVE SO PRILOŽNOST

»Nihče, ki je preizkušan, naj ne govori: 'Bog me skuša.' Boga namreč zlo ne more skušati in sam ne skuša nikogar.« (Jak 1,13)

Premislim: Včasih slišim, da Bog dopušča skušnjave, da bi nas preizkusil. Meni pa se zdi, da se v resnici Bog ne igra z nami, ampak da naša iskrena prizadevanja za dobro podpira. On nam ne nastavlja ovir, ampak je z nami v naših ovirah, ki so sad naših strahov in trpljenja, povzročenega drug drugemu, pa tudi sebi. Na divjem morju raznih skušnjav nismo nikdar sami, vedno smo v Bogu in lahko dovolimo njegovi besedi, da nas osvobodi in okrepi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vztrajnost v veri sredi preizkušenj in skušnjav, da bi jo popihal, ko si izvedel, da je Marija noseča od Svetega Duha.

13.5. POSTAJAM KRUH, KI GA UŽIVAM

»Jezus jih je opominjal z besedami: 'Pazíte, varujte se kvasa farizejev in Herodovega kvasa.'« (Mk 8,15).

Premislim: Kruh, ki ga zaužijemo, postane del nas. Zaradi tega nas Jezus verjetno svari pred kvasom farizejev in Herodom. Ti nam namreč strežejo po življenju in nas zastrupljajo. Jezus pravi, da je On naš kruh in glavni obrok za naš vsakdan.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si ob Jezusu tudi ti, skupaj z Marijo, postajal kruh, ki si ga bil deležen. Ozdravi nas za uživanje pravega Kruha: tvoje besede in bratskega občestva.

14.5. POJDITE!

»Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu.« (Jn 15,16)

Premislim: Iz maše smo poslani v svet, da z drugimi delimo, kar smo prejeli: smrt je premagana in lahko živimo Božjo očetovsko-materinsko ljubezen med seboj, ker smo sinovi in hčere v Sinu, bratje in sestre vseh. Nihče ni izključen. Učimo se ljubiti tiste, ki jih še ne zmoremo. V to nas po Vstalem pošilja Oče.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si naš zvesti sopotnik in starejši brat, še posebno ko se odločimo, da bomo z drugimi delili to, kar smo prejeli od Njega.

15.5. ISTOVETNOST

»Kdo pravijo ljudje, da sem?« (Mk 8,27)

Premislim: Včasih za koga rečejo, ta je pa kristjan, ne samo katoličan. Če bi bilo vse idealno, med obojim ne bi smelo biti razlike. A živimo po Adamovem padcu in strah zase zaznamuje vsako srce, tudi srca krščenih. Bog pa je v Kristusu pokazal, da Oče tudi v naši krhkosti lahko pokaže drugim, da jih ljubi in da so njegovi. Jezusa moji sodobniki lahko srečajo le po meni – če sem sprejel njegovo brezpogojno ljubezen, jo lahko v moči krsta z vsemi svojimi odnosi in delovanjem delim z njimi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ljubeči oče, hvala ti, da si živel istovetnost ljubljenega sina v Sinu. Hvala ti, da na tej poti rasti podpiraš tudi vsakogar od nas.

16.5. ZAUPAJ DUHOVNIM VZGIBOM

»Tedaj je Pavel stopil na sredo Areopaga in spregovoril: 'Možje Atenci! Po vsem, kar vidim, ste zelo pobožni. Sprehajal sem se po vašem mestu in si ogledoval vaše svetínje. Ob tem sem opazil tudi oltar z napisom ›Nepoznanemu bogu‹. Kar vi častite, ne da bi poznali, vam jaz oznanjam.'« (Apd 17,22–23).

Premislim: Bog nam govori po naših mislih in čustvih, po duhovnih vzgibih (duhovno je vse, kar nas v moči Svetega Duha, osebno in intimno povezuje z Njim in med seboj). Jezusova beseda, s katero se vsak dan hranim in jo prežvekujem, ostri mojega duha za prepoznavanje Božjih vzgibov in vonja, ki povezuje in združuje v podarjanju lastnega življenja drugim. Prejeli smo ga kot dar, ki postane dar, ko se podarimo drugim.

Zahvalim se: Sv. Jožef, podarjeni darovalec, iskrena hvala za tvoj zgled podarjenosti Jezusu in Mariji ter z njima tudi vsem nam. Še danes lahko zajemamo iz tvoje moške trdnosti, katere srčika je Božja očetovska ljubezen, ki nas vse ustvarja in vsakogar vsem podarja.

17.5. NI DOKAZOV, LE PRIČEVANJA

»Vi ste priče teh reči.« (Lk 24,48)

Premislim: Živimo v tehnološko-znanstveni utvari obvladovanja življenja. Za vsako stvar zahtevamo dokaze in razlage. Življenje pa je skrivnost, ki je zgolj 5 % razuma v možganski skorji ne zmore zajeti in vreči predse za analizo. Razum, ki razmišlja iz strahu, je slep in uničujoč (dokazov je obilno). Vera v moč Božje ljubezni preko smrti šele omogoči, da razum sprejme skrivnost življenja, ki ga neskončno presega, in hkrati omogoči, da služi podarjanju in množenju življenja za vse.

Zahvalim se: Sv. Jožef, možak odprtega duha, hvala ti za sprejemanje skrivnosti in dostojanstveno uporabo razuma. Nauči tega tudi nas, tvoje tehnološko in »znanstveno« oslepele brate, da bomo sodelavci skrivnosti Življenja.

18.5. STOP PREPIROM

»… je Galíon rekel Judom: Če pa gre za sporna vprašanja o vaši besedi in izrazih in postavi, razčistite sami: v teh zadevah jaz ne maram biti sodnik.« (Apd 18,15)

Premislim: Prepiranje (vojna dveh samogovorov) ne pomaga preseči naših različnosti v dojemanju in čutenju življenja. Pogovor-dvogovor je zdravilo, ki omogoča edinost v sprejemanju in spoštovanju različnosti. Tudi temeljna izhodišča naše vere ali dogme so nastajale in se oblikovale v moči pogovorov.

Zahvalim se: Sv. Jožef, modri sogovornik, hvala ti za zgled pogovarjanja in poslušanja. Nauči nas modrosti dialoga pri vseh naših odločitvah.

19.5. DOPOLNJEVANJE V MODROSTI

»Prískila in Ákvila sta ga slišala, ga povabila k sebi in mu še podrobneje razložila Božjo pot.« (Apd 18,26)

Premislim: Apostol Pavel z navedbo imen razkriva, kako zelo je cenil ta krščanski zakonski par v Rimu. Ženska karizma pri sodelovanju z Božjo modrostjo je nenehni, tudi če včasih načrtno zanikani dar Duha Cerkvi, Kristusovemu telesu na tem svetu (to smo mi krščeni). Marija Magdalena, Priskila, Katarina Sienska, Terezija Avilska, Julijana Norviška, Edith Stein … in še dolga vrsta imenovanih in neimenovanih žena. Preizkušnje vsake generacije nas vabijo v vzajemno dopolnjevanje pri sprejemanju Božje modrosti za blagor vsega človeštva.

Zahvalim se: Sv. Jožef, spoštljiv in zvest mož, hvala ti, da si s svojim darom očetovstva dopolnjeval Marijino materinstvo. Nauči tega ravnotežja in dragocenosti tudi nas, današnje moške in ženske.

20.5. ZAUPAJ V TO, KDO SI PRED BOGOM

»Od kod med vami boji in od kod prepiri?« (Jak 4,1)

Premislim: Prvo polovico življenja običajno gradimo svoj jaz (ego). Kako? Z osvajanjem, postavljanjem meja in samouveljavljanjem (s prepiri). Hkrati odkrivamo svoje resnične moči in se jih učimo živeti kot dopolnjevanje darov drugih. Vsakdanje učenje, da smo na Božji strani, z Bogom in v njem, je veliko važnejše od prepričevanja drugih o tem, da je Bog z nami na naši strani. Prepir nam vedno pokaže, da smo na napačni strani.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si zaupal Božji očetovski ljubezni z vsem svojim življenjem in vedno skrbel, da si bil na Božji strani, v Njem in z Njim. Nauči tega tudi mene. Še posebno zdaj in danes.

21.5. BOM, ČE BOG HOČE

»A sploh ne veste, kaj bo jutri. Kaj je vaše življenje? Dim ste namreč, ki se za kratek čas pokaže in nato izgine.« (Jak 4,14)

Premislim: »Bom, če Bog hoče,« je misel, ki jo imajo nekateri za vraževerje. Zagotovo pa ni vraževerje, če dovolimo Bogu, da je glavni pri vseh naših načrtih. Ni vraževerje, če osebno zaupamo, da se ne more zgoditi nič takšnega, česar bi skupaj z Bogom ne mogli preživeti, in da iz tega rastemo v vzajemni ljubezni.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zaupljivi oče in mož, hvala ti za zgled tvojega absolutnega zaupanja v Božjo brezpogojno in očetovsko navzočnost, ki nas oživlja kot sinove in hčere že danes in tukaj.

22.5. OPOROKA

»Nisem več na svetu; oni so na svetu, jaz pa odhajam k tebi.« (Jn 17,11)

Premislim: Prej ali slej bom tudi jaz odšel s tega sveta in se ločil od drugih. Kakšno sporočilo bi takrat rad zapustil tistim, ki bodo brez mene nadaljevali pot na tem svetu? A še pomembnejše je moje sporočilo danes tistim, ki so del mojega življenja. Kakšno sporočilo jim daje moja notranja drža, moje besede in moja dejanja?

Zahvalim se: Sv. Jožef, zavetnik umirajočih, hvala ti za tvoj dar in tvoje sporočilo, iz katerega tudi slovenski kristjani danes zajemamo moč za svojo sporočilnost našim najbližjim. Utrdi nas v resnici.

23.5. POSVEČEN V RESNICI

»In zanje se posvečujem, da bi bili tudi oni posvečeni v resnici.« (Jn 17,19)

Premislim: Resnica je, da sem/si sin/hči Boga Očeta v Sinu. Iz tega lahko živim/živiš. To Sveti Duh nenehno moli v meni/tebi: privezuje naju na Očetovo ljubezen. Sadovi: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, dobrotljivost, krotkost, zvestoba, prijaznost, samoobvladanje … (prim. KKC 736).

Zahvalim se: Sv. Jožef, krotki in iz srca ponižni, hvala ti za sodelovanje z Resnico, v kateri si tudi sam postal resnični osebni dar. Nauči me živeti v Resnici.

24.5. NOTRANJI GLAS

»Pogum! Kakor si pričal o meni v Jeruzalemu, tako boš moral pričati tudi v Rimu.« (Apd 23,11)

Premislim: Božji glas je najtišji in najnežnejši, nevsiljiv in spoštljiv. Slišim ga v sebi. Včasih so mu rekli vest. Upošteva osebni odgovor na Božji dar, ki postane pravica in dolžnost do sebe in bližnjih, vir ljubezni in odpuščanja, sebi in bližnjim. Jezusova beseda in branje le-te prebujata in oživljata mojo zaspano in omrtvičeno, uspavano, ranjeno in poškodovano vest, da v njej spet lahko razberem spoštljiv in ljubeč Božji glas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož čistega srca, ti si v spanju slišal in dojel, kaj ti je storiti. Iskrena hvala, da tega učiš tudi mene in me vodiš po poti mojega spreobrnjenja, da se vsak dan znova učim vse stvari videti nove v Kristusu.

25.5 VZTRAJAJ V LJUBEZNI

»Ne godrnjajte drug nad drugim, bratje, da ne boste obsojeni. Glejte, sodnik stoji pred vrati.« (Jak 5,9)

Premislim: Najlažje je godrnjati in zahtevati svoje pravice, pozabljati pa na dolžnosti. Z Očetovo ljubeznijo je pogled drugačen. Vsak dan sem povabljen k sodelovanju s to ljubeznijo do sebe in vseh drugih. V njej se objameta pravičnost in usmiljenje (Ps 85).

Zahvalim se: Sv. Jožef, zreli vernik, hvala ti za tvoje sodelovanje z Očetovo ljubeznijo. Nauči tega tudi mene.

26.5. SLEPI VIDIJO

»'Rabuní, da bi spregledal!' Jezus mu je rekel: 'Pojdi, tvoja vera te je rešila!'« (Mk 10,51–52)

Premislim: Vera v brezpogojno Očetovo ljubezen, razkrito in dokazano po Jezusu Kristusu, ozdravlja naša srca slepote strahu zase. Oči vere gledajo na svet skozi vstajenje in premagano smrt. Dobrota je že zmagala. »Gospod, da bi spregledal!«

Zahvalim se: Sv. Jožef, zavetnik vernih mož in žena, hvala ti za moško zaupanje v Božje delovanje in trdnost, ki si jo izžareval in iz katere še danes lahko črpamo.

27.5. SEBIČNOST JE STERILNA

»Naj od tebe nikoli več nihče ne jé sadu!« (Mk 11,14)

Premislim: Vera ni tržno blago, ki ga lahko prodajamo. Prepoznamo jo po oprijemljivih sadovih ljubezni do vsega, kar je Bog podaril. Vera je ljubezen, ki se podarja in množi življenje za vse. Sadovi so besede in dejanja, ki oživljajo, povezujejo in se privezujejo na večni dar Boga vsakomur od nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, možak, čigar vera je spremenila svet, hvala ti za tvoj odgovor na Očetovo ljubezen.

28.5. NE ČAKAM NA PRIZNANJA

»Kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik.« (Mk 10,44)

Premislim: Če se vsako jutro zahvaljujem Bogu za njegovo navzočnost v meni in v vsakem človeku, ne bom čakal na zunanja priznanja in časti, potrditve in medalje. Dovolj mi bo zavest, da sodelujem z Očetovo ljubeznijo, ki vse zastonjsko podarja, oživlja in ne zahteva računa.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zastonjski odgovor na zastonjsko Božjo ljubezen. Nauči tega tudi mene, da bom v srcu živel enako svobodo, kakor si jo ti ob Jezusu in Mariji.

29.5. NAJVEČ, KAR ZMOREM

»Vsa njihova dela so pred njim kakor sonce, njegove oči neprenehoma spremljajo njihova pota.« (Sir 17,19)

Premislim: Greh in grehi so večinoma posledica slepote in ne namenske hudobije. Grešimo, ker se nam zlo kaže kot dobro za nas. Hočemo se sami rešiti, izpolniti in osrečiti. Pohvala nas zlahka zavede. Pretenta nas tudi upanje na nagrado brez velikega truda. A dovolj je narediti, kar moremo, vse drugo pa je že storil Bog.

Zahvalim se: Sv. Jožef, pokončni sodelavec Boga, hvala ti za trdnost pred lažjo ter za sočutje do krhkih možakarjev in žensk. Pomagaj nam ob Jezusu prepoznavati resnično dobro.

30.5. MOJA POT V JERUZALEM

»Bili so na poti v Jeruzalem in Jezus je hodil pred njimi.« (Mk 10,32)

Premislim: On hodi pred menoj, da bi ob Njem nastajal moj evangelij sodelovanja z darovi Svetega Duha v službi ljudi in večje slave Božje. Vsak dan prinaša nove priložnosti za hojo k novemu in večnemu Jeruzalemu: vsi ena Božja družina.

Zahvalim se: Sv. Jožef, vodnik na poti, hvala ti za pomoč na moji poti življenja v Jezusovem telesu, ki je Cerkev.

31.5. NEOBIČAJEN OBISK

»Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!« (Lk 1,45)

Premislim: Bog nam je bližji, kakor smo mi sami sebi. »Izziva« nas tudi s svojo navzočnostjo v naših bratih in sestrah. Kako počasi srce spoznava, da smo v Njem vsi bratje in sestre, obdarovani z Njim in Njegovim veseljem do slehernega. Vsak hip našega življenja in za vedno.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zaščitnik Marije in Sina, hvala ti za tvoje prepoznavanje Božje navzočnosti v najbližjih. Nauči tega tudi mene.

1.6 NE GRE VEDNO VSE TAKO, KAKOR HOČEMO

»Zakaj zame je bolje, da umrem, kot da gledam veliko stisko v svojem življenju, da ne slišim več sramotitve.« (Tob 3,6)

Premislim: Zrelost v odnosu z Bogom je v tem, da vsak dan svoje delo in dolžnosti opravimo, kar najbolje moremo, ter vzamemo, da drugi delajo prav tako, preostalo pa prepustimo Bogu. Če včasih odpovemo, naredimo narobe ali dojamemo napačno, se izročimo v Božje roke. Tudi angeli delajo tako. Zaupajo, kakor da je vse odvisno samo od Boga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za pogum, da si deloval, kakor da je vse odvisno od tebe, in molil, kakor da je vse odvisno samo od Boga.

2.6. MODROST SE NE NAPIHUJE

»Ko sem bil še mlad …, sem v svoji molitvi javno iskal modrost. Pred templjem sem prosil zanjo in do zadnjega jo bom iskal.« (Sir 51,13–14)

Premislim: Resnično moder je, kdor je pozoren na Božji glas. Vsak dan si prizadeva živeti po ritmu Božjega življenja. V zraku vonja Božje dišave in Njegov dih. Molimo in vztrajajmo v modrosti, da bomo njeno bivališče, za dobro in za življenje vseh.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ponižni modrec, hvala ti, da si Jezusa naučil moliti. Nauči tudi mene.

3.6. NESKONČNE MOŽNOSTI

»Jezus pa je storil še veliko drugega. Če bi to popisali eno za drugim, mislim, da ves svet ne bi mogel obseči knjig, ki bi bile napisane.« (Jn 21,25)

Premislim: Ni dovolj knjig, da bi popisale Božje delo v Kristusu. Vsak od nas dopolnjuje svoj delež Njegove zgodbe tako, da zajemamo iz Njegovega daru in da tam, kjer smo, sodelujemo z Njim. Naša življenja postajajo evangeljska zgodba, živa in neponovljiva. Pišemo jo skupaj z Njim in med seboj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ki si živel iz evangelija, hvala ti za tvojo zgodbo, iz katere zajemam tudi sam in vsi moji bratje in sestre vseh časov.

4.6. VELIKODUŠNOST

»Tobít je poklical svojega sina in mu rekel: 'Sin, glej, da boš dal plačilo človeku, ki je potoval s teboj, in da boš še kaj primaknil k plačilu!'« (Tob 12,1)

Premislim: Neštetokrat je bilo izrečeno in doživeto, da Boga v velikodušnosti nihče ne prekaša. Zahvaljevanje za to ustvarja hvaležne ljudi. Hvaležni ljudje so zdravi ljudje, zdravi ljudje so hvaležni ljudje. To drži. Pa še veseli so.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Božji romar, hvala ti za vse velikodušne korake za Sina in njegovo Mater, za nas in za brate vseh časov. Vsi zajemamo iz tvojega velikodušnega in hvaležnega odgovora Bogu.

5.6. OSTANIMO TRDNI

»Popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti. Zato mu je tudi bilo to šteto v pravičnost.« (Rim 4,21–22)

Premislim: V življenju nas doleti veliko brezupnih ali zahtevnih okoliščin, ki nas presegajo. Zahtevamo znamenja, da je nekomu mar, da je mar Bogu. Vera ne ponuja otročjih rešitev za večslojne težave niti ne zagotavlja lahkih odgovorov na valove dvomov, ki nas včasih preplavijo. Vera nam pomaga, da navkljub dvomom vztrajamo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za pomoč, da lahko zaupamo, da nas Bog ne zapušča v času velikih potreb, stisk in preizkušenj.

6.6. SVETO PISMO NI OROŽJE

»Že od otroštva poznaš Sveto pismo in to ti more po veri v Kristusa Jezusa dati modrost, ki pelje v rešitev.« (2 Tim 3,15)

Premislim: Sveto pismo je za vernega človeka vir osebnega stika z Očetom Jezusa Kristusa. Sinova beseda nam po Duhu odpira srce, da sprejmemo Njega, ki govori, tudi takrat, ko Njegove besede ne razumemo. Sveto pismo je vodilo za življenje v sogovorništvu in sodelovanju z Bogom in ne orožje za boj proti »sovražnikom«.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zvesti Jud, hvala ti za tvoje druženje z zapisano in brano Božjo besedo v skupnosti bratov in sester.

7.6. SLAN ZA GOSPODA

»Vi ste sol zemlje!« (Mt 5,13)

Premislim: Pristno krščanstvo ni stvar okusov. Omogoča, da sredi potapljanja zaradi strahov zaupljivo sprejemamo vse življenjske nevihte kot priložnost za sodelovanje z Njegovo ljubeznijo. Nič takšnega se ne more zgoditi, česar Bog in mi skupaj ne bi mogli urediti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo gorečnost za Gospoda in za življenje z Njim. Odpri tudi moje srce, da bo goreče Zanj in za vse, kar je Njegovo.

8.6. ZLATO PRAVILO

»Ne, naša zmožnost je od Boga, ki nas je tudi usposobil za služabnike nove zaveze, ne črke, ampak Duha. Črka namreč ubija, Duh pa oživlja.« (2 Kor 3,5–6)

Premislim: Pravila in odloki vedno postanejo minimalistični. Ne morejo rešiti temeljnih prepričanj in vrednot skupnosti in posameznih kristjanov, kadar so resno ogrožena oz. ogrožene. Jezusov Duh nam omogoča živeti duha postave ali ljubezen. S tem smo že izpolnili vso postavo in pravila.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sedanji trenutek živel v Duhu po pravilu ljubezni. Nauči tega tudi mene: sprejemati Očetovo ljubezen in jo podarjati naprej drugim.

9.6. UPANJE IN OPTIMIZEM

»Bodite močni, vaše srce naj se opogumi, vsi vi, ki pričakujete Gospoda!« (Ps 31,25)

Premislim: Optimizem je človeška drža, ki jo stvarnost večkrat zasenči. Življenje sveta in Cerkve skoraj nikdar ni to, kar naj bi bilo. Upanje pa je krepost, ki temelji na iskrenem prepričanju, da nas Sveti Duh ne zapusti in da Gospod iz smrti dela življenje in iz greha odpuščanje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, poln upanja, hvala ti, ker si sredi vsakdanjih izzivov in težav vedno ohranjal živo upanje v Božjo bližino in vodstvo. Nauči tega tudi mene.

10.6. PRIVILEGIJI

»Rekla sta mu: »Daj nama, da bova sedela v tvoji slavi, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici.« (Mk 10,37)

Premislim: Kristusov učenec ne išče privilegijev v nobeni obliki. Če sem prepričan, da si zaslužim posebno obravnavo, posebne nazive, časti in ugodnosti, potem sem brez Kristusa in ne živim iz navzočnosti Vstalega. Duhovno bolj zdravo je ostajati v senci, kajti na močni luči se vse napake in grehi zlahka opazijo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nam pomagaš prepoznavati našo moč in dostojanstvo v nizkosti in majhnosti.

11.6. USTAVA

»Blagor lačnim in žejnim pravičnosti …« (Mt 5,6)

Premislim: Blagor v latinščini pomeni srečen, blagoslovljen. Lahko rečemo, da so blagri drže za srečo in blagoslov. Ali sem ubog v duhu, lačen in žejen, da bi bil Bog vse v vseh in v vsem? Če sem, potem bom sebe vesel in Bog se me bo tudi veselil.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si vsak dan živel prave drže in izpolnjeval resnične prednostne naloge. Nauči tega tudi mene.

12.6. DRŽIM DANO BESEDO

»Kakor je Bog zvest: naša beseda do vas ni 'da' in hkrati 'ne', saj Božji Sin Jezus Kristus … ni postal 'da' in hkrati 'ne', ampak se je v njem zgodil 'da.'« (2 Kor 1,18–19)

Premislim: Težko je biti zvest lastni besedi. Sv. Pavel nas spomni, da je bil Jezusov odgovor na življenje samo »da«, brez omahovanja in dvoumnosti, ne glede na ceno. On je bil zvest življenju tudi v smrti. Vsako jutro znova imam priložnost, da izrečem svoj »da«, ne glede na to, kolikokrat sem včeraj odpovedal in izdal Ljubezen, ki je pravična.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil zvest iz svoje notranjosti, v kateri je imel Bog glavno mesto. Nauči tega tudi mene.

13.6. POSTAVA, ZAPISANA V SRCE

»Ne mislite, da sem prišel razvezat postavo ali preroke; ne razvezat, temveč dopolnit sem jih prišel.« (Mt 5,17)

Premislim: Obstaja višja postava, kakor je zapisana postava. To je postava srca. Jezus je imel to v mislih, ko je rekel, da postave ni prišel ukinjat, ampak jo dopolnit. Če delamo vse iz srca, kar pomeni skupaj z Bogom, ki je naše prebivališče, in v moči Njegove ljubezni, potem smo izpolnili vso postavo in živeli njenega duha.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si vsak dan živel duha evangelija. Hvala ti, ker tega učiš tudi mene.

14.6. PRIDIH LAŽI

»Vaš govor naj bo 'da', 'da', 'ne', 'ne'; kar je več kot to, je od hudega.« (Mt 5,37)

Premislim: Resnicoljubnost doživlja težke čase. Na nešteto načinov. Vsak ima svoje lažne zgodbe. Vsi smo pripravljeni pretiravati z »resnico«, da bi bili videti boljše in bi zveneli boljše, kakor smo. Toda potrjuje se, da je vedno bolje povedati resnico. Za nas in za bližnje. Seveda v ljubezni, ne brez nje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si slavil Boga z resnico in nisi gledal na ceno, ki si jo moral za to plačati. Nauči tega tudi mene, ki se hitro zlažem, čeprav sem prepričan, da le v »malih stvareh« in zaradi ljubega miru.

15.6. GOVORJENJE JE POCENI

»Bog ljubi veselega darovalca.« (2 Kor 9,7)

Premislim: Velikodušni smo lahko na veliko načinov. Najočitnejša velikodušnost je v denarju in materialnih dobrinah. Dati svoj čas in služiti z velikodušnostjo pa je veliko večji izziv ter značilen za resnično krščanstvo. Koliko življenj se je spremenilo na bolje, ker sva jim ti in jaz velikodušno dala svoj čas in srce, jim podarila sebe in svoje zmožnosti?

Zahvalim se: Sv. Jožef, velikodušni skrbnik, hvala ti za tvoje veselo srce, ki je videlo vse v potrebi in tako dela še danes. Nauči me velikodušnosti, ki zajema iz Kristusove izročenosti vsakomur od nas.

16.6. AUVA!

»Če te desno oko pohujšuje, ga iztakni in vrzi od sebe.« (Mt 5,29)

Premislim: Jezus za izražanje svojega odpora do greha uporablja veliko slikovitih prispodob in nasprotij. On ljubi grešnika. Naš padec v greh ga ne more prepričati, da bi nas zavrgel, ampak nas še bolj do konca ljubi. Zaradi sprejemanja njegove ljubezni končno spregledamo ter dobimo moč za pravo delovanje in upor proti zlu in grehu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si ljubil Jezusa tako, kakor On ljubi nas. Nauči me, da bom tudi jaz rasel v pravih prioritetah.

17.6. BREZ DVOUMNIH BESED

»Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.« (Jn 4,24)

Premislim: Danes smo po radiu, TV in družbenih omrežjih pod stalnim pritiskom različnih resničnih in neresničnih informacij ter neskončnega besedičenja in navala podob. Reklame nam perejo možgane. Čaščenje Boga v Duhu in resnici razumem kot sedanje zavestno življenje iz nenehne Božje očetovske navzočnosti. Le tako lahko naša govorica besed in dejanj izraža in slavi Boga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskreni slavilec Boga, hvala ti, ker si živel iz nenehne Božje navzočnosti in vanjo vabiš tudi nas.

18.6. MILOSTNI ČAS

»Glejte, zdaj je tisti milostni čas! Glejte, zdaj je dan rešitve!« (2 Kor 6,2)

Premislim: V vsakomer od nas je Bog nenehno navzoč in vsakomur je dana milost osebnega in zaupnega odnosa s Sveto Trojico. Vsak dan in vsak hip. Ne vem pa, zakaj jo nekateri sprejmejo, drugi pa jo prezrejo in je ne sprejmejo. To prepuščam Bogu. Medtem pa je zame vsak trenutek čas milosti in priložnosti. Z njim lahko delam, kar hočem.

Zahvalim se: Sv. Jožef, realist, hvala ti, da si sedanjost živel kakor čas milosti in rešitve zate in za vse, ki so ti bili zaupani. Hvala, ker tega učiš tudi mene. Pomagaj nam, da ti naše srčne utrdbe odpremo od znotraj.

19.6. SKRAJNA DUHOVNOST

»Slišali ste, da je bilo rečeno: Oko za oko in zob za zob.« (Mt 5,38)

Premislim: Neki moder človek je nekoč izjavil: »Oko za oko in zob za zob lahko privede do dveh slepcev, ki ne moreta več jesti.« To je še posebno res, kadar sam prosjačim za odpuščanje drugega človeka. Deluje pa le v obe smeri.

Zahvalim se: Sv. Jožef, možakar ravnotežja, hvala ti za tvoje sprejemanje in podarjanje odpuščanja. Odpri moje srce za odpuščanje do vseh, tudi do Boga, sebe in bližnjih.

20.6. MANJ JE VEČ

»Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.« (Mt 6,21)

Premislim: Verjetno tudi ti rajši potuješ z malo ali pa, če se le da, samo z ročno prtljago. To je še posebno pomembno na letalih, vlakih in avtobusih. Upira se nam dolgotrajno čakanje na prtljago in tudi vsi napori okrog tega so nam večinoma odveč. Ko zmanjka bencina, vidimo, da je mogoče z manj narediti več. V resnici je manj več.

Zahvalim se: Sv. Jožef, možakar v malenkostih, iskrena hvala za tvoj preprosti način življenja, iz katerega si več podarjal bližnjim. Nauči tako živeti tudi mene in vse, ki to najbolj potrebujejo.

21.6. KANČEK NESPAMETI

»Ko bi vi le mogli prenesti kanček moje nespameti! Res, potrpite z menoj!« (2 Kor 11,1)

Premislim: Da narediš nekaj prav in dobro, moraš biti včasih malo nor. Včasih smo poklicani, da smo nori za Kristusa. Mnogo svetnikov je živelo to norost: sv. Frančišek, sv. Ignacij, sv. Alojzij Gonzaga in drugi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, norec za Kristusa, hvala ti za tvojo otroško »noro« držo pred Bogom. Naj spremeni tudi moje življenje.

22.6. MOLI, KAKOR ZMOREŠ

»Pri molitvi pa ne blebetajte kakor pogani; mislijo namreč, da bodo uslišani, če bodo veliko govorili.« (Mt 6,7)

Premislim: Moja mati je imela svoj dnevni seznam ustnih molitvic, ki jih je naučila tudi nas. Tudi oče je, še zlasti ob božiču, novem letu in veliki noči, sodeloval na kolenih pri molitvi rožnega venca. Molili smo vsak večer. Verni se pogovarjamo z Bogom vsak po svoje in iz svojega srca. A glavni v molitvi je Gospod. On nam podarja sebe in svojo moč za vse, k čemur nas vabi v sodelovanje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, molivec, hvala ti, da si učil moliti Jezusa in ga uvedel v judovsko izročilo. Pomagaj mi vztrajati v molitvi – osebnem odnosu z Bogom.

23.6. SRČNOST

»Naj vam dá po bogastvu svojega veličastva, da se po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem človeku. Naj Kristus po veri prebiva v vaših srcih, da bi [bili] tako ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni.« (Ef 3,16–17)

Premislim: Srčnost vidi drugega v potrebi in mu priskoči na pomoč. Bog, ki nas zdaj podarja, nam daje svojo srčnost in dobroto po svojem Svetem Duhu. Zato, da rastemo v notranjem človeku, ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni! Vsak od nas svojo srčnost lahko živi do bratov in sester, ki so zdaj z nami.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo srčnost in sodelovanje z Bogom sredi življenja, ki si ga podaril bližnjim.

24.6. NE BOJ SE!

»Ne boj se, Zaharija, kajti uslišana je tvoja molitev! Tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina.« (Lk 1,13)

Premislim: Bog ne pozabi na nikogar. On se nenehno spominja svoje ljubezni do slehernega izmed nas. Do vsakega možakarja in vsake ženske posebej. Ni se nam treba bati niti drugih niti svojih lastnih neumnosti, kaj šele hudiča in smrti. Bog nam daje sebe. On je dar. To namreč pomenita besedi Elizabeta in Janez. Ob hvaležnosti za našo domovino tudi ti in jaz lahko zajemava iz tega resničnega in neuničljivega dostojanstva, ki žubori v slehernem srcu, tudi če se zdi zadušeno.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker se nisi prepustil strahu, ampak si sprejel Božji dar in ga deliš z nami.

25.6. OČE IN MATI

»Bog mu je tudi [spremenil ime v Abraham, kar pomeni oče množice, in mu] rekel: 'Ti pa se drži moje zaveze, ti in tvoj zarod za teboj, od roda do roda. To je znamenje moje zaveze med menoj in vami in tvojim zarodom za teboj, ki se je držite: Obrezan naj bo pri vas vsak moški!'« (1 Mz 17,1.9–10.15–22)

Premislim: Bog je vir življenja in nas imenuje očete in matere. Obreza naj bi nas spominjala prav na to. Življenje je dar, ki smo ga prejeli zato, da ga podarjamo naprej. Ne le telesno, tudi duhovno: vsi smo v Sinu oživljeni kot sinovi in hčere, bratje in sestre, družinski člani Božje družine, ki so drug za drugega.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje očetovstvo, ki si ga obrezan delil z Jezusom, ki si ga prav tako dal obrezati.

26.6. MALE STVARI

»Naj prinesejo, prosim, malo vode, da si umijete noge. Potem se odpočijte pod drevesom! Prinesem tudi grižljaj kruha, da se okrepčate.« (1 Mz 18,1–14)

Premislim: Vsako drobno dejanje sprejemanja in podarjanja spremeni celoten svet. Enako velja za vsako slabo dejanje. Ali želim sodelovati pri prvi možnosti? Ali se zavedam, kako moja drobna dejanja pomagajo k več življenja za vse?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si ljubil v malih stvareh in si pravi čas zaspal, da ti je Gospod tako lahko pomagal vztrajati v ljubezni v drobnih stvareh.

27.6. NASMEHNI SE

»Tako torej vse, kar hočete, da bi ljudje storili vam, tudi vi storite njim!« (Mt 7,12)

Premislim: Ali si se že kdaj nasmehnil v družbi zelo resnih ljudi? Večina ljudi odvrne z nasmehom. To velja tudi za večje stvari. Ali želim ustvarjati življenje tako, da delam, kar bi rad, da bi drugi storili meni? Kakšno neverjetno moč nam je zaupal naš Stvarnik.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala za tvoje delovanje iz srca, ki zaupa Bogu in iz tega ustvarja svojo sedanjost. Nauči tega tudi mene.

28.6. JABOLKO NE PADE DALEČ …

»Dobro drevo ne more roditi slabih sadov in slabo ne dobrih.« (Mt 7,18)

Premislim: Otroci se navzamejo lastnosti svojih staršev in drugih dragocenih sopotnikov: učiteljev, katehetov, duhovnikov, svetovalcev in prijateljev. Vsak od nas lahko sadi dobro seme, če hoče in želi. Dobro drevo sem, če se vsak dan znova odločim za sodelovanje z Ljubeznijo, ki je Bog v meni in v vseh.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje sodelovanje z Božjo ljubeznijo in privezanost na Njega, ki je dobro drevo.

29.6. BESEDA NI ZVEZANA

»K meni pa je stopil Gospod in mi dal moč, da sem oznanjevanje dopolnil in da so ga slišali vsi pogani.« (2 Tim 4,17)

Premislim: Petrovo srečanje z Jezusom je bilo živo in neposredno. Ob njem je začutil svojo ujetost v sebičnost. Pavel je srečal Jezusa v videnju, ko je šel preganjat kristjane. Njegovo srečanje z Jezusom je bilo prav tako resnično in živo kakor Petrovo. Vsak dan imam vsaj eno priložnost, da z življenjem pokažem na Njegovo besedo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje življenje z Besedo, ki je postala meso in nam omogoča živeti kot Božji sogovorniki in sodelavci.

30.6. DAL JE VSE, DA BI VSE OSVOJIL

»Če je Bog za nas, kdo je zoper nas?« (Mt 8,31)

Premislim: Če hočemo živeti praktično ljubezen, moramo živeti v Kristusu. To velja zlasti, ko je težko in gre na trdo. Moč dobimo, ko se izročimo Kristusu, tako kakor se je On ves in brezpogojno izročil Očetu ter nas ljubil do konca. Dobimo moč za svobodno in večno življenje v sedanjosti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zgled zajemanja moči v Gospodu. Nauči tega tudi mene, še posebno ko piha močan nasprotni vihar ali se moj čoln navidezno utaplja.

1.7. ŽE ODPUŠČENI

»Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu: 'Bodi pogumen, sin, odpuščeni so ti grehi!'« (Mt 9,2)

Premislim: Mnogo strahov nas hromi v lastno sebičnost, vročičnost in obsedenost. Ni ga, ki ne bi bil »hrom«, ujet vase in svojo umrljivost. Sami jo hočemo premagati in se osvoboditi. Ni mogoče. Jezus pravi: pogum, sin, jaz sem te že osvobodil – odpuščen ti je tvoj beg pred Ljubeznijo in posledična samopašnost, nasilje, lažnivost, pohlep, oholost … Odpuščeno ti je = jaz te ljubim v izgubljenosti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož, ki je živel iz odpuščanja, hvala ti, da si se pustil objeti Očetu in tako dal prostor Sinu, ki nas povezuje v tvojo družino.

2.7. NE UMIKAM SE

»Jezus je zagledal moža, imenovanega Matej, ki je sedel pri mitnici, in mu je rekel: 'Hôdi za menoj!'« (Mt 9,9)

Premislim: V nekem življenjskem trenutku moramo narediti temeljno izbiro. Zavestno odločitev, da bom živel iz Njega in Zanj, ne glede na ceno. Ni poceni milosti. Ko hodimo za in z Jezusom, smo v dobri družbi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vsakodnevno obnavljanje tvoje temeljne odločitve za sodelovanje z Očetovo ljubeznijo. Nauči tega tudi mene.

3.7. VIDETI S SRCEM

»Jezus mu je rekel: 'Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!'« (Jn 20,29)

Premislim: Vidim, kar poslušam. Beseda, ki ji dam v srcu prostor, določa moje gledanje nase, na vas in na Boga in življenje. Ne vidimo, če nismo prej slišali. Koga poslušam? Samo medije? Potem sem slep.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si veroval in potem tudi videl. Odpri moje oči in srce.

4.7. STRAH JE NEVERA

»In čudil se je njihovi neveri.« (Mr 6,6)

Premislim: Bog oblikuje stvarstvo s pomočjo našega sodelovanja v veri. Z vero mu dovolim, da me upodablja po podobi Sina kot hčer ali sina. Vera v Njegovo ljubezen naredi iz vas moje brate in sestre, Božje sogovornike in sodelavce.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož vere, ki si znal živeti nad prepadom nevere. Hvala ti za zgled Božje človeškosti in za priprošnjo.

5.7. ODLOČEN

»Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce.« (Jn 10,11)

Premislim: Človeški pastir običajno ovce na koncu pobije. Božji pa jim podari samega sebe. V tem duhu so vsi svetniki vseh časov. Tudi sveta Ciril in Metod in njuni učenci. Pomagajo odkriti in živeti večno vrednost naše sedanjosti in vseh odločitev, ki jih delamo danes in tukaj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, umetnik sedanjosti, hvala, ker si večnost živel v sedanjem trenutku in iz svojega življenja ustvarjal dar, sprejet in podarjen.

6.7. MATERINSKI OČE

»Ko je zagledal množice, so se mu zasmilile, ker so bile izmučene in razkropljene.« (Mt 9,36)

Premislim: Ker smo Njegovi, nas čuti v sebi kakor mati svojega otroka. Najbolj ga boli, ko postajamo nekaj, kar nismo, in se gremo nekaj, kar nas uničuje. Skrbi ga za nas, ne zase. Izmučeni in razkropljeni smo, ker računamo zgolj nase, ne nanj. Kristus pokaže resnico in osvobodi srce razkropljenosti, mu da počitek v izmučenosti. Ga bom sprejel?

Zahvalim se: Sv. Jožef, priča usmiljenega Boga, hvala ti, ker si sprejel Kristusa in živel svojo resnico sina in brata, Božjega sodelavca in sogovornika.

7.7. OBLAST

»Poklical je k sebi svojih dvanajst učencev in jim dal oblast nad nečistimi duhovi, tako da so jih izganjali in ozdravljali vsako bolezen in vsako slabost.« (Mt 10,1)

Premislim: Z Njegovo besedo imam oblast nad hudimi duhovi, ki me zapirajo vase, naperjajo proti vam in proti sebi, mi lažejo in mi kradejo veselje bivanja in podarjenosti. Z Njegovo besedo lahko izženem hudo iz svojega srca in slabost postane zame priložnost za rast v prijateljstvu z Njim.

Zahvalim se: Sv. Jožef, močan v Božji besedi, hvala ti za tvoj zgled vere, za tvoje zajemanje iz Božje besede. Hvala ti, ker se nisi prepustil lastnim strahovom in dvomom, ki so se ti zdeli tako utemeljeni in človeški.

8.7. NOTRANJA MOČ

»Ne devajte novega vina v stare mehove.« (Mt 9,17)

Premislim: S krstom sem postal sin ali hči Boga Očeta, sin v Sinu. V meni je isti Duh, ki je Jezusa obudil od mrtvih. Lahko živim iz Očetove ljubezni, ki mi jo je pokazal v Jezusu. To je novi meh in je novo vino. Novo življenje iz ljubezni Drugega, nič več iz sebe in zase. Kakšna svoboda in moč!

Zahvalim se: Sv. Jožef, pričevalec novega življenja iz svobode Svetega Duha, hvala ti, ker si se vedno znova odločal za sodelovanje z Božjim Duhom.

9.7. SANJE IN VIZIJE

»V sanjah so se mu prikazale stopnice, ki so bile postavljene na zemljo, vrh pa jim je segal do neba. In po njih so Božji angeli hodili gor in dol.« (1 Mz 28,12)

Premislim: Bog nas vabi, da tvegamo. Ne želi pa, da smo nespametni in da delamo, kar uničuje našega duha. Naše sanje nam včasih povedo, da nimamo nadzora nad svojo usodo, da je Bog naš partner in uresničuje naše najpristnejše sanje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za sanje, ki so te utrdile v veri in sodelovanju z Božjim delovanjem. Nauči tega tudi mene.

10.7. NAJ SONCE NE ZAIDE NAD VAŠO JEZO

»Ne bom storil po svoji srditi jezi, ne bom zvrnil Efrájima v pogubo, kajti Bog sem in ne človek, Sveti sem v tvoji sredi in ne prihajam v mesto.« (Ozej 11,9)

Premislim: Največji izziv za vernega je ohraniti mir sredi nemira in strahu, ki vladata ekonomiji, politiki ter odsevata v Cerkvi in družinah. Jeza kot prvi odziv ne pomaga ne nam ne bližnjim. Pripoveduj Vstalemu o svojih strahovih in svoji jezi. Ne pogovarjaj se s strahom in jezo, ampak z Bogom o obeh.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoj pogovor z Bogom o vsem, kar te je plašilo in jezilo v tvojem času. Nauči tega tudi mene, danes v mojem času.

11.7. MOLI IN DELAJ

»Sin moj, če si vzameš mojo besedo k srcu in poslušaš mojo modrost, boš razumel pravičnost in pravično ravnanje, poštenost in sleherno pot, ki vodi k sreči.« (Prg 2,1.9)

Premislim: Premišljevanje in prežvekovanje, ponavljanje Božje besede (moli) in sodelovanje z Božjo besedo (delaj) sredi življenja, sta bistveni za duhovno življenje nas, ki smo osebe in se hranimo iz odnosa. Posedovanje stvari nas popredmeti, gojenje odnosov nas poosebi. Prvo je praznina, drugo izpolnitev. Kaj bom izbral? Vsak dan se sam odločam: popredmetenje ali pooseblenje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, božji soustvarjalec, hvala ti, ker si vsak dan znova izbiral sodelovanje z Bogom in pooseblenje. Delal si za ljudi in iz sodelovanja z Bogom, ne zase in za svoj pohlep. Nauči tega tudi mene.

12.7. PRAVI ČAS

»Farizeji pa so šli ven in se posvetovali zoper njega, kako bi ga umorili. Ko je Jezus to izvedel, se je umaknil od tam.« (Mt 12,14–15)

Premislim: Jezus je bil zvest, a ne zaletav in nespameten. Učenci so ga večkrat spraševali, zakaj nečesa ni rekel ali storil. On jim je vedno odgovoril, da še ni pravi čas in da lahko naredi več škode kakor koristi. Modrost je prepoznati pravi trenutek za govorjenje in za delovanje, ki gradita in ne podirata odnosov in tega, kar smo pred Bogom in Zanj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za modrost, ki se jo je Jezus učil tudi od tebe. Nauči tudi mene izbrati pravi trenutek za govor in delovanje.

13.7. SPOŠTOVANJE SVETE ZEMLJE

»Sezuj si sandale z nog, kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja!« (2 Mz 3,5)

Premislim: Ni okolje tisto, ki posvečuje naše izkustvo, ampak je naše izkustvo tisto, ki posvečuje okolje. Po Jezusu ni več ločitve med svetim in nesvetim prostorom. On je s svojim ljubečim odnosom do Očeta in nas vse posvetil. Mi smo svet – Božji prostor, ker nas ima On za take. Bog je nenehno navzoč in vabi v osebno sodelovanje = posvečevanje. Zato je lahko vse, kar delamo in živimo, »sveta zemlja«. Odvisno od našega odnosa z Njim, s seboj in bližnjimi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za posvečevanje vsega, kar si živel in delal. Tvoj osebni odnos z Bogom je iz vsega ustvarjal sveto zemljo. Nauči tega tudi mene.

14.7. MOJ KRIŽ

»Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj.« (Mr 8,34)

Premislim: Nihče ne more pobegniti od notranje tesnobe, neprijetnosti, bolečin, bolezni, smrti najbližjih, izgube službe, neuspehov … Teh križev nam seveda ni treba iskati in si jih želeti. Pridejo sami. Stres, ki ga doživljamo ob tem, je morda najtežji križ. S tem križem lahko hodim za Njim ali pa hodim sam in me zaduši. Če grem za Njim, ga nese On in še mene zraven. Če ne, pa je zame križ pretežak. Postanem nevaren, sebi in vam.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si se pustil nositi skupaj s svojim križem Njemu, za katerega si skrbel kot oče.

15.7. REŠILNI JOPIČ

»Ker smo torej opravičeni iz vere, živimo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu.« (Rim 5,1)

Premislim: Večkrat kdo reče: »Ne vem, kaj bi storil, če ne bi imel vere!« Včasih je to ob smrti bližnjega, včasih ob težki bolezni, včasih v veliki preizkušnji ali žalosti, nevihti, polomih in neuspehih. Vera je kot rešilni jopič na razburkanem morju življenja. Vsakomur jo Bog da s tem, da nas ustvari in izgovarja. Ker je vera dar, je živa le, če smo ta dar sprejeli in ga živimo. Komu v sebi dajem besedo in komu zaupam? Kdo je moje središče: jaz ali On?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sprejel rešilni jopič in si tudi Božjega Sina naučil živeti z rešilnim jopičem okrog vratu.

16.7. IZKLJUČEVALNOST

»Ne mislite, da sem prišel zato, da prinesem mir na zemljo; nisem prišel, da prinesem mir, ampak meč.« (Mt 10,34)

Premislim: Jezus govori o naši človeški celovitosti, ne o vojni in pobijanju med nami. On je nenehno zagovarjal resnico in pravico. Vsak, ki pred kralji, predsedniki, šefi in celo cerkvenimi voditelji zagovarja resnico in pravico, naj bo pripravljen, da bo deležen meča (nasprotovanja ali celo smrti). Resnica je, da smo Božji sinovi in hčere, bratje in sestre, enega Očeta, ki ljubi vsakega človeka. To je danes zelo moteče, ker razgalja krivico in nešteto manipulacij, laži in korupcijo. Zato toliko vpitja in pripravljenosti na »vojno«, na izločanje vseh, ki razkrivajo, da je moja resnica laž. Resnica in pravičnost nista nikdar nasilni. Laž pa vedno.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si v svetu laži vztrajal v resnici. Nauči tega tudi nas, slovenske možakarje in ženske, v teh časih, ki so prav tako zmedeni, kakor so bili v tvojem času.

17.7. LAKOTA PO ŽIVLJENJU

»Moja duša hrepeni po tebi ponoči, duh v moji notranjosti te išče zgodaj zjutraj.« (Iz 26,9)

Premislim: Boga moramo znova odkriti v življenju, kajti On je življenje. Ni ga v naših teorijah in knjigah in definicijah. Definicije nikomur ne odprejo oči. Življenje pa jih odpre vsakomur. Kje v mojem življenju Osvaja in Zapeljuje mene Življenje z veliko začetnico: Bog Oče, Sin in Sveti Duh? V glasbi, v naravi, v obličjih, v grehu, v stiskah, v mirnem delu, v molitvi, v branju Božje besede …?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vero, da ti je Bog bližji kakor tvoj dih in ti samemu sebi.

18.7. PRAVIČNOST IN USMILJENJE STA SOČUTJE

»Če bi vedeli, kaj pomeni: Usmiljenja hočem in ne žrtve, ne bi obsodili teh nedolžnih.« (Mt 12,7-8)

Premislim: Zahodni sistem temelji na tako imenovani »vladavini prava«, ki ga mogočniki razlagajo v svoj prid ter na škodo nemočnih in zatiranih. Nič novega. Večna zgodba Adamovih sinov. Vsak rod si domišlja, da mu bo pravičnost uspela, pa naredi še večja grozodejstva od prejšnjih. Le ljubezen, ki je usmiljena in pravična, torej sočutna in svobodna, lahko spremeni moje in vsako srce. Od znotraj. Vse drugo vedno vodi v nasilje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za usmiljeno in sočutno pravičnost, ki ji je Božji Sin omogočil, da nas reši vseh slepot in stranpoti vsakega rodu skozi vso zgodovino.

19.7. VEDNO NEZADOVOLJNI

»Piskali smo vam, pa niste plesali; peli smo žalostinko, pa se niste tolkli po prsih.« (Mt 11,17)

Premislim: Ne glede na vsa plemenita prizadevanja se bo vedno našel kdo, ki bo kritiziral in godrnjal, zaničeval in podiral. Če rečeš, da je belo, se bo vedno našel kdo, ki bo rekel, da je črno. Takšna je tudi naša dnevna politika. Uspeha ne merimo s potrditvami, ampak s tem, da vemo, kaj je prav, in temu sledimo. Bog bo storil vse drugo. Resnica vedno pride na dan, saj je ljubezen že zmagala. Laž pa je že izgubila.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo pokončnost in notranjo trdnost sredi vseh nasprotnih viharjev, ki so te hoteli odvrniti od sodelovanja z Božjo ljubeznijo do vseh in slehernega izmed nas.

20.7. NAGOVARJA

»Sin moj, varuj moje besede in kot zaklad hrani v sebi moje zapovedi.« (Prg 7,1)

Premislim: Ko ob sobotnih pospravljanjih našega doma nisem ubogal mame in nagajal, mi je najprej rekla: »Stori, kar ti je bilo naročeno!« Če to ni delovalo, sem jih dobil. Iz ljubezni – in je pomagalo. To je bila njena teologija od spodaj. Spomnila me je na moje srce, kjer stanuje Bog, ki me vodi in navdihuje za sodelovanje. Srečen sem, če mu odgovarjam. V srcu govori najglasneje. Včasih smo temu rekli vest.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za varovanje Božje Besede, ki je bila tvoj zaklad. Živel si, kar je Bog položil vate, njegovo zapoved. Nauči tega tudi mene.

21.7. DRUŽINA

»Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati.« (Mt 12,50)

Premislim: Očetova volja: da smo bratje in sestre, povezani, drug za drugega, drug z drugim iz Njegove ljubezni in spoštovanja. Družine naših staršev so bile še številne. Ponekod so še zelo povezani. Drugod pa prav nič in se skoraj ne poznajo več. Oče pa hrepeni, da bi bili njegovi sinovi in hčere povezani ter drug za drugega, vsi za enega in eden za vse. Toda pusti nam svobodo. Smo ali pa nočemo biti njegova družina.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za veliko družino, ki si jo ob Jezusu Kristusu pomagal ustvarjati in jo še vedno. Tudi sredi današnjih razmer nas učiš postajati Božja družina. Na trdo nam gre.

22.7. POKLICANI

»Preden sem te upodobil v materinem telesu, sem te poznal; preden si prišel iz materinega naročja, sem te posvetil, te postavil za preroka narodom.« (Jer 1,5)

Premislim: Vsak izmed nas krščenih ima tudi preroško vlogo. Vsak tam, kjer smo: šola, služba, dom, cerkev, narava in družba. Prizadevanje za poštenost, celovitost in preglednost na vseh omenjenih področjih je v svetu zarot, skritih kupčij in religiozne hinavščine pravi preroški kvas. A brez Kristusa nismo ne sol ne luč.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za preroško držo sredi sovražnih okoliščin tvojega rodnega okolja, v katerem si podaril svoje življenje Jezusu in Mariji, tako pa tudi slehernemu izmed nas.

23.7. SKOZI TRPLJENJE

»Glejte! V Jeruzalem gremo in Sin človekov bo izročen vélikim duhovnikom in pismoukom. Obsodili ga bodo na smrt in izročili poganom.« (Mr 10,33)

Premislim: Šele ko gremo skozi Jeruzalem trpljenja, smo dovolj odprti in pripravljeni hoditi za Jezusom, ki je obložen s križem. Prav sredi Jeruzalema trpljenja in izdaje nas vabi, naj široko zajemamo iz darov Svetega Duha, da se bomo lahko pridružili Njegovi službi človeku in tako skupaj z Njim slavili Boga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, preizkušen v trpljenju, hvala ti za povezanost s Svetim Duhom v trpljenju in preizkušnjah.

24.7. VZEMI ALI PUSTI

»Vsakomur se daje razkritje Duha v korist vseh.« (1 Kor 12,7)

Premislim: Ne gre torej za denar ali finančno gotovost, ampak za vero in našo zavezanost, da odgovarjamo na Božji dar s konkretnimi dejanji. Prvo je vsakodnevno sprejemanje dejstva, da je v nas Očetova ljubezen, ki je premagala smrt in zlo sveta. Naš odgovor je sodelovanje s to ljubeznijo v naših odnosih in delu. Zajemamo iz prihodnosti in jo hvaležno živimo v sedanjosti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za resnično moč ljubezni, ki si jo živel in posredoval naprej.

25.7. GORČIČNO ZRNO

»Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnu, ki ga je nekdo vzel in vsejal na svoji njivi.« (Mt 13,31)

Premislim: Gorčično drevo je videti kakor ptičje gnezdo, zmedeno in navlečeno, in privlači različne ptice. Je dobra podoba za Cerkev. Bog prebiva v zmedi Cerkve in prav sredi naših slabosti uresničuje svoja čudovita dela.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za začetke Cerkve, ki so se uresničevali v krhkosti in slabotnosti tvojega doma skupaj z Marijo in Jezusom, po veliki noči pa skupaj z apostoli.

26.7. ONI SO NAŠA DNK

»Hvalimo slavne može in žene, naše prednike, v njihovem času.« (Sir 44,1)

Premislim: Danes bi bil lahko dan starih staršev, naših starešin, naših prednikov. Ana in Joahim sta bila Jezusova dedek in babica. Bogu hvala za naše dedke in babice. Tudi mi smo deležni Jezusovega DNK. Čas hitro mine, srce pa ne pozabi. Božje srce se nenehno spominja svoje ljubezni do nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si z Marijo sprejel tudi njene starše, Jezusovega dedka in babico. Odpri nam srce za naše prednike.

27.7. SKRITA OČITNOST

»Tedaj so pristopili učenci in mu rekli: 'Zakaj jim govoriš v prilikah?'« (Mt 13,10)

Premislim: Kar nekaj napora je potrebno, da pridemo za besede in podobe Jezusovih prilik. Še potrebnejši pa je Sveti Duh, ki nam odpira srce za Božjo in našo resnico. Odpira nam srce v skrivnost Jezusovega življenja, ki smo ga tudi sami deležni, a le če hočemo in ga sprejmemo. Duh nas uglasi na Njegovo valovno dolžino.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo odprtost Svetemu Duhu, ki te je uglasil na Jezusovo valovno dolžino. Nauči tega tudi naša moška in ženska srca.

28.7. BOG PRIPRAVLJA VRT ZMAGE

»Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere.« (Mt 13,45–46)

Premislim: Cerkev je vrt zmage Božje besede, podarjen za ves svet in za vse čase. Nekateri smo paradižniki, drugi paprike, spet tretji solata, četrti korenčki in tako naprej. Vsak je poklican, da s svojimi darovi hrani druge, naš skupni svet pa z lepoto in bogastvom Boga, ki je skriti biser na njivi slehernega človeškega srca.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za odprtost do Božjega bisera, ki je sijal v tebi in ga še danes lahko uživamo. Poveži nas v Božji lepoti.

29.7. V SRCU JE PLEVEL MED PŠENICO

»Medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, zasejal ljuljko med pšenico in odšel.« (Mt 13,25)

Premislim: Kristjani vsak dan gledamo svoje življenje in notranje dogajanje pred Očetovo ljubeznijo, ki nas vzdržuje in podarja. To nam pomaga razločevati pšenico od plevela. Dovolj je, da se zahvalimo in odpremo Božjemu Duhu, da nam pokaže pot ljubezni (pšenico) in tako plevel sebičnosti sam po sebi izgublja moč.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za ljubeč odnos do sebe in drugih tudi, ko ti je med pšenico rasla ljuljka.

30.7. NE IŠČEMO STATUSA

»Varujte se pismoukov, ki si želijo hoditi okrog v dolgih oblačilih in si želijo pozdravov ljudi na trgih, prvih sedežev v shodnicah in častnih mest na gostijah.« (Mr 12,38–39)

Premislim: Spoštovanja in časti sem deležen takrat, ko ju ne iščem in po njiju ne hrepenim. Takrat, ko upam biti sin ali hči, brat ali sestra sočloveku. Naša narava sama od sebe tega v resnici ne zmore, še do najbližjih krvnih sorodnikov ne. Pozornost zase namreč lahko iščemo tudi na bolj skrite in prebrisane načine.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za krotkost in ponižnost, da si upal biti pred Bogom to, kar smo v resnici: sin in brat.

31.7. BOG NE DELA SMETI

»Glejte, kakor je glina v lončarjevi roki, tako ste vi v moji roki, Izraelova hiša.« (Jer 18,5)

Premislim: Sv. Ignacij Lojolski je bil kakor lončar, ki je s čudežem notranje reforme dobro vplival na vedno razbito Cerkev. Kakor takrat je tudi danes taka reforma znotraj Cerkve osovražena in preganjana. Pri vsakomer lahko Bog le zelo počasi prikliče na dan tisto, kar je v nas najboljše. Enako lahko tudi mi, le da v Njegovem ritmu, pomagamo drug drugemu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nisi vlekel trave, da bi hitreje rasla, ampak si sprejemal Božje oblikovanje po Njegovi podobi.

1.8. DODATNO MESTO PRI MIZI

»Dajte jim vi jesti!« (Mt 14,16)

Premislim: Včasih pred jedjo molimo, da bi Bog dal hrano tudi tistim, ki je nimajo in so ta hip lačni. A Jezus ni čarovnik, ampak računa na nas, na naše moči in naš denar pri pomoči tistim v pomanjkanju. Zato nam pravi, naj pri mizi vedno prihranimo prostor tudi za uboge in lačne.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za delitev tvojega življenja z lačnimi in žejnimi. Nauči tega tudi mene.

2.8. POTREBA PO POSVEČENEM PROSTORU

»Tedaj se je oblak postavil pred shodni šotor in Gospodova slava je napolnila bivališče.« (2 Mz 40,34)

Premislim: Živimo v svetu lakote po očetu, ki je posledica očetovske rane (odsotnih očetov, ki tega, kar so, ne znajo posredovati svojim potomcem). Vlada kakofonija, hlepenje po zunanjem uspehu, bogastvu in prazni slavi. Pot do skladnosti in miru je zapletena in naporna, znotraj nas in med nami. Potreba po zrenju Božjega očetovstva v nas in med nami je ogromna.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si zajemal iz Božjega očetovstva in si to naučil tudi Jezusa. Nauči tudi mene.

3.8. DOBRI IN SLABI DNEVI

»Zakaj je moja bolečina stalna, moje rane neozdravljive?« (Jer 15,18)

Premislim: Mnogi svetniki so šli skozi temno duhovno noč čutov, ko so se učili zaupati Bogu, ne da bi kakorkoli čutili njegovo navzočnost in bližino. Duhovna suša jih ni odvrnila od Njega. On je nenehno navzoč, čeprav njegove prisotnosti ne zaznavamo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vse trenutke tvoje duhovne suše in notranje puščave, v katerih si dozorel v bojevnika Božje bližine zase in za vse, ki so ti bili zaupani.

4.8. PONOSNI NA OTROKE

»Od kod njemu vsa ta modrost in vsa mogočna dela?« (Mt 13,54)

Premislim: Ne glede na svojo nestalnost nas naši otroci med odraščanjem večkrat presenetijo s svojo modrostjo in uvidi. Ponosni smo nanje, še posebno takrat, ko dosežejo kaj dobrega. Prav je, da smo ponosni nanje in se želimo od njih tudi učiti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil ponosen na Jezusa in si se od njega tudi učil Božje modrosti.

5.8. NAREDIMO PROSTOR ZA PREROKE

»Ta človek zasluži smrt, kajti prerokoval je proti mestu.« (Jer 26,11)

Premislim: Preroki govorijo v Božjem imenu. Naštejmo jih nekaj: Jeremija, Ozej, Izaija, Ezekijel, Malahija … Jezus je bil prerok vseh prerokov. V njegovi moči so bili preroški tudi svetniki: Ignacij Lojolski, Frančišek Asiški, Ivana Arška, Janez Vianney … Kateri preroki nas danes izzivajo glede pravičnosti, resnice in celovitosti? Ali nam jih uspe slišati?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da je ob tebi zorel prerok nad preroki ter se ob tvoji ponižni drži učil slišati Očetovo voljo in hrepenenje. Nauči tega tudi nas.

6.8. ISKRE BOŽJE BLIŽINE

»Ta je moj ljubljeni Sin, zelo sem ga vesel.« (Mt 17,5)

Premislim: V življenju nas težave in preizkušnje lahko tudi stisnejo in zadušijo. Ko nam gre dobro, lahko podležemo zlu ali pa za dosego dobrega uporabimo pogubna sredstva. Včasih se zgodi, da imamo to, kar je dobro, za slabo in obratno. Vsak od nas potrebuje Božjo bližino, ki nas ohranja na pravi in večkrat ozki poti Njegove ljubezni. Ta je vedno oprijemljiva in jo lahko živimo le v svojih odnosih.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za neštete preizkušnje, v katerih nisi popustil hudobnežu, ampak si se še globlje odprl Božji bližini in jo izžareval vsem, ki so ti bili zaupani.

7.8. VEN IZ ČOLNA IN PLAVATI

»Tedaj je Peter stopil iz čolna in šel po vodi k Jezusu.« (Mt 14,29)

Premislim: Vera nas ne obvaruje pred strahovi niti pred tem, da si moramo včasih zmočiti noge in stopiti iz ugodja čolna. Z življenjskimi izzivi se moramo soočiti. Vera ne bi bila vera, če bi lahko videli stopne kamne pod gladino vode.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si se tudi ti kakor apostol Peter neštetokrat vrgel v vodo in upal proti upanju.

8.8. RAVNOTEŽJE

»Glej, na gorah noge glasnika, ki oznanja mir! Praznuj, Juda, svoje praznike, izpolni svoje obljube!« (Nah 2,1)

Premislim: Vsi potrebujemo osebna in skupna praznovanja, čas, ko se veselimo blagoslovov in naklonjenosti Boga in ljudi. Potrebujemo prekinitev vsakodnevnih rutin, poslušanje glasbe, klepet s prijatelji, sprehod v naravo in skupno slavljenje Boga pri maši.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si Jezusa uvedel v osebna in skupna praznovanja Božjega ljudstva. Nauči nas praznovati naše odrešenje.

9.8. OTROCI PRED BOGOM

»Če se ne spreobrnete in ne postaneta kakor otroci, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo!« (Mt 18,3)

Premislim: Mali otroci po naravi zaupajo in jih moramo naučiti, da so med nami tudi plenilci, ki jim hočejo škodovati. Kako čudovito je biti otroški pred Bogom, ki nam želi in dela samo dobro! Otroška preprostost lahko stopì trdo srce in sovraštvo spremeni v ljubezen.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo otroško preprostost pred obličjem Boga Očeta. Nauči tega tudi mene.

10.8. DVE ROKI STA BOLJŠI KAKOR ENA

»Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.« (Mt 18,20)

Premislim: Če delamo skupaj, so običajno sadovi veliko boljši kakor pa takrat, ko delamo sami. Konec koncev smo Božji sodelavci v Kristusu pri nenehnem delovanju evangelija. Vsak dan smo povabljeni k skupnemu sodelovanju pri tem, kar dela Bog, še posebno v odnosu do ubogih, lačnih, obrobnih in potrebnih pomoči.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil resnični Božji sogovornik in sodelavec. Nauči tega tudi mene.

11.8. NE PRIMERJAJ SE

»Eden seje, drugi žanje.« (Jn 4,37)

Premislim: Običajno se zelo hitro primerjamo, še posebno s tistimi, ki jih imamo za večje in sposobnejše od sebe. Veliko modrejše pa je, da svoja in drugih prizadevanja zaupamo Bogu. Če bomo tako delali, bo vsako naše dejanje v skladu z Božjo voljo in Njegovim ciljem.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si svoja vsakdanja prizadevanja izročal Božjemu srcu in se nisi primerjal. Nauči tega tudi mene.

12.8. VERA NI MAGIČNA NITI AVTOMATIČNA

»Če bi imeli vero kakor gorčično zrno … in nič vam ne bo nemogoče.« (Mt 17,20)

Premislim: Vera ni v tem, da smo kakor Herkul. Začne se z vero v nenehno navzočnost Boga sredi vseh okoliščin in v vsakem hipu našega življenja. Vera je globok vzgib duše, ki spremeni naš način odzivanja na življenje in smrt.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zaupno vero, ki je v moči Sina iz smrti vedno znova priklicala življenje.

13.8. KDO JE JEZUS ZATE?

»Kaj pa vi pravite, kdo sem?« (Mt 16,15)

Premislim: Morda sem se o Jezusu že veliko naučil, a opažam, da ga še vedno ne poznam in mu osebno ne zaupam. Le molitev in evharistija mi omogočata, da se mu približam osebno in odgovorim na njegovo srčno vprašanje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje spoznanje Jezusa. Odpri tudi moje srce, da ga spoznam tako kakor ti in da ga ljubim kakor ti.

14.8. NAJ SE IZKAŽE ČLOVEŠKOST

»Moje oči naj točijo solze noč in dan in naj ne prenehajo, kajti hud zlom je strl devico, hčer mojega ljudstva, strahoten udarec.« (Jer 14,17)

Premislim: Naši lastni padci nam pokažejo našo ranljivost in krhkost. Učijo nas sočutja in razumevanja do drugih. Osvobodijo nas pravičniškega moraliziranja in farizejske vzvišenosti nad grešniki. Usmiljenje so vrata v pravičnost.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za ponižno srce, ki omogoča Bogu, da se danes po mojih grehih in šibkostih dotakne tudi mojega srca in ga spreminja po svoji podobi.

15.8. ZNAMENJE IZPOLNITVE BOŽJE OBLJUBE

»Moje srce se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku … ozrl se je na nizkost svoje dekle.« (Lk 1,47–48)

Premislim: Marijina usoda je naša usoda. Praznik Marjinega vnebovzetja povzame hrepenenje vsakega človeškega srca, da se spet odpre Domu, Obljubljeni deželi, ki je Božje naročje, ljubezen in ples Svete Trojice, v kateri je vse in po kateri je vse.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker skupaj z Marijo izžarevaš lepoto in cilj našega življenja. Zajemi nas v to, kar smo za Boga in v Njem.

16.8. BOGATAŠ

»Bogataš bo težko prišel v nebeško kraljestvo.« (Mt 19,23)

Premislim: Na zahodu so najrevnejši med nami bogatejši od večine revežev po svetu. Glavna past bogastva je istovetenje s tem, kar imam, in ne s tem, kar sem. Sem Božji sin ali hči, tebi brat ali sestra. Nisem to, kar imam, še posebno če sam sebi pripisujem zasluge za vse, kar sem spravil skupaj (ali so nagrabili rodovi pred menoj). Bogat sem, če delim to, kar imam, in tako resnično postajam brat/sestra, sin/hči. Očetov ljubljenec/ljubljenka.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za svobodno srce in trdno istovetnost sina, brata in očeta, ki je iz vsega, kar si imel, ustvarila dar za nas in ves svet za vse čase.

17.8. ODPUSTKI

»Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega soslužabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?« (Mt 18,33)

Premislim: Odpuščanje je zelo velik izziv in dolg proces. Zahteva čas, a zdravi oba: storilca in žrtev. Hvala ti, Gospod, ker si odpustil storilcu in žrtvi, zločin in zamero. Odpuščanje je dar, ki ga sprejmem in šele nato lahko podarim naprej. Sprejmem, da ti je Bog odpustil, in ti zato lahko odpustim in sebi tudi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za življenje iz Božjega odpuščanja tebi in nam skozi vse čase in rodove. Nauči nas živeti iz odpuščanja, ki je vir naše svobode.

18.8. NASTOPAŠTVO?

»Veliko je poklicanih, a malo izvoljenih.« (Mt 22,14)

Premislim: Ni dovolj govoriti Gospod, Gospod ali nositi križec ali se včasih pojaviti v cerkvi in na praznovanjih. Izvoljen sem, ko sprejmem, da me Bog vsak dan in vsak hip osebno kliče v sodelovanje z njegovo nenehno dejavno navzočnostjo, ki vse ustvarja in vse podarja. Potem lahko praznujem in Kristusovo srce doživljam v sebi in ga delim s teboj. Ljubezen je namreč bolj v dejanjih kakor pa v besedah.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala, ker si sprejel poklicanost in živel izvoljenost sredi izzivov in priložnosti sedanjega trenutka. Nauči tega tudi mene.

19.8. OTROŠKI, NE OTROČJI

»Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.« (Mr 10,15)

Premislim: Nase osredotočeno, narcistično in otročje vedenje odraslega nas vse odbija. Nihče ni rad v družbi narcisa, ki nenehno hlepi po pozornosti, pohvali ali nadzoru. Otroški pa sem lahko le, če zajemam iz dejstva, da sem skupaj z vami Božji otrok in sodelavec pri življenjskem poslanstvu, ki ga odgovorno sprejemam tudi v odnosu do vas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje otroško srce, ki nas moške danes osvobaja otročjega egocentrizma ter utrjuje za Božje sogovornike in sodelavce.

20.8. DELAM, KAR GOVORIM?

»Delajte vse in se držite vsega, kar vam rečejo, po njihovih delih pa se ne ravnajte; govorijo namreč, pa ne delajo.« (Mt 23,3)

Premislim: Kako hitro opazimo pri drugem, da nekaj govori, nekaj pa dela. Večje so naše vloge in odgovornosti, bolj se to vidi. Ker pri sebi tega ne prepoznamo, nam Bog to pokaže po drugih. Jezusova beseda v nas dela to, kar oznanja, in tudi nas postopoma in počasi spreobrača. V tem je resnična lepota in privlačnost evangelija in Cerkve, Kristusovega telesa na tem svetu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje sodelovanje z Božjo besedo, ki je postala meso tudi zame in vse možakarje. Izročam ti svoje/naše besede in dejanja.

21.8. VSEVKLJUČUJOČI BOG

»Čisto srce, o Bog, mi ustvari, stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.« (Ps 51,12)

Premislim: Bog je vsevključujoč. Nikogar ne izključuje. Bolj se družimo s Kristusom in njegovo besedo, bolj vsevključujoči postajamo tudi sami. Pot je dolga in dozorevamo počasi. Bog ljubi vsakogar in vedno, od začetka stvarjenja. Zato velja: mi smo v srcu Boga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si živel iz Božjega srca in v to vabiš tudi vsakogar od nas.

22.8. NOV NAČIN ŽIVLJENJA

»Če vaša pravičnost ne bo večja od pismoukov in farizejev, ne boste nikoli vstopili v Božje kraljestvo.« (Mt 5,20)

Premislim: Kakšen je nov način življenja? Novo življenje je živeti Duha blagrov: sinovi in hčere, katerih edino bogastvo je Očetova ljubezen, ki so žalostni zaradi greha in zla, ki delajo za mir ter se učijo od ponižnega in krotkega Kristusa, v katerem so kot njegovo telo v Cerkvi. Živeti, ne da bi gledal na ceno; izzvati dobro brez omahovanja; se boriti za pravičnost brez maščevanja; delati za pravičnost, ne da bi samega sebe opravičeval in se imel za pravičnega.

Zahvalim se: Pravični sv. Jožef, iskrena hvala za tvojo ponižno in krotko držo pred Bogom, ki ti je odpirala oči za dragocenost bratov in sester.

23.8. USAHLE KOSTI

»Naše kosti so usahnile, naše upanje je splahnelo, uničeni smo.« (Ezk 37,11)

Premislim: V duhovnem življenju gremo skozi sušna obdobja, ko se zdi Bog oddaljen in nem. Vsi veliki svetniki so šli skozi preizkušnjo noči duše ali srca. Toda takrat so jim bili dani največji duhovni uvidi. Njihov ljubeči odnos do Boga se je še okrepil. Spremenil pa se je tudi njihov odnos do bližnjih.

Zahvalim se: Sv. Jožef, varuh našega srca, hvala ti za vso notranjo samoto in zvestobo Bogu sredi noči in suše. Naj tvoja ljubeča moč izžareva tudi iz nas, slovenskih možakarjev.

24.8. DOBRA MEŠANICA

»Dobrota in zvestoba se bosta srečali, pravičnost in mir se bosta poljubila. Iz zemlje bo pognala resnica, z nebes bo gledala pravičnost.« (Ps 85,11–12)

Premislim: Jezus je znal povedati resnico z ljubeznijo, tudi takrat, kadar je moral trpeti neprijetne posledice. V njem sta se dobrota in zvestoba, resnica in pravičnost že udejanjili v resnici. On je vir moje dobrote in zvestobe, resnice in ljubeče pravičnosti. Ne živim pa več jaz, ampak v meni živi Kristus.

Zahvalim se: Dobrotni sv. Jožef, hvala ti za globoko Božjo človeškost, ki si jo sprejel kot Božji dar in jo ob Sinu tudi odživel. Uči tudi nas, da bomo možje na Božji način, kakor si bil ti ob Jezusu.

25.8. ZAHVALJEVANJE SPREMINJA

»Zmeraj se moramo zahvaljevati Bogu za vas ... saj vaša vera nadvse napreduje in ljubezen slehernega med vami do vseh drugih raste.« (2 Tes 1,3)

Premislim: Zahvala Bogu v vsakih okoliščinah spremeni naše srce iz ogroženega posameznika v ljubljeno osebo, ki v sebi zajema iz nenehne Božje navzočnosti, ki je edina stoodstotna in ne odpove. Zahvaljevanje nas priveže na ljubezen, ki je v nas doma in čaka, da ji damo besedo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, učitelj zahvaljevanja in hvaležnosti, hvala ti za vso ljubezen, ki si jo s hvaležnostjo sprejemal ter jo še vedno deliš z nami in tistimi, ki računajo na tvojo podporo.

26.8. VEDNO ZVEST

»Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure!« (Mt 25,13)

Premislim: Kako pričakuješ nekoga, ki ti je odprl grob, ko si se mrtev zbudil v krsti in nisi mogel zlesti iz nje zaradi teže zemlje, ki je z vso močjo pritiskala na pokrov? V sebi doživljamo nekaj kakor metuljčke in neko močno šelestenje pričakovanja. Radosti ni mogoče opisati. Lahko jo samo doživljaš, sprejemaš in deliš z drugimi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo radost ljubljenosti v smrti in vsem, česar se jaz na svoji poti bojim in od česar hočem neuspešno bežati. Vstali Kristus hvala ti, ker si razkrinkal prevaro strahu. Samo ljubezen je večna in je vzela moč smrti.

27.8. PRISTNOST

»Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci, ker ste podobni pobeljenim grobovom, ki se na zunaj zdijo lepi, znotraj pa so polni mrtvaških kosti in vsakršne nečistosti.« (Mt 22,37)

Premislim: Možakar iz enega kosa. Kar govori, tudi dela. Kar vidiš in slišiš, to obstaja. Takšen je bil Kristus in njegovi svetniki. Dokler Njega ne vzamemo resno kot svojega glavnega sogovornika, je naša pristnost zgolj fasada in samoprevara, ki se prej ali slej zruši. Hinavščina in pobeljenost.

Zahvalim se: Sv. Jožef, ob Kristusu si postajal možakar iz enega kosa, pristen in resničen. Hvala ti. Bil si podarjeni darovalec, ustvarjeni soustvarjalec Boga, ki je luč.

28.8. VSAKDANJI DAR IN BLAGOSLOV

»Vi, ki pričakujete razodetje našega Gospoda Jezusa Kristusa, ne pogrešate nobenega daru milosti.« (1 Kor 1,7)

Premislim: Največji življenjski izziv in preizkušnja je vsakodnevno zahvaljevanje. To še posebno doživljamo v časih strahov in stresa, tesnob in konfliktov. Iz smrti v življenje gremo lahko le skozi najstrašnejšo krizo zahvaljevanja in ljubezni, ki se podarja in vse oživlja. Nič nas ne more ločiti od Kristusove ljubezni.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zaupanje in moško zasidranost v Božji moči tvojega Sina in našega Gospoda Jezusa Kristusa. V teh časih, ko malikujemo znanost, farmacijo in politiko, si nam lahko velik zgled resnične moči.

29.8. NE USTRAŠI SE JIH: ŽE SMO REŠENI

»Ti pa si opaši ledja, vstani in jim govori vse, kar ti ukažem. Ne ustraši se jih, da te jaz ne prestrašim pred njimi.« (Jer 1,17)

Premislim: Mučenec je pričevalec za resnico, ni mazohist. On veruje, da je Božja ljubezen močnejša od smrti in od laži, v katere se vsak dan zapletamo na vseh ravneh našega življenja. Evangeljska resnica je neprijetna in moteča. Tako je bilo včasih in je danes tudi. Rešila nas je Ljubezen in ne zagledanost v lastna sredstva in sposobnosti, ki največkrat služijo prikritim sebičnim namenom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si in ostajaš skrivnosten, nerazkrinkan in te naša posesivna pamet ne more secirati za lastne strahove. Nauči te moške drže tudi nas, ki seciramo in smo secirani, nalagani in prestrašeni.

30.8. KAR MOREM

»Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!« (Mt 25,21)

Premislim: Veriga je močna samo toliko, kolikor je močan njen najšibkejši člen. Mi smo ta najšibkejši člen v verigi. Če storim, kar morem, bo Bog storil vse drugo. Moja sposobnost za dobro (sodelovanje z Božjim podarjanjem) se pokaže v majhnih stvareh dneva in v mojih vsakdanjih odnosih. Kako se vedem do običajnih ljudi sredi dneva?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje dostojanstvo preprostega človeka, ki v anonimnosti sodeluje z Bogom in njegovo večno zgodbo, v katero je vključil vse ter vsakomur namenil enkratno in dragoceno vlogo. Tudi meni.

31.8. OZDRAVLJANJE

»Ko je sonce zahajalo, so vsi, ki so imeli bolnike z različnimi boleznimi, te privedli k njemu. Na vsakega izmed njih je polagal roke in jih ozdravljal.« (Lk 4,40)

Premislim: V boleznih in katastrofah, ki nam strežejo po življenju, vpijemo k Bogu za zdravje in rešitev. Prosimo pa tudi za pogum, da sprejmemo bolečino, in za moč, da lahko tudi drugim pomagamo ozdraviti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo vero, ki tudi meni v stiski pomaga zajemati iz istega neuničljivega vira Očetove ljubezni.

1.9. OZKA POT

»In ko so potegnili čolna na kopno, so pustili vse in šli za njim.« (Lk 5,11)

Premislim: Ko gre vse lepo, na duhovnih odmikih in na počitnicah, je morda lahko hoditi s Kristusom in celo kaj moliti. Ko pridejo viharji, težave in voda sega že čez usta, pa ni tako enostavno. To, kar se dogaja v tem času po vsem svetu, je del morja, ki nas ogroža. Dejstvo, da Kristus ni stopil s križa, pomeni, da je tudi v viharju z nami, v nas in med nami. Vedno smo v Njegovi navzočnosti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za odprtost Njegovi navzočnosti sredi zoprnij in preizkušenj tvojega in našega časa. Tako kakor ti tudi današnji možakarji vemo, komu lahko zaupamo.

2.9. NOV NAČIN RAZMIŠLJANJA

»... pač pa se mora novo vino vlivati v nove mehove.« (Lk 5,38)

Premislim: Ob zaključku drugega vatikanskega cerkvenega zbora je papež Pavel VI. pozval k novemu načinu razmišljanja. Novo življenje in posledično nov način razmišljanja si ne pridobimo sami, ampak nam je oboje podaril Jezus Kristus s svojo velikonočno skrivnostjo. Naša vera je sprejemanje Njegovega daru sinovstva in življenja iz Očetove ljubezni, ne pa sad našega truda in naših zaslug. Dar le sprejemamo, se zanj zahvaljujemo in vanj rastemo. Vsi skupaj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož neomajne vere, hvala ti, ker si sprejel dar odrešenja in ga zaživel tudi za moške našega časa, da bi se lahko ob tebi navdihovali za življenje iz vere, ki sprejema in se zahvaljuje.

3.9. GOSPODOV DAN

Nekaj farizejev je reklo: »Zakaj delate, kar v soboto ni dovoljeno?« (Lk 6,2)

Premislim: Sodobno življenje nas je večinoma privezalo v službe. Divji ritem diktiranega pohlepa nas utruja z izčrpavajočimi rutinami. Zlahka izgubimo smer in smisel vsakdana. Vsaj nedeljo si vzemimo za zastonjske odnose z Bogom, med seboj in do narave. Pustimo se ozdraviti zdravniku naših src in odnosov.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si živel z Bogom vsak hip tudi med tednom. Hvala ti, ker si ga iskal in najdeval v vseh ljudeh in vseh stvareh. Nauči tega tudi nas, možake 21. stoletja.

4.9. NISEM TO, KAR IMAM

»Gospodova je zemlja in kar jo napolnjuje, zemeljski krog in njegovi prebivalci.« (Ps 24,1)

Premislim: Zasebno lastnino imam zato, da z njo podarjam in delim z drugimi dejstvo, da sem sin/hči Boga Očeta, vam pa brat/sestra. Če si stvari prisvajam in jih hočem samo zase, čeprav na škodo drugih, izgubljam sebe in vas. Pripravljam si »pekel«, v katerem srce postane trdo in luč v njem ugasne.

Zahvalim se: Sv. Jožef, darovalec Božjih darov, ker si sebe in svoje talente, ki si jih prejel, živel kot priložnost za podarjanje in množenje življenja za vse, ne samo zase.

5.9. PRAVI NAMEN

»Milina Gospoda, našega Boga, naj bo nad nami! Delo naših rok utrdi nad nami, delo naših rok, utrdi ga!« (Ps 90,17)

Premislim: S svojim delom sodelujemo pri Stvarnikovem in Odrešenikovem delu, ki vse ustvarja in vse podarja vsem, tudi sebe. Vse naše delo je tako lahko del naše molitve, ki jo začnemo že zjutraj, ko v srcu obudimo pravi namen: »Gospod, hvala ti, ker danes lahko s teboj sodelujem pri tvoji ljubezni do sebe in vseh, ki jih bom srečal.«

Zahvalim se: Sv. Jožef, sodelavec Svete Trojice, hvala ti za tvoje delo, ki je bilo tudi molitev, in za tvojo molitev, ki je bila tudi delo – sodelovanje z Božjim podarjanjem vsega vsem.

6.9. ZAČNEMO Z MLEKOM

»Mleka sem vam dal piti, ne jedi, saj je še niste zmogli. Pa tudi zdaj je še ne zmorete.« (1 Kor 3,2)

Premislim: Pavel piše Korinčanom, ki so novi v sprejemanju dobre, vesele in lepe novice evangelija Jezusa Kristusa. Dobro ve, da je potrebno veliko časa, da to, kar nam je bilo oznanjeno, tudi zares prebavimo in postane del našega načina življenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si vsak dan vse svoje molitve, delo, veselje in stiske daroval Bogu v blagor vseh bratov in sester vseh časov. Nauči tega tudi mene.

7.9. NOTRANJA PREOBRAZBA

»Svojo postavo bom dal v njihovo notranjost in v njih srce jo bom zapisal.« (Jer 31,33)

Premislim: Judovska izkušnja je pokazala, da se ljudje vedno izgubimo v zunanjosti in Boga narobe doživljamo kot zunanjega sovražnika, ki nam želi nekaj slabega. Vse zunanje reforme so vedno le delno uspešne, večinoma pa neuspešne. Vse dokler se naše srce ne spremeni. Bog v Kristusu razkriva svoje srce in ozdravlja našega, da ga nimamo več za smrtnega sovražnika, ampak za svoje življenje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo moško srčnost, ki je bila tudi Božja, očetovska in materinska hkrati. Hvala ti za srčno zavezo z Bogom, ki jo omogočaš po Jezusu tudi slehernemu izmed nas.

8.9. SANJAJ

»Zapiši videnje in vreži ga na plošče, da bo hitel, kdor ga bo bral. Kajti še je videnje za določeni čas.« (Hab 2,2–3)

Premislim: Večina velikih človeških dosežkov se je začela s sanjami, v katerih smo si predstavljali nekaj novega. Sanje ustvarijo energijo, ki naredi, da na videz nemogoče postane mogoče. Dnevna molitev je idealni trenutek za takšne sanje. V njej Bog najglasneje govori.

Zahvalim se: Sv. Jožef, molivec in ustvarjalec, hvala ti, ker je bil Bog tvoj prvi in glavni sogovornik. Prebudi nas za Božji glas v našem vsakdanu, še posebno v trenutkih zbranosti in molitve, ko se družimo z Jezusovo besedo in z Njim.

9.9. RAVNOTEŽJE DUHA IN TELESA

»Nobenega bogastva ne moreš primerjati s telesnim zdravjem in ni zadovoljstva čez veselje srca.« (Sir 30,16)

Premislim: Zdrava duhovna in duševna drža je zelo povezana z delovanjem našega imunskega sistema. Če skrbim za dnevno ravnotežje spanja, hrane, gibanja, dela, molitve in skrbi za bližnje, se bom z življenjskimi izzivi spopadal bolj uravnoteženo in hvaležno, učinkovito in ustvarjalno. Bog me vabi v sodelovanje pri svoji ljubezni do mene in vseh, ki so zaupani moji skrbi, da z njimi razdelim veselje, da smo Bogu dragoceni, sogovorniki in sodelavci.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za izraženo ljubezen do sebe, Jezusa in Marije, za tvojo vero, ki je dajala moč in energijo tebi in vsem, ki so bili okrog tebe.

10.9. NE ZNAM PLAVATI

»Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi.« On mu je dejal: »Pridi!« (Mt 14,28–29)

Premislim: Vsak od nas doživi, da ga dogodki in okoliščine presegajo, in se mu zdi, kakor da bo utonil. Stres v službi, zlomljeni odnosi z najbližjimi, težke bolezni, družbeni pretresi. Skupaj s Petrom lahko vpijeva: »Gospod, reši me! Preveč je! Utapljam se!« Jezus pa mi odvrne: »Plavajva skupaj. Primi me za roko, da te naučim!«

Zahvalim se: Sv. Jožef, doživel in preživel si dogodke, ki so te presegali, da si se počutil premajhnega in prešibkega. Hvala ti, ker si računal na Božjo moč in energijo Duha. Nauči tega tudi mene, še posebno ko se »utapljam«.

11.9. ALI SE MORAM RES VSEMU ODREČI?

»In vsak, kdor je zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stokratno in dobil v delež večno življenje.« (Mt 19,29)

Premislim: Ali gre res samo za to, da se odrečem domu in sorodnikom, da bi bil Bog moje vse? Ali mi ni on vsega tega podaril? V resnici gre za to, da dam Bogu svoje srce. Tedaj bom imel lahko šele pravi in ljubeč odnos do sorodnikov in vsega, kar imam. V njegovi ljubezni se moji odnosi do vseh in vsega spremenijo. Ali mu dovolim, da me osvobodi in da zadiham?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo notranjo svobodo, ki si jo sprejel kot Božji dar in jo živel v odnosu do Sina in Marije ter vseh, ki si jim s svojim srcem in svojimi rokami pomagal živeti.

12.9. USTAVI SVOJ JEZIK

»Veliko jih je padlo pod ostrim mečem, vendar ne toliko, kakor jih je padlo zaradi jezika.« (Sir 28,18)

Premislim: Najhujše orožje za množično uničevanje ni atomska ali nevtronska bomba, ampak naš jezik, ki z besedo ubija in ruši življenje, sebi in drugim. Hudobno natolcevanje, opravljanje in obrekovanje, pritoževanje in kritiziranje, spletkarjenje in laganje povzročajo vseživljenjske poškodbe na storilcih in žrtvah. Gospod, zbudi me, da bom z mečem tvoje besede presekal gadjo zalego, ki v srcu koti strupeno govorico.

Zahvalim se: Sv. Jožef, krotilec hudobnega jezika, hvala ti za zgled moškosti, ki malo govori, a veliko naredi in se scela podari.

13.9. BOG NEVERNIH IN VERNIH

»Gospod, usliši mojo molitev … na dan, ko kličem, me hitro usliši!« (Ps 103,2–3)

Premislim: Zanimivo je, da se sredi dolge neprespane noči ali sredi hude nesreče verni in neverni, brez izjeme, obrnemo k Bogu, se spomnimo dolgo pozabljenih manter in hrepenenj, ki ločijo življenje od smrti. Zato se je mladeniču, ki bahavo razkazuje svoj ateizem, dobro le prizanesljivo nasmehniti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, poznavalec moške duše, hvala ti, ker si v moči Besede, ki je prebivala s teboj pod isto streho, premagal Adamovo aroganco. Pomagaj tudi nam, današnjim adamovcem.

14.9. KRIŽ VSTALEGA – NAŠE EDINO UPANJE!

»Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.« (Jn 3,16)

Premislim: Bog iz orodja našega samouničenja in ubijanja naredi simbol življenja, odpuščanja in večne ljubezni. Navpičnica je On, vodoravnica pa smo mi in naši odnosi. Ene brez druge ni. Paradoks: Bog iz največjega zla naredi največje dobro, nam v blagoslov in za veselje vseh.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si tudi v mojem imenu skrbel za križanega in vstalega Sina. Zaradi tebe tudi jaz lahko danes odkrivam, kako Bog iz vsega našega zla ustvarja veliko dobro za vse ter nas vabi k sprejemanju in sodelovanju.

15.9. ŽALOST JE DEL POTI

»... in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.« (Lk 2,35)

Premislim: Ob izgubah žalujemo in jokamo ter hkrati upamo na več in nekaj boljšega in lepšega. Če svoje žalovanje pridružimo Marijinemu v goreči molitvi, bomo deležni bogate osebne preobrazbe in preobrazbe okolja (odnosov). Žalovanje je začetek ozdravljenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vse solze in jok tvojega življenja. Bil si neskončno bolj občutljiv za Ljubezen, kakor pa sem sam. Pomagaj mi na poti mehčanja in rasti, še posebno skozi žalosti in žalovanja.

16.9. NEČLOVEŠKI POHLEP

»Korenina vsega zla je namreč pohlep po denarju.« (1 Tim 6,10)

Premislim: Tudi zapiranje svetovnega družbenega življenja ob tako imenovani pandemiji je sad pohlepa »mogočnih«, ki smo se ga na zahodu nalezli že prav vsi, celo revni in zavrženi. Zdravilo zanj ni bančno nakazilo drobtinice lastnega preobilja neznanim revežem (Unicefa), ampak vsakodnevno podarjanje sebe in svojih talentov tistim, ki nam jih Bog pošlje. Ta žrtev edina ozdravlja srce slepote in gobavosti nečloveškega pohlepa.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si se uprl satanskemu pohlepu, ki med nami ustvarja vojne in razdeljenosti, umore in neskončne krivičnosti. Hvala ti za svobodno srce, ki deli, kar je Božjega, in ozdravlja mrliče pohlepa.

17.9. RAZPRTIJE

»... slišim, da so med vami razprtije, kadar se zberete kot Cerkev. In deloma verjamem.« (1 Kor 11,18)

Premislim: Razprtije so svetovni, a tudi naš slovenski, najbolj razširjeni narodni šport. Za delitve, izključevanja in nasprotovanja nam pride prav vse, še posebno pa prepričanja, religija, politika, kultura, vojne ipd. ipd. Trenutno gojimo razprtije na podlagi peciva. Moti nas vsaka drugačnost. Vsi morajo biti enaki, kot je naš lastni ego. A enoumje in izključevalnost nista edini možni drži, čeprav nas vanju, pridno in po ukazu, vbetonirajo prav vsi mediji. Vsak od nas lahko premaga razprtijo najprej pri sebi. Na koga pri tem lahko računamo?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si pri doživljanju ogroženega starega človeka, ki si ga nosil v sebi, vedno znova, v moči Očetove ljubezni, dal besedo novemu človeku, ki ima druge za brate in sestre v različnosti.

18.9. PONIŽNI POZNAJO BOGA

»Otrok, izvršuj svoja dela v ponižnosti, potem boš priljubljen pri ljudeh, ki so Bogu po volji.« (Sir 3,17)

Premislim: Ponižnost je zavedanje tega, kar sem jaz sam in ste vi v Božjem pogledu in resnici. Ponižen sem, če upam biti sin/hči v Sinu in brat/sestra tebi. Ponižnost v sebi računa na Boga in se primerja z njim, ne tekmuje z bližnjim in se z njim ne primerja, ampak nase in nanj gleda skozi Božjo dobroto, izpričano v Kristusu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, učitelj ponižnosti, hvala ti za neskončno moč, ki jo v ponižnosti deliš z nami in nas vabiš na njeno pot. Jezus, ponižnost sama, hvala ti.

19.9. EVANGELIZIRANI EVANGELIZATOR

»Nasprotno, trdo ravnam s svojim telesom in ga usužnjujem, da ne bi bil sam avržen, ko oznanjam drugim.« (1 Kor 9,27)

Premislim: Preden oznanjam evangelij, lepo in dobro novico o Bogu, sebi in nam, ga moram najprej sam sprejeti in mu dovoliti, da me preobraža, teše, brusi ter napolnjuje s svojo lepoto in dobroto. Zato velja tudi zame, redovnika, poročenega, duhovnika, samskega, moškega, žensko: »Glejte, kako poslušate« (Lk 8,18). Hvala vam, ker mi oznanjate dobro in veselo novico Jezusa Kristusa, našega Gospoda.

Zahvalim se: Sv. Jožef, prvi evangelizirani evangelizator, hvala ti za tvoje odprto srce, ki tudi vsakogar od nas vabi v Božjo dobroto in lepoto, dediče in družinske člane, Božje družine.

20.9. PODIRANJE IN ZIDANJE

»Je čas pobijanja in čas zdravljenja, čas podiranja in čas zidanja.« (Prd 3,3)

Premislim: Stavbe postavimo, zrušimo in spet postavljamo. Podobno je z vsemi drugimi deli naših rok. Cerkev, telo vstalega Kristusa, pa je več kakor zgradba: je občestvo sinov in hčera, bratov in sester. Povezuje nas vera, upanje in ljubezen Trojice. Podobni smo šotoru, knjigi, mizi, kruhu in vinu. Nihče nas več ne more iztrgati z Njegovega srca, ki je premagalo smrt in nam vrnilo večno življenje v ljubezni Svete Trojice.

Zahvalim se: Sv. Jožef, delavec in tesar, hvala ti, ker si gradil in podiral, predvsem pa ti hvala, ker si se dal vzidati v večno svetišče, ki ga nihče ne more več podreti ter ima odprta vrata in prostor za vse.

21.9. TO MI ZADOŠČA

»Vsakomur izmed nas pa je bila dana milost po meri Kristusovega daru.« (Ef 4,7)

Premislim: Od 20. maja 2021 so 31. julija 2022 praznujemo leto sv. Ignacija. Ves ganjen nad Božjo samopodaritvijo na koncu Duhovnih vaj moli: »Vzemi, Gospod, vso mojo prostost, moj spomin, moj razum in vso mojo voljo. Vse, kar imam in premorem, si mi podaril ti. Vse je tvoje. Ravnaj z vsem po svoji sveti volji. Daj mi le svojo ljubezen in milost, to mi zadošča.«

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sprejel in živel svojo mero Kristusovega daru. Hvala ti, ker tega učiš tudi mene.

22.9. ZVESTI SEJALEC

»In spet drugo je padlo v dobro zemljo in pognalo ter obrodilo stoteren sad.« (Lk 8,8)

Premislim: Vernik je hvaležen in svoje vere ne jemlje kot samo po sebi umevne. Ostaja odprt Božjemu Duhu, ki deluje v ritmu narave in našega življenja. Privezuje nas na svojo molitev, ki jo Bog Oče vedno usliši, ker je storjena v Sinu in v ljubezni do slehernega izmed nas. Naša vera v Njem počasi dozoreva v ritmu naših življenjskih etap in človeškega zorenja v Božjo polnost.

Zahvalim se: Sv. Jožef, verni oče, hvala ti, ker si vero očetov izročil Jezusu, ki jo je dopolnil in izpopolnil. Hvala ti za odprtost Božjemu Sejalcu, ki seje tudi v naših srcih. Pomagaj nam vzkliti in obroditi sadove sodelovanja z Božjo ljubeznijo.

23.9. NAREDI, KAR JE PRAV

»Držati se pravičnosti in pravice je Gospodu ljubše kakor žrtvovanja.« (Prg 21,3)

Premislim: Pravičen je, kdor v srcu računa na Boga in pri katerem je Bog merilo odnosa do sebe in bližnjih. Pravičnost zahteva pokončnost in zrelost. Poskuša storiti najboljše v danih okoliščinah. Bog se veseli srca, ki zajema iz Njega, bolj kakor vseh žrtev in daritev, ki se jih mi spomnimo, da bi ga »pridobili« na svojo stran. Kako nepotrebno, saj je on ves čas že na naši strani in za nas ter v naš blagor in blagoslov podarja vse, tudi samega sebe.

Zahvalim se: Sv. Jožef, pravični mož, hvala ti za tvojo osredotočenost na Jezusa in Marijo, na delovanje Božje ljubezni v tebi in za ves svet. Pomagaj mi osredotočiti moje srce nate.

24.9. ZMERNOST

»Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja; tudi ne imejte dveh oblek.« (Lk 9,3)

Premislim: Kaj si jaz predstavljam pod besedo preprosto življenje? Živim v svetu, katerega glavna prednostna naloga je potrošništvo. Trošiti, trošiti in spet trošiti. Da ne zamudimo ničesar, saj živimo samo enkrat, in še to za pet minut. Za nešteto stvari zapravljamo, a jih sploh ne potrebujemo. Revni se primerjajo z nami, čeprav smo zaradi svojega načina življenja veliko bolj depresivni kakor oni.

Zahvalim se: Sv. Jožef, bogat v nenavezanosti in zmernosti, katerih vodilo je bila taka ljubezen do bližnjih kakor do samega sebe. Nauči me srčne in bivanjske preprostosti.

25.9. VDELANO V DNK - POMAGATI

»Ne odklanjaj dobrote potrebnemu, če je v tvoji moči, da jo izkažeš.« (Prg 3,27)

Premislim: Marsikateri depresiji in žalosti, praznini in dolgočasju bi se izognil, če bi videl drugega v potrebi. Rad bi se navadil vsak dan pomisliti na to, komu in kako lahko izkažem dobroto. Sam pri tem nisem izvzet, le da vedno pomislim tudi na bližnje in naravo. Veselje in zahvaljevanje bi ozdravili moje potrošniško srce vse osamljene praznine sredi obilja, ki mi povzroča lakoto, če ga uživam sam in le zase.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si živel hrepenenje po taki ljubezni do bližnjih kakor do samega sebe.

26.9. VSE OB SVOJEM ČASU IN PROSTORU

»Vse ima svojo uro, vsako veselje ima svoj čas pod nebom.« (Prd 3,1)

Premislim: Življenje ima ritem, ki ga mi ne moremo nadzorovati. Nešteto razsežnosti skrivnosti življenja nismo sposobni niti dojeti niti razumeti. Sprejmimo ritem današnjega dne, storimo, kar zmoremo, vse drugo pa prepustimo Bogu. Zahvaljujmo se mu, čim več in čim pogosteje. Tedaj bo imelo veselje ves svoj čas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, prvi zgled moškega krščanskega svetnika, hvala ti, ker si ves nadzor prepuščal Bogu, sam pa si z zahvaljevanjem sprejemal pot, ki si jo moral tisti dan prehoditi. Nauči tega tudi mene. Vesel sem, če vem, da nimam sam nadzora, ampak da ga ima Sveta Trojica.

27.9. POVEZANOST MIZ

»Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje in vam jo bo dal Sin človekov.« (Jn 6,27)

Premislim: Župnik je spraševal ministrante, katera miza je najpomembnejša v župniji. Vsi so pokazali na oltar sredi cerkve. Katera pa je druga najpomembnejša miza v župniji? Da je to družinska miza, že niso bili vsi tako prepričani. Katera pa je tretja najpomembnejša miza? Miza človeštva in človeškosti. To pa bodo razumeli pozneje, ko bodo odrasli ter bodo morali prehranjevati svoje otroke in sami skrbeti za življenje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si znal povezovati vse tri omenjene mize in živeti za jed, ki ne mine. Nauči tega tudi nas.

28.9. KRISTJAN NE ODNEHA

»Nihče, kdor položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.« (Lk 9,62)

Premislim: Spomini na dobre čase nam vlivajo moč za prihodnost. Ne moremo se vrniti v preteklost, lahko pa zajamemo iz prihodnosti, v katero smo povabljeni pri vsaki maši. Vsaka maša so naše binkošti in naš vnebohod, da bi pri Očetu zajeli moč za našo sedanjost. Iz prihodnosti za sedanjost. V prihodnosti smo člani ene Božje družine v Očetovi ljubezni. Danes lahko iz tega živimo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si živel iz spomina na prihodnost, ki ti jo je Bog obljubil in podaril v Jezusu Kristusu, ki si mu podaril svoje telo, čas in prostor ter vse svoje sposobnosti.

29.9. BODITE KAKOR ANGELI

»Zakaj svojim angelom bo zate zapovedal, naj te varujejo na vseh tvojih potih.« (Ps 91,11)

Premislim: To je sv. Ignacij Lojolski rekel jezuitom glede čistosti. Angeli gledajo Boga in potem to posredujejo ljudem. Oni nimajo prozornih ogrinjal in kril in ne letajo. So pa žarki Božje milosti za slehernega človeka. Niso za to, da varujejo norce pred njih lastno norostjo, ampak za to, da nas spomnijo na Božjo previdnostno skrb in ljubezen do nas, da bi lahko iz nje zajemali in jo delili naprej.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si bil Jezusu in Mariji kakor angel varuh. Tudi mene varuj na poti moškega udejanjanja Božje ljubezni za ljudi in v dogodkih današnjega sveta.

30.9. REŠILNA MOČ BOŽJE BESEDE

»Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti.« (1 Tim 3,16)

Premislim: Skupaj z evharistijo je Sveto pismo naš vsakdanji kruh. Dan nam je le, če ga hočemo pojesti. Božja beseda je polna Svetega Duha, ki nas vrača v pravi in ljubeči odnos do sebe, bližnjih in Boga. Ozdravlja naša ranjena in z lažnim jazom poškodovana srca. Iz starega dela v nas novega človeka, ki živi iz Božjega življenja – vzajemnega podarjanja. Vi v meni in jaz v vas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo spoštljivo ljubezen do Božje besede. Pomagaj vsem možakarjem, da se odpremo Božji besedi, da ozdravi naše življenje vse teme in samouničenja.

1.10. ZAUPLJIV, NE AROGANTEN

»Vendar se ne veselite nad tem, da so vam duhovi pokorni, ampak se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih.« (Lk 10,20)

Premislim: Mala Terezija je bila zaupljiva, ne arogantna. Nikogar ni posnemala. Ni iskala občudovanja, ampak je bila zvesta Bogu na preprost vsakdanji način. Bog je bil središče vsega, kar je govorila in delala, mislila in želela. Kakšna svoboda in dostojanstvo, ki ne potrebuje samonapihovanja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zaupljivi služabnik, hvala ti za tvoje sinovsko srce, ki je zaupalo Očetu. Nauči tega tudi mene.

2.10. NAIVNOST?

»Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih.« (Flp 4,8)

Premislim: Resnična in vzvišena je Kristusova ljubezen do nas, ki nam omogoča, da smo pravični, ljubeznivi in nepreračunljivi. Častno je sodelovati z Njegovo ljubeznijo po svojih močeh in v krhkosti. Vedno je dobro imeti v mislih, da je edino On – Kristus – stoodstotno zvest in vključujoč, ljubeč in usmiljen. Sveti Jožef je to doživel in nas lahko podpira v sprejemanju Ljubezni, ki nas je že osvobodila.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo osredinjenost na Sina, ki krepi in krepča v resnični svobodi sredi današnje suženjske zmede tudi nas, tvoje brate in sestre.

3.10. EN DAN NAENKRAT

»Naj pride pred tebe moja molitev, nagni svoje uho k mojemu ječanju.« (Ps 88,3)

Premislim: Življenje je tudi notranji (in zunanji) boj. Zastavim si cilje za dan, zvečer pa odkrijem, da presegajo moje moči in omejenost. Najvažnejše je moje vztrajanje v stiku z notranjim Sogovornikom, Bogom, Duhom, Sinom, ki mi ves čas podarja sebe in druge in vse, kar lahko delam in ustvarjam. Dragocen sem mu tudi takrat, ko odpovem. Le danes lahko zares zajemam iz Njegove brezpogojne zvestobe.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Božji sodelavec v sedanjosti, hvala ti, ker me podpiraš, da želim biti danes povezan z Bogom ter skupaj z Njim in vsemi soustvarjati svoje in naše skupno življenje.

4.10. DUHOVNI IQ

»Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem.« (Mt 11,25)

Premislim: Predstavniki mnogih religij imajo radi sv. Frančiška Asiškega. Nekateri občudujejo njegovo ljubezen do stvarstva, drugi njegovo otroško odvisnost od Boga. Tretji se navdušujejo nad njegovo preprostostjo, ki dokazuje, kar pravi reklo: manj je več. Frančišek je sprejel Kristusa in živel iz njega, v njem in zanj. Njegovo delo in ljubezen je prepoznaval v vseh ljudeh in vseh stvareh. Gospod ga je naredil podobnega sebi: človek na Božji način.

Zahvalim se: Sv. Jožef, učitelj preprostega načina življenja, hvala ti za sprejemanje Kristusove božanske preprostosti. Odpri nas Zanj.

5.10. K OSNOVAM

»V vas pa naj ostaja to, kar ste slišali od začetka. Če bo v vas ostalo to, kar ste slišali od začetka, boste tudi vi ostali v Sinu in Očetu!« (1 Jn 2,24)

Premislim: Ustvarjeni smo po Božji podobi in sličnosti. Namenjeni smo dostojanstvu Boga. V Kristusu, Sinu, smo Božji posinovljeni sinovi in hčere, Božji sodediči s Kristusom. Kako in skozi čigave oči gledam nase?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si nase in na vse okrog sebe gledal skozi Božje oči. Nauči tega tudi mene.

6.10. BOG JE POVSOD

»Blagor očem, ki vidijo, kar vi vidite!« (Lk 10,23)

Premislim: Če na običajno dnevno rutino gledam z očmi vere, pogosto ugledam tisto, kar je izredno in neobičajno. V vseh ustvarjenih stvareh je lepota. V sosedu, ki potrebuje spodbudo in pozdrav. Vredno se je potruditi, da v vseh ustvarjeninah prepoznam in ugledam Božje obličje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoj pogled na lepoto sredi vseh preizkušenj in težav tvojega življenja.

7.10. ROŽNI VENEC

»Moja duša poveličuje Gospoda.« (Lk 1,46)

Premislim: Z rožnim vencem prišijem svoje življenje (vse raztresenosti, skrbi, utrujenosti, odnose, grehe) na Božjo ljubezen, na Njega, ki je oživljajoča Beseda. Ponavljam srčiko besed evangelija in v njej odkrivam svojo zgodbo, objeto v Božjo zgodovino odrešenja. Postajam dragoceni del Božje zgodbe.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si znal biti vsak dan dragoceni del Božje zgodbe in svoje življenje prepoznavati znotraj Božje ljubezni, ki je izredno oprijemljiva in sedanja.

8.10. NEPREMAGLJIV

»Gospod pa je zavetje svojemu ljudstvu, utrdba sinovom Izraelovim.« (Joel 4,16)

Premislim: Naravne nesreče se bodo vedno dogajale in presegale našo zmožnost dojemanja. Teroristi bodo preizkušali našo vero do roba obupa. Krivičnost pohlepa bogatih in najbogatejših ne bo prenehala čez noč. A življenja v Bogu nihče ne more premagati ali odpraviti. Tudi smrt mu nič ne more, kajti zaradi Jezusa je postala samo prehod. Očetova materinska ljubezen je nepremagljiva.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si vedno znova računal na zmago Božje ljubezni in njegovo nenasilno zmago nad vsem zlom tega sveta v sedanjosti, preteklosti in prihodnosti.

9.10. OSREDOTOČENOST

»Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri del, ki ji ne bo odvzet.« (Lk 10,41–42)

Premislim: Bog nam najglasneje govori v globini naših src. A pritiski in hitenja vsakega dne nam onemogočajo slišati Njegov nežni in ljubeči glas. Če se ne ustavimo in ne umirimo pred Njim na samotnem kraju, nismo več z Njim in živimo kakor brez središča, raztreščeni in prepuščeni lastnim strahovom, samovolji in krhkosti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo osredotočenost duha, duše in telesa na Božjo očetovsko navzočnost sredi sedanjega trenutka, ki si ga vedno dojemal kot priložnost za sodelovanje z Bogom. Hvala ti, ker tega učiš tudi mene.

10.10. MOJ ALI BOŽJI NAČIN?

»Kadar molite, recite: Oče! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo.« (Lk 11,2)

Premislim: Včasih je naša molitev (kadar sploh je) kakor boj in prepir, upor in užaljen protest. Učinkovita molitev pa je uglasitev mojega uma in srca na Božji um in srce. Molim, ko se prepustim njegovemu toku ljubezni, ki me vodi danes in tukaj sredi okoliščin, ki postanejo priložnost, če jih sprejmem z Njim. Bog mi podarja vse, kar potrebujem. Pa ne le za preživetje, ampak za polnost in razcvet.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje zahvaljevanje in slavljenje Boga. Hvala ti, da si plaval z Božjim in ne s svojim, tokom. Nauči me te moške drže in dostojanstva.

11.10. ZAUPANJE

»Blagor možu, ki je stavil v Gospoda svoje zaupanje.« (Ps 40,5a)

Premislim: Vedno delujem iz tega, kar je v meni: zaupanje ali strah, resnica ali laž. Če se vsak dan zahvaljujem Bogu, ga bom prepoznaval v vseh dogodkih, ljudeh in vsakršnih okoliščinah. On nosi in izreka stvarnost, v kateri se gibljemo in živimo. Če vztrajam v zaupanju, mi Bog daje okušati svojo brezpogojno zvestobo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zaupanje v Božjo navzočnost sredi sedanjosti, ki si jo naučil tudi Jezusa. Nauči tudi mene.

12.10. LE BOG LAHKO SODI NEPRISTRANSKO

»Zato si neopravičljiv, o človek, ki sodiš, kdor koli že si. Kajti s tem, ko sodiš drugega, obsojaš sam sebe; saj ti, ki sodiš, delaš isto.« (Rim 2,1)

Premislim: Božja presoja ima zadnjo besedo, ne pa moja ali naša. Le v Bogu se spočije moja duša, le od njega mi pride rešitev (Ps 62,2). Nemirno je moje srce, dokler se ne odpočije v tebi, moj Bog (sv. Avguštin). Zvečer ne sodim niti sebe niti drugih. Bogu prepuščam sodbo, sam pa se zahvaljujem, da Bog name računa in me podarja. Krhkega, ranljivega, dragocenega, ustvarjalnega.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si vso sodbo in obsodbo prepuščal Bogu, ki te je vodil, ker si nanj računal. Nauči tega tudi mene.

13.10. POSTAVA

»Kajti noben človek se ne bo opravičil pred njim z deli postave, kajti postava nam le omogoča, da spoznamo greh.« (Rim 3,20)

Premislim: Po postavi smo sposobni ubiti tudi človeško bitje. V sebi se izgovorimo na pravila in nič več ne živimo iz Ljubezni, ki je v nas in vse povezuje. Kristus omogoča, da živim iz njegove ljubezni. Tedaj ne potrebujem zakonov in pravil, ker hodim v moči njegove hrane, ki me zasidra v resnico, ki je tudi svoboda, pravičnost in ljubezen.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil zvest Duhu postave, ki je Duh Očetove in Sinove ljubezni. Odpri naša moška srca.

14.10. NE IŠČI SPEKTAKLA

»Kakor je bil Jona znamenje Ninivljanom, tako bo tudi Sin človekov temu rodu.« (Lk 11,30)

Premislim: Znamenja, da Bog skrbi za nas, navadno niso posebna in spektakularna, ampak čisto vsakdanja in običajna. Jonovo znamenje ni to, da ga je požrla riba in po treh dneh izpljunila na kopno. Jonovo znamenje je v tem, da je Bog uporabil običajnega preroka in po njegovi besedi spreobrnil Ninivljane.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vsakdanjost in običajnost, zaradi katere si tudi današnjim moškim veliko znamenje Božje navzočnosti in povabila, da se vsak dan znova spreobračamo k tebi.

15.10. DOBRO BOM, DO TEDAJ PA …

»Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu.« (Rim 8,28)

Premislim: Sv. Terezija Avilska je doživljala zdravstvene težave, ki so bile dovolj resne, da je prekinila svoje življenje karmeličanske redovnice. Po ozdravljenju se je vrnila v red in ga prenovila. Pogosto se zgodi, da moramo doseči dno svojih moči, da se odpremo Bogu, ki potem po nas dela velike stvari za bližnje in za nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si v težavah življenja zaupal v Božjo navzočnost in Božjo moč. Nauči tega tudi mene.

16.10. VERA, RAZUM ALI OBOJE?

»Kajti od stvarjenja sveta naprej je mogoče to, kar je v njem nevidno, z umom zreti po ustvarjenih bitjih: njegovo večno mogočnost in božanskost. Zato so ti ljudje neopravičljivi.« (Rim 1,20).

Premislim: Vera in razum se dopolnjujeta ter sta oba potrebna. Bog je v nas položil ritem narave in Božje postave. Pavel govori o postavi pravičnosti, ki je: živeti v harmoniji z Božjo postavo v resnici, pravičnosti in ljubezni.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker s teboj lahko objamemo Božjo postavo ljubezni, ki je vlita v naša srca.

17.10. DELAJ, KAKOR PRAVIM, NE PA TAKO, KAKOR DELAM JAZ

»Toda gorje vam, farizeji! Desetino dajete od mete in rutice in vsakovrstne zelenjave, zanemarjate pa pravičnost in Božjo ljubezen.« (Lk 11,42).

Premislim: Poznam šoferja, ki se zaradi svoje naglice vedno jezi in utripa z lučmi tistemu, ki po cesti vozi manj od omejitev. Zanj vsi vozijo prepočasi, posebno ženske. Nerodno je, če sem do drugih zahtevnejši kakor do samega sebe.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si najprej sam živel to, kar potem nisi pretrdo zahteval od drugih. Nauči tega tudi mene.

18.10. NE BODI SAMOTAR

»Potem je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval iti.« (Lk 10,1)

Premislim: Jezus je bil veliki sodelavec. Vedel je, da se Božje kraljestvo ne more oznanjati brez prijateljev. Niso bili popolni. Daleč od tega. Toda Duh je uporabil njihovo neprimernost za evangelij v dobro vseh. Enako dela Jezus po svojem Duhu tudi z nami danes.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil Božji sodelavec in si tega učil Jezusa, v katerem se dopolni tudi naše dostojanstvo Božjih sogovornikov in sodelavcev.

19.10. OSKRBNIKI BOŽJE BESEDE

»Od vsakega, ki mu je bilo veliko dano, se bo veliko zahtevalo, in komur so veliko zaupali, bodo od njega toliko več terjali.« (Lk 12,48)

Premislim: Spomnim se na pričevalce, ki mi jih je Bog pošiljal v moji preteklosti, in na vse, ki mi jih pošilja v moji sedanjosti. Spomnim se zvestih služabnikov Gospodove besede. Svoje roke in srca podarjajo sredi dnevnih obveznosti z veliko celovitostjo. Ti so zvesti oskrbniki mnogotere Božje milosti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala za tvojo zvestobo in veselje pri odgovarjanju na Božjo besedo, ki te je klicala in vodila tudi v sanjah.

20.10. NENEHNI PROCES SPREOBRNJENJA

»Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, in kako želim, da bi se že razplamtel!« (Lk 12,49)

Premislim: Spreobrnjenje je stalni proces, ki ima svoje korenine v moči Svetega Duha. Nenehno nas vabi, da predamo svojo sebično voljo Božji ljubeči in za vse skrbeči volji. Spreobrnjenje je nenehna pripravljenost, da sredi dnevnih obveznosti in izzivov prepoznavamo in sprejemamo ljubečo Božjo navzočnost in naklonjenost.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za prepoznavanje Božje roke sredi tvoje vsakdanjosti. Nauči tega danes in tukaj tudi mene.

21.10. MIR NA ZEMLJI

»Potemtakem niste več tujci in priseljenci, temveč sodržavljani svetih in domačini pri Bogu.« (Ef 2,19)

Premislim: Povabljeni smo v evolucijsko sodelovanje pri širjenju reda in skladja, miru in vzajemnega podarjanja. Ne bo se zgodilo samo od sebe. Če nočemo in ne sodelujemo, če Bogu ne zaupamo vodstva, da naše zlo spreminja v dobro, potem tega procesa v našem življenju ne bo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil z besedami in dejanji orodje miru v Božjih rokah.

22.10. MI SMO DELO V PROCESU

»Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu.« (Rim 8,1)

Premisli: Nekateri ljudje ločujejo dejstvo, da so religiozni, od tega, da so duhovni. Jezus ni prišel zato, da bi uničil judovsko religijo kot institucijo, ampak se je trudil za reformo verskih praks. Resnična duhovnost vodi v notranjo osebno preobrazbo, ki očiščuje religiozne institucije in religiozno prakso.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si se pustil preobraziti in tudi meni stojiš ob strani, da Božja ljubezen spremeni tudi moj um in srce.

23.10. VSAK DAN JE DAN OBISKANJA

»Blagor tistim služabnikom, ki jih bo gospodar ob svojem prihodu našel budne! Resnično, povem vam: Opasal se bo in jih posadil za mizo. Pristopil bo in jim stregel.« (Lk 12,37)

Premislim: Kako bi živel svoj dan, če bi vedel, da bo človek, ki ga občudujem, prišel k meni na obisk? Naj sodelujem pri Božjem ustvarjanju lepega zame in za vse, ki mi jih Bog vsak dan podarja na pot.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za življenje iz Božjega prihajanja k tebi in nam. Nauči tega tudi mene. Naj bo zame vsak dan pričakovanje Jezusovega prihoda.

24.10. ZA SKUPNO DOBRO

»Bog nas je usposobil za služabnike nove zaveze, ne črke, ampak Duha. Črka namreč ubija, Duh pa oživlja.« (2 Kor 3,6)

Premislim: Religija je hitro lahko zatiralska. Religiozna skrajnost je vodila v križarske vojne. Fundamentalizem in legalizem sta obliki fanatizma, ki z vero nimata nič skupnega. Vera je namreč osebni odnos, ki drugemu pusti svobodo v ljubezni.

Zahvalim se: Sv. Jožef, vernik in velik človekoljub, hvala ti za tvojo odprtost Duhu, ki oživlja tudi nas danes po podobi Sina, ki si mu podaril svoje zemeljske dni.

25.10. POMANJKANJE ČASA

»Ali je za Gospoda kaj pretežko? Ko bom čez leto dni v tem času spet prišel k tebi, bo Sara imela sina.« (1 Mz 18,14)

Premislim: Nekateri med nami delajo seznam stvari, ki jih vsak dan naredijo. Veliko moramo postoriti, preden se nam čas izteče. Lahko pademo v skušnjavo, da hočemo v prekratkem času narediti preveč. Zato veljajo besede modrih: manj je več.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si znal modro izrabljati čas in sodelovati z Božjo očetovsko ljubeznijo. Nauči tega tudi mene.

26.10. ZMEDA

»Vem namreč, da v meni, hočem reči v mojem mesu, ni nič dobrega; kajti dobro hoteti je sicer v moji môči, dobro delati pa ni. Ne delam namreč dobrega, ki ga hočem, marveč delam zlo, ki ga nočem.« (Rim 7,18–19)

Premislim: Vsi doživljamo resnico Pavlovega stavka, da delamo, česar nočemo. To povzroči veliko zmede. Sv. Terezija Avilska pa bi nam rekla, naj nas nič ne vznemirja, naj nas nič ne plaši, kajti vse mine. Bog se nikdar ne spreminja. Potrpežljivost vse doseže. Tisti, ki imajo Boga, nočejo ničesar drugega. Samo Bog zadošča.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo potrpežljivost sredi vsakdanjih peripetij. Hvala ti za podporo v moji šoli potrpežljivosti današnjega dne.

27.10. JEZUS JE VSEVKLJUČUJOČ

»Kajti izpolnitev postave je Kristus za opravičenje vseh, ki verujejo.« (Rim 10,4)

Premislim: Sveto pismo pokaže, kakšno je lahko naše življenje, če je naše središče Bog. Izziva nas in vabi iz naših lastnih sebičnih motivacij, da presežemo svoje predsodke ter sprejmemo um in srce Kristusa, ki je dal vse, da bi vsem postal vse.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje sprejemanje ljudi, ki si se ga učil od Kristusa, ki je sprejel vsakega človeka vseh časov. Nauči tega tudi mene.

28.10. RESNICA JE SVOBODA

»Govorim resnico v Kristusu, ne lažem, moja vest mi je priča v Svetem Duhu.« (Rim 9,1)

Premislim: Jezus uteleša večno resnico, po kateri hrepenimo in za katero se borimo. Živeti resnico je več kakor le govoriti resnico. Resnico živimo, ko se v veri svobodno odločimo za podarjanje svojega podarjenega življenja. Tedaj tudi v nas postaja resnica, ki je v Kristusu postala življenje: »Kdor je videl mene, je videl Očeta« (Jn 14,9).

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za pomoč pri odkrivanju in sprejemanju lepote, ki jo je Bog položil v nas, ko nas ustvarja po podobi Kristusa, ki je resnica o tebi in o nas.

29.10. NE PONAŠAJ SE

»Kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.« (Lk 14,11)

Premislim: V središču ali srčiki vsega, kar smo in kar uspemo uresničiti in živeti, je Bog. Zanj ni nobeno prizadevanje oz. napor premajhen ali prevelik. Tisti, ki ne pričakuje priznanja za svoj prispevek, je na koncu nagrajen in globoko cenjen. Bahač pa iz dobrega takoj naredi nekaj slabega.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si se bojeval za Božjo veličino s svojo ponižnostjo in nebahaškim sodelovanjem pri Božjem načrtu. Nauči tega tudi mene.

30.10. BOŽJA BOJNA OPREMA

»Predvsem pa vzemite ščit vere; z njim boste mogli pogasiti vse ognjene puščice hudega.« (Ef 6,16)

Premislim: Pavel nam jasno pove: le če smo povezani in združeni s Svetim Duhom, bomo našli pravi način za soočanje z zlom. Duh nas uči kako moliti, nam daje modrost in pogum, da se v veri ljubeče spogledamo z zlom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nas vodiš in varuješ pred zlom, ki se bojuje proti Duhu v nas in med nami.

31.10. ALI SEM ODREŠEN?

»Gospod, ali je malo teh, ki se bodo rešili?« (Lk 13,23)

Premislim: Domišljav sem, če se hvalim, da sem že odrešen. Modro je, če vstopam skozi ozka vrata vsakodnevnega sprejemanja Božje brezpogojne ljubezni, se zanjo zahvaljujem in delim z drugimi njene darove. To mi zadošča.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da tudi meni pomagaš vsak dan znova zajemati iz daru brezpogojne Očetove Božje ljubezni.

1.11. PREDHODNIKI V VERI

»Tile, ki so ogrnjeni v bela oblačila, kdo so in od kod so prišli?« (Raz 7,13)

Premislim: Oblečeni v belo so tisti, ki so vztrajali v sprejemanju Očetove ljubezni v Kristusu, hodili za Njim in Njegove darove delili z brati in sestrami, ne glede na ceno. Ogromno jih je in ne bodo nikoli razglašeni za svetnike. Vemo, da so v Bogu, ki je ljubezen, in posredujejo za nas, da bi tudi mi rasli na isti način.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si svete predhodnike častil s tvojo lastno zvestobo Bogu in njegovemu Sinu v Svetem Duhu. Nauči tega tudi mene.

2.11. OSTANIMO V STIKU

»Volja tistega, ki me je poslal, pa je, da ne izgubim nič od tega, kar mi je dal, marveč vse to obudim poslednji dan.« (Jn 6,39)

Premislim: Danes lahko vadim stik z najbližjimi, celo tistimi, ki ne vidijo stvari vedno tako, kakor jih vidim jaz. Izročim jih ljubečemu Bogu, se zanje zahvalim in se zavedam, kako me Bog po njihovem življenju obdarja in ljubi. Bog jih skupaj z menoj večno ljubi. Kakor jaz so tudi oni dragoceni sinovi in hčere Boga Očeta in Sina v Svetem Duhu. Za vedno. Veselim se tega.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala, ker me vedno znova vabiš, da vzpostavljam ljubeče odnose do sebe, tebe in bližnjih. Ker si to obvladal, te prosim, da tega naučiš tudi mene.

3.11. VEDNO IMAM PRED OČMI CILJ

»Če namreč živimo, živimo za Gospoda; in če umiramo, umiramo za Gospoda. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi.« (Rim 14,8)

Premislim: Ko se srečam z umirajočimi in jim podelim zakrament svetega maziljenja, vedno doživim, kako blizu je naš Cilj. Pa ne samo za tiste, ki so smrtno bolni, ampak za vse. Čas izredno hitro teče. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, modri starešina, ti si znal živeti življenje kot Gospodov dar in Jezus se je tudi od tebe učil modrosti. Hvala ti, ker jo deliš z nami.

4.11. ZVESTI OSKRBNIK

»Gospodar je pohvalil krivičnega oskrbnika, da je preudarno ravnal, kajti sinovi tega veka so do svojega rodu preudarnejši kakor sinovi luči.« (Lk 16,8)

Premislim: Jezus pohvali krivičnega oskrbnika, ker je znal poskrbeti zase. Ne pohvali ga zaradi njegove krivičnosti, ampak zaradi njegove preudarnosti. Zvesti služabnik pa je tisti, ki zna tudi za druge poskrbeti na enak način kakor zase.

Zahvalim se: Sv. Jožef, pravični oskrbnik Božjega Sina, hvala ti, ker si znal skrbeti za največji Božji dar, zaradi katerega smo tudi mi danes lahko ljudje na Božji način, tako kakor Jezus.

5.11. ČUJEČNOST

»Potemtakem, moji ljubi, kakor ste bili zmeraj poslušni, in to ne le takrat, kadar sem bil med vami, ampak še veliko bolj zdaj, ko sem odsoten, s strahom in s trepetom udejanjajte svoje odrešenje.« (Flp 2,12)

Premislim: Odrešenje je že dano. Udejanjam ga tako, da ga vsako jutro, ko odprem oči, sprejmem in se Bogu zanj zahvalim. Svoj dan lahko preživimo kot Njegov sin/Njegova hči, ki hoče in je odločen/odločena, da bo brat/sestra, da bo to, kar mu/ji je dano delil z bližnjimi. Resnična čuječnost in osredotočenost je v udejanjanju prejetega odrešenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo veliko osredotočenost in čuječnost za resnične odnose z vsakim človekom, tudi s seboj.

6.11. SODELAVEC SI, NE BOG

»Ne delajte ničesar iz prepirljivosti in ne iz praznega slavohlepja, ampak imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe.« (Flp 2,3)

Premislim: Če v športu pretirano tekmujem z drugimi, doživim poraz in ne zmage. Če pa sodelujem z darom, ki mi je dan, zmagam. Najbolj verodostojna priča Jezusove vsevključujoče ljubezni sem, ko znam biti Njegov sodelavec. On nikogar ne izključuje in vedno sodeluje, z Bogom in z menoj. Vabi me v osebno sodelovanje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, Božji sodelavec, iskrena hvala za tvojo ponižno držo, ki oživlja tudi nas, današnje možakarje, da upamo biti sodelavci Boga, pa ne napihnjeni in vase zagledani baloni, ki jih predre že najmanjša bucika in jih raznese.

7.11 BOG HOČE NAŠO ZVESTOBO, NE SMRTI

»On je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu.« (Flp 2,8)

Premislim: Pokoren do smrti ne pomeni, da je Bog hotel Jezusovo smrt. Pomeni, da je prisluškoval vsakemu utripu Očetovega srca do slehernega človeka in da je njuno srce skupaj utripalo za nas. Tako Božji dih lahko postane tudi moj dih. Živeči utrip Boga.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si se učil dihati z Bogom in je tvoje srce utripalo skupaj z njegovim.

8.11. MISLIM S KRISTUSOM

»Ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni.« (Gal 2,20)

Premislim: Pri vsaki maši postajamo Kristusovo bivališče, Kristusovo telo in Božja družina. Živimo v Njem in On v nas. Zato lahko tudi razmišljamo skupaj z Njim. Ali sem že poskusil? Kaj me ovira?

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si resnični Božji sogovornik, ki razmišlja skupaj s Sinom. Nauči tega tudi mene.

9.11. NAVZOČNOST

»Mar ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas?« (1 Kor 3,16)

Premislim: Ali se že zavedam Božje navzočnosti v sebi in v drugih ljudeh? Ali pa še vedno tavam sam ter sem ujetnik svojih samogovorov in notranje samote? Bog je ljubeče navzoč v vsem. Vse oživlja. Kako se učim živeti iz njegove navzočnosti?

Zahvalim se: Sv. Jožef, mojster življenja iz Božje navzočnosti, iskrena hvala za tvoje odprto srce, ki je prepoznavalo Boga sredi vseh okoliščin in v vseh ljudeh.

10.11. ODPUŠČANJE JE PROCES

»Če tvoj brat greši, ga pograjaj, in če se skesa, mu odpústi.« (Lk 17,3)

Premislim: Med grobo sodbo in bratskim opominjanjem sočloveka je zelo delikatna meja. Včasih moramo poseči zaradi pravičnosti in celovitosti, a zadnji cilj je vedno odpuščanje. Sprejeto in podarjeno. Sprejmem pa ga, če sem ga podaril bližnjemu. Najlažje to storim, če se Bogu zahvalim, da mu je že odpustil.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mojster odpuščanja, hvala ti za odprto srce, ki je živelo iz Božjega odpuščanja sebi in Mariji in vsem ljudem. Nauči tega tudi mene.

11.11. STVARSTVO HVALI STVARNIKA

»Zakaj iz velikosti in lepote ustvarjenih reči moremo s primerjanjem motriti njihovega Stvarnika.« (Mdr 13,5)

Premislim: Pri maši molimo: »Resnično si svet in po pravici te hvali vse stvarstvo, ker po svojem Sinu, našem Gospodu Jezusu Kristusu, z močjo Svetega Duha vse oživljaš in posvečuješ.« Sveti Jožef je zajemal iz te moči, ki sem je deležen tudi jaz.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil pozoren na Božje obličje v stvarstvu. Nauči tega tudi mene.

12.11. VZTRAJNOST

»... bom tej vdovi, ker me nadleguje, vendarle pomagal do pravice, da me ne bo s svojim prihajanjem izmučila do konca.« (Lk 18,5)

Premislim: Z vztrajno molitvijo nam Bog počasi podari valovno dolžino s svojim srcem in mislimi. Privezujemo se na njegovo ustvarjanje, ljubezen in podarjanje. V molitvi dobimo pogum, da spremenimo, kar lahko spremenimo, in milost, da sprejmemo tisto, česar ne moremo spremeniti, ter modrost, da prepoznamo razliko.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil mož molitve, osebnega in zaupnega odnosa s Sveto Trojico, v katere družbi si živel in ustvarjal skupaj z Jezusom in Marijo. Nauči svojega očetovstva tudi mene.

13.11. LJUBEZEN JE V DEJANJIH

»Tako tudi vi, ko naredite vse, kar vam je bilo ukazano, govorite: 'Nekoristni služabniki smo.'« (Lk 17.10)

Premislim: Če za svoje delo prejemam pravično plačilo, mi to lahko pomaga, da pripomorem tudi k skupnemu dobremu vseh. V Božjih očeh ni nobeno prizadevanje premajhno ali preveliko, ampak je vedno pomembno sodelovanje pri Božjem ustvarjanju in podarjanju življenja. Vse je odvisno od mojega namena in smeri: zase ali za Ljubezen, ki vse oživlja in podarja vsakogar in vse vsem.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje življenje, darovano za skupno dobro vseh, ki se imenuje večno življenje: poznavanje (sprejemanje in izročitev – podarjanje) Sina in Očeta v Svetem Duhu.

14.11. ZDRAV ČLOVEK JE HVALEŽEN ČLOVEK

»Ali ni bilo nobenega drugega, da bi se vrnil in počastil Boga, razen tega tujca?« (Lk 17,18)

Premislim: Kdor naredi evharistijo oziroma se zahvali, se zaveda, da so vsi ljudje ljubljeni od Boga. Zahvaljevanje je nalezljivo. Hvaležni ljudje so srečni ljudje. Zahvaljevanje = evharistija je najboljši in najustvarjalnejši način življenja. Rojeva hvaležnost, mir, povezanost, odpuščanje, bližino, trdnost …

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož zahvaljevanja in hvaležnosti, hvala ti za tvojo resnično trdnost v Bogu in pozornost do vsakega človeka kot Božjega sina ali hčere, brata in sestre. Nauči tega tudi mene.

15.11. NOTRANJOST ŠTEJE

»Božje kraljestvo ne pride takó, da bi zbujalo pozornost.« (Lk 17.20)

Premislim: Navzven delam tisto, kar nosim v sebi: ljubeč odnos z Besedo ali pa strah in samogovore. Tega ne morem skriti. Če je prednostna naloga naše družine, skupnosti, kolektiva sprejemanje Božjega delovanja in sodelovanje z Njim, to vpliva na ves svet. Ali oživljam ali sejem smrt? Vse se začne v srcu in srcih.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si bil močan notranji človek sredi skupnosti, s katero si skupaj dihal in sodeloval pri Božjem delovanju. Nauči tega tudi mene.

16.11. VID ALI UVID?

»Jezus mu je rekel: 'Spreglej! Tvoja vera te je rešila.'« (Lk 18,42)

Premislim: Slepec je prepoznal Jezusovo moč, še preden mu je bil vrnjen vid. Tisti, ki so Jezusa gledali s telesnimi očmi, ga niso prepoznali. Vera ni videti s telesnimi očmi, ampak vedeti, da oko ne more videti. Slepemu je bil najprej podarjen uvid v skrito resničnost, šele potem je spregledal tudi telesno.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje vodstvo in pomoč v moji slepoti. Nauči tudi mene sprejeti dar uvida, da bom videl z očmi srca.

17.11. LEPO JE DELATI ZA MIR

»O, da bi tudi ti na ta dan spoznalo, kaj ti prinaša mir.« (Lk 19,42)

Premislim: Eno je moliti za mir, nekaj drugega pa delati za mir in ga prinašati. Če resnično verujem in doživljam brezpogojno Božjo ljubezen, tedaj jo lahko prenašam tudi na druge. Bolj s tem, kar sem, kakor s tem, kar govorim. Božja ljubezen in mir hodita z menoj, kjer koli sem.

Zahvalim se: Sv. Jožef, prinašalec miru, hvala ti za tvojo molitev, s katero si sprejemal in delil Božji mir vsem, ki so bili s teboj. Nauči tega tudi mene.

18.11. ZUNANJE IN NOTRANJE SVETIŠČE

»Pisano je: Moja hiša naj bo hiša molitve, vi pa ste iz nje naredili razbojniško jamo.« (Lk 19,46)

Premislim: Prav je, da se v cerkvi dobro počutimo, a še pomembnejše je, da je tudi naše srce sveti prostor srečanja z Bogom, s seboj in z vsemi in vsem. Srce slehernega je prvo in najsvetejše prebivališče Svete Trojice. V srcu šele lahko zares častimo Boga v duhu in resnici. Iz tega postajamo evharistična = zahvaljujoča se skupnost bratov in sester, ki z drugimi delì, kar je v njenih notranjih in zunanjih svetiščih.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož evharistije, hvala ti za tvojo vero in tvoje življenje iz skrite kamrice srca, kjer si živel skupaj s Trojico ter vsemi brati in sestrami. Shodnica ti je pri tem pomagala tako kakor nam cerkev, da lahko živimo iz Jezusove besede, ki postaja za nas telo zakramenta.

19.11. ODPOR IN PRIVLAČNOST

»Vendar niso našli načina, da bi mu kaj storili, kajti vse ljudstvo se ga je oklepalo, ko ga je poslušalo.« (Lk 19,48)

Premislim: Vsak od nas doživlja v sebi tudi sovraštvo in odpor do Boga. A ko smo v občestvu, doživljamo veselje in hvaležnost, da se Jezusa, križanega in vstalega, lahko oklepamo in ga poslušamo. Njegova beseda nam daje moč za sodelovanje z ustvarjanjem Trojice, nas zdravi in povezuje med seboj. Pri tem je bistvena tudi priprošnja sv. Jožefa ter vseh svetnic in svetnikov.

Zahvalim se: Sv. Jožef, duhovni bojevnik in oče, hvala ti za tvojo čuječnost za Božje delovanje in ljubezen do Njegove besede.

20.11. SPOŠTUJEMO MRTVE

»Bog pa ni Bog mrtvih, ampak živih, kajti njemu vsi živijo.« (Lk 20,38)

Premislim: Čeprav vemo, da v večnosti ni časa, torej smo že v večnosti, pa vseeno Bogu izročamo in zaupamo naše drage, ki so zaspali pred nami. Zaupamo, da nam bodo pomagali v naši zadnji uri in dokončnem prehodu v večno občestvo z Bogom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, zavetnik umirajočih, hvala ti, ker spremljaš vsakogar od nas pri prehodu na srečanje z Božjo družino iz obličja v obličje.

21.11. VSI DIHAMO ISTI ZRAK

»Kdor je iz resnice, posluša moj glas.« (Jn 18,37b)

Premislim: Če poslušam Jezusa, postajam njegov sin in brat, hči in sestra. Njegova beseda preobrazi moje življenje v očetovsko ali materinsko. Resnica je, kar Jezus pove in z dejanji pokaže o Bogu in nas samih. Zato sem povabljen, da ga vsak dan poslušam.

Zahvalim se: Sv. Jožef, učenec in oče Resnice, s katero si delil svoja zemeljska leta, hvala ti, da nas varuješ kot eno Božjo družino.

22.11. BOŽJA LJUBEZEN NE MINE

»S teboj se zaročim na veke, s teboj se zaročim v pravičnosti in v pravici, v dobroti in v usmiljenju. S teboj se zaročim v resnici; in spoznala boš Gospoda.« (Oz 2,21–22)

Premislim: Ljubezen med može in ženo je zakrament – simbol neizčrpne ljubezni Boga do vsega človeštva. Resnična ljubezen poraja in podarja življenje. Toda ne le otrokom, ampak tudi vsem ljudem in vsemu človeštvu, pa tudi naravi.

Zahvalim se: Sv. Jožef, mož Device Marije, hvala ti, ker varuješ naše družine in nas utrjuješ v brezpogojni ljubezni Svete Trojice.

23.11. NE SKRBITE

»Jaz vam bom namreč dal usta in modrost, kateri vsi vaši nasprotniki ne bodo mogli kljubovati ali ji ugovarjati.« (Lk 21,15)

Premislim: Celovito živim, če gojim vse tri razsežnosti odnosov: z Bogom, s seboj in z bližnjimi (vključuje tudi naravo in delo). To je zahtevno ter vedno poteka preko težav in ovir. Krst nas obdari z darovi Svetega Duha, ki nam omogočajo to pot nadaljevati in dozorevati v človeškost na Božji – Kristusov način.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sprejel in živel dar celovitosti v moči Svetega Duha ter si se mu pustil voditi. Nauči tega tudi mene ter vse slovenske možakarje in ženske.

24.11. ODPRITE VRATA

»Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.« (Raz 3,20)

Premislim: Številne slike Jezusa, ki trka na vrata, kažejo kljuko na notranji strani. Vrata lahko odprem le jaz z notranje strani. Nihče tega ne more storiti namesto mene. Jezus vsak dan trka, žejen, da mu vsak od nas odpre vrata srca in tako lahko deli z nami svoje življenje Očetovega Sina in našega brata. Želi nam podariti moč, ki je njega obudila iz smrti in obuja tudi nas, če dovolimo in sprejmemo.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nas vsak dan budiš, da odpremo trkajočemu Jezusu vrata svojega srca.

25.11. POMEMBNO DARILO

»A mi je rekel: 'Dovolj ti je moja milost. Moč se dopolnjuje v slabotnosti.'« (2 Kor 12,9)

Premislim: Bog vsakomur od nas vedno daje dovolj moči, da lahko izberemo pravo pot sredi notranjih bojev in zunanjih neviht, preizkušenj, stisk in ovir. Pavel se je hvalil s svojo slabotnostjo zato, da bi se v njem razodela Božja moč. To je prava drža. Vsi plavamo v Njegovi dobroti in vse, kar lahko dobrega storimo, je Njegov dar, ki smo ga sprejeli in uresničili.

Zahvalim se: Sv. Jožef, preizkušeni možak, hvala ti, da si se v ključnih trenutkih in tudi v malenkostih obračal v sebi k edinemu pravemu sogovorniku – Bogu. Zato si znal poslušati in sprejemati prave odločitve. Nauči tega tudi mene.

26.11. IZ STRAHU K VERI

»Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte!« (Jn 14,1)

Premislim: Kako tolažeče je za otroka, če sliši očeta ali mater reči: »Ne boj se! Jaz sem s teboj! Varen si! Rad te imam!« Jezus nam na tak način zagotavlja, da se Božja obljuba izpolnjuje tudi v našem življenju, danes in tukaj. Nismo sirote. Tudi naše krivde in grehi ga ne oddaljijo od nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo zaupljivo vero v Božjo navzočnost, iz katere si črpal moč za sodelovanje z Bogom v vsem, kar je od tebe zahteval sedanji trenutek. Nauči tega tudi mene.

27.11. HVALEŽNOST, ZDRAVILO ZA SRCE

»Gospodove dobrote bom klical v spomin, Gospodova slavna dela, po vsem, kar nam je storil Gospod.« (Iz 63,7)

Premislim: Preprosti in nepremožni ljudje mnogokrat delujejo, kakor da imajo ogromno, za kar so lahko hvaležni. Obdani so z blagoslovi, ki ne stanejo veliko, ampak so bistveni za naše življenje. Živijo iz tega, kar za denar ni mogoče kupiti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo preprostost in hvaležnost za ljubezen, ki ti jo je bilo dano sprejemati in podarjati vsem, ki so s teboj prihajali v stik. Nauči tega tudi mene.

28.11. BOŽJA ROKA PIŠE

»V tistem trenutku pa so se prikazali prsti človeške roke in pisali po apneni steni kraljeve palače nasproti svečniku. Kralj je zagledal dlan roke, ki je pisala.« (Dan 5,5)

Premislim: Svet je postal globalna vas. Priča smo svetovnemu požaru izključevanja. Elite se igrajo z večino, ki pa ima v vseh narodih eno in isto temeljno željo, ki nas povezuje. Siti smo nasilja in vojn. Želimo si, da bi voditelji skrbeli za mir in priložnosti za sobivanje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, delavec za mir, hvala ti za današnje čase, v katerih tudi mi dozorevamo za ljubezen, ki jo neuspešno poskušamo nadomestiti z denarjem in blaginjo na račun revežev.

29.11. PRVOTNI BLAGOSLOV

»Nato mi je pokazal reko žive vode, bleščečo kakor kristal, ki je izvirala od prestola Boga in Jagnjeta.« (Raz 22,1)

Premislim: Gospod nam pri maši vsak dan kaže in daje okušati končni cilj in smisel našega življenja. Življenje ne more izgubiti, ker je Ljubezen že zmagala. Kjer se je pomnožil greh, se je še bolj pomnožila milost (prim. Rim 5,20). Zajemam iz Božjega daru zmage nad vsem zlom, tudi mojim in našim.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za trdno vero sredi krivičnosti in nečloveškosti v tvojem času. Hvala ti, ker me vodiš v pravo smer celo sredi krivičnosti in nečloveškosti, h kateri tudi sam prispevam v našem času.

30.11. ŽIV ODNOS

»Kako ljubke so na gorah noge glasnika, ki oznanja mir, prinaša veselo novico, oznanja rešitev.« (Iz 52,7)

Premislim: Božja navzočnost je nenehno živa in dejavna. Vabi nas k stalnemu odkrivanju, sprejemanju in sodelovanju sredi današnjih časov, ki so milostni časi, časi priložnosti in Božje rešitve, uresničenja Božjih obljub tudi za nas. Začetki krščanstva se posvetnemu očesu zdijo brezupni, a ista moč, ki je Kristusa obudila od smrti, tudi iz naših težav dela priložnosti za razodetje Božje bližine, ki rešuje in ozdravlja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si vsak izziv sprejel kot Božji sodelavec, ki se zaveda, da zlo ne more zmagati, ampak da prav takrat, ko zmaga, izgubi.

1.12. VERA ODPRE SLEPE OČI

Tedaj se je dotaknil njunih oči in rekel: »Zgôdi se vama po vajini veri!« (Mt 9,29)

Premislim: Dva slepca sta srečala Jezusa in vedela, da je Kristus, Maziljenec. Njegovi učenci, ki so bili vsak dan z njim in so ga videli s telesnimi očmi, pa so bili slepi za njegovo resnico. Videti pomeni verovati, verovati pa pomeni zares dobro videti.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoje izostrene oči vere, ki so v otroku prepoznavale Božjega Sina in v zgodovini krvi zgodovino odrešenja in izpolnitve naših najglobljih hrepenenj.

2.12. VERA JE V DEJANJIH

»Tisti dan bodo gluhi zaslišali besede knjige in iz mraka in teme bodo spregledale oči slepih.« (Iz 29,18)

Premislim: V veri in v vsem, kar smo, štejejo dejanja. Samo besede niso dovolj. Le iz mojih dejanj se pokaže, če resnično verujem. Zato molim in se učim sodelovati z Bogom znotraj svojih odnosov in sedanjih dolžnosti in priložnosti. Vero in oznanilo lahko živim le v konkretnih dejanjih in odnosih.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker tvoje življenje kaže vero v dejanjih. Nauči tega tudi mene.

3.12. NAJBOLJŠE ŠELE PRIHAJA

»Tisti dan bo Gospodova mladika v okras in slavo, sad dežele pa v ponos in slavo Izraelovim ubežnikom.« (Iz 4,2)

Premislim: Dar adventnega časa je, da se znova vrnemo v držo zajemanja iz našega cilja. Trgovski centri in brezumno zapravljanje nam ne morejo dati počitka v tem, kar smo in kar je naš cilj in smisel. Povabljeni smo znova sprejeti in živeti iz svojega cilja: Božji ljubljeni sinovi in hčere ste, med seboj pa bratje in sestre. V tem je vir resničnega miru in sreče, plodnega in ustvarjalnega življenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si hodil po poti tega življenja tako, da si zajemal iz večnega življenja, ki je v tem, da sprejemamo ljubezen Svete Trojice in si jo med seboj podarjamo sredi sedanjega trenutka in današnjih izzivov.

4.12. VZTRAJEN V UPANJU

»Volk bo prebival z jagnjetom in panter bo ležal s kozličem. Teliček in levič se bosta skupaj redila, majhen deček ju bo poganjal.« (Iz 11,6)

Premislim: Vztrajam, ker upam na uspeh dobrega. Dobro je že premagalo zlo in Ljubezen je že zmagala v Kristusu, križanem in vstalem, ki je postal najprej otrok in prehodil vso pot naše krvave zgodovine slepih Adamovih potomcev.

Zahvalim se: Sv. Jožef, iskrena hvala za tvojo vztrajno in izredno močno vero v moči Sina, ki je že premagal zlo, zaradi katerega mi še vedno delamo zgodovino za pot umora in samomora. Odpri nam oči za sprejem resnice.

5.12. ZA VSE

»Gospod nad vojskami bo na tej gori pripravil vsem ljudstvom gostijo s sočnimi jedmi, gostijo z žlahtnimi vini.« (Iz 25,6)

Premislim: Adventni čas je priložnost, da se zavemo svoje lakote in žeje ter dovolimo, da nam jo Bog poteši. Lažni nadomestki namreč tega ne zmorejo. Kristusova beseda, ki postane miza evharistije, ozdravi vsako našo duhovno lakoto in umiri srce, da lahko sodeluje z Bogom, soustvarja in postaja dar sebi in drugim.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si sebe živel kot odgovor na Božji dar in si Trojici dovolil, da je utešila tvojo lakoto po lepoti, dobroti, resnici in ljubezni. Nauči tega tudi mene sredi današnjih izzivov, preizkušenj in priložnosti.

6.12. UTEMELJENI NA TRDNOSTI

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo.« (Mt 7,224)

Premislim: V adventnem času začnemo znova graditi trdne duhovne temelje za celotno leto vnaprej. Vera je tisti trdni temelj, ki se hrani iz dnevne molitve, branja Božje besede, duhovnega branja in praktičnega sodelovanja z Bogom sredi življenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo utemeljenost v daru Božjega Sina, ki si ga sooblikoval in učil biti človek po Božji podobi. Nauči tega tudi mene.

7.12. ZMAGA BREZ NASILJA

»Mogočne je vrgel s prestolov in povišal je nizke.« (Lk 1,62)

Premislim: Jezus je arogantne verske in posvetne oblastnike vedno znova vabil, naj postanejo ljudje. Pri tem je zaupal v Očetovo voljo, ki je sinovsko življenje za vse. Mnogim od njih se je odprlo srce šele ob smrtni uri. Danes je enako. Naj zame vsak dan velja: izročam se Tebi, v katerem živimo, se gibljemo in smo. Ti si premagal zlo in razčlovečenje z nenasilno ljubeznijo, ki je nihče ne more premagati.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za zgled nepremagljive ljubezni, ki tudi vse arogantneže vabi v resnično človeškost po Božji podobi in na Božji način: dar sem, ki se podarja.

8.12. SKUPNA DRAGOCENOST

»Moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku.« (Lk 1,47)

Premislim: Žena, odprta Modrosti, Marija, za Očetovo hrepenenje prozorno srce, da ji Bog lahko podari samega sebe. Skupaj s sv. Jožefom je čakala v temini noči, Adamove teme in pekla, da bi nam podarila Sina Luči, v katerem ni teme, ni vzhoda in ne zahoda. Utelešeni, učlovečeni Bog, Kristus, isti včeraj, danes in vedno.
Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker je tvoja dobrota velika kakor tvoja moč. Hvala ti, ker nam pomagaš prinašati Kristusa v temo sveta, ki se boji Boga, življenja, ljubezni in tudi smrti.

9.12. KDO SO MOJI UČITELJI?

»Čeprav vam Gospod daje kruh stiske in vodo nadloge, se tvoj Učitelj ne bo več skrival, temveč bodo tvoje oči gledale tvojega Učitelja.« (Iz 30,20).

Premislim: Resnični učitelj je tisti, ki nas hrani z evangelijem Jezusa Kristusa: Božji sinovi in hčere ste, zato med seboj bratje in sestre v brezpogojni in večni ljubezni Svete Trojice, Očeta, Sina in Svetega Duha. V moči njegove besede lahko živimo, kar je v nas najboljšega, najlepšega in za vedno živega, dragocenega, oživljajočega, podarjenega. Vsak dan nas izzove, nikdar ne sili; pravičen je, a vedno deluje usmiljeno in sočutno. Takšen učitelj o Učitelju je sv. Jožef. Svojo modrost želi deliti tudi z menoj.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za vse, ki nas tudi po tvoji priprošnji učijo Gospodovih poti. Pomnoži njihovo število in prebudi v nas hrepenenje, da bomo tudi sami sodelovali. Vsak tam, kjer smo.

10.12. ČAS BO POKAZAL

»Prišel je Sin človekov, ki jé in pije, pa pravijo: 'Glej, požrešnež je in pijanec, prijatelj cestninarjev in grešnikov,' in modrost je bila opravičena po svojih delih.« (Mt 11,19)

Premislim: Adventni čas nas vabi k iskanju in računanju na Božjo modrost. Kje? V svojem srcu, prvem bojišču, kjer nas lahko premagujejo škodljivi strah za lastno telesno življenje, vrtenje okrog sebe, hinavščina, pohlep ipd. ipd. Dejstvo, da smo člani Cerkve, nas ne reši teh notranjih bojev. Zunanje okoliščine našega boja so posledica notranjih: norosti vseh vojn v teku (ekonomskih, političnih, vojaških, kulturnih, farmacevtskih, bakterioloških ipd.) ter nečloveškost satanskega izkoriščanja revnih in nemočnih. Na poganskem »krščanskem« Zahodu se neštetim dozdeva to edini možni način življenja, ki ga celo razumsko opravičujejo. Sveti Jožef je živel v podobnih okoliščinah in se učil iz notranjih bojev. Očitno ga laž ni zmogla premagati. Jezus se je moške trdnosti učil od njega.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nam pomagaš iskati Božjo modrost in Božji način uresničevanja naše človeškosti v vseh naših odnosih, delih in življenju. Danes in tukaj odpiraš naša srca za sprejemanje Božjega podarjanja nam in našim sodobnikom.

11.12. KJER JE ŽIVLJENJE, TAM JE UPANJE

»Recite njim, ki so plahega srca: 'Bódite močni, nikar se ne bojte! Glejte, vaš Bog! Maščevanje prihaja, Božje povračilo, on prihaja, da vas reši!'« (Iz 35,4)

Premislim: Zaposlena v domu ostarelih, ki je bila ob mojem očetu, ko je umiral in se počasi dušil, je prepričana, da umirajočemu nikdar ne smemo vzeti upanja. Ni nam treba zanikati smrti, ki trka na vrata, lahko pa gledamo preko trpeče sedanjosti in zajemamo iz polnosti življenja iz Očetove ljubezni po grobu. Smrt je namreč dokončno srečanje z Njim in vsemi, ki hočejo in želijo biti v Njem. Tudi mene kot možakarja vsakodnevni spomin na smrt osvobaja strahu zase in mi daje moč za soustvarjanje z Bogom v blagor vseh. Sveti Jožef je zagotovo nenehno živel iz takšne notranje drže in jo uči tudi vsakogar od nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker posreduješ za moč vseh, ki delajo z umirajočimi. Hvala ti, ker nas spremljaš in učiš prave svobode v moči Očetove ljubezni, danes in tukaj.

12.12. PRIPRAVLJAMO SE NA VELIKO NOČ

»Povem pa vam, da je Elija že prišel, a ga niso prepoznali, temveč so storili z njim, kar so hoteli. Tako bo tudi Sin človekov trpel od njih.« (Mr 17,12)

Premislim: Vsa berila v adventnem času nam nakazujejo tudi Jezusovo veliko noč, ki je dopolnitev njegovega učlovečenja in rojstva sredi med nami. Pripravljamo se, da bomo izrekli dobrodošlico Kristusu v Betlehemu, ki je hkrati Kristus na Kalvariji in v praznem grobu. Iz tega lahko kot možakar črpam moč za vse stiske, preizkušnje in težave v svojem življenju. Tako kakor sv. Jožef.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da nam pomagaš sprejemati celotnega Kristusa, ki je živel v ranljivosti, trpel po ljudeh, umrl ubit in vstal iz smrti, da bi nas zajel v Večno življenje. On se vsakomur izroča, da bi vse napolnil z Življenjem.

13.12. VERA OŽIVLJA SRCE

On »je naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, ki varuje zvestobo na veke«. (Ps 146,6)

Premislim: Ohranjati v srcu osebno vero je danes verjetno največji izziv. Razlogov proti veri je ogromno: razočarajo nas ljudje, ki smo jim zaupali, razočarajo nas verske in državne ustanove. Vse to lahko zamaje temelje naše osebne vere. Bog pa na ves glas tiho govori v največjih globinah našega srca: »Ne boj se! Jaz sem s teboj!«

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nas možake držiš za roko sredi največjih stisk, da naša vera ne omaga. Hvala ti, ker nas privezuješ na Jezusovo stoodstotno zvestobo, da nas nič ne more iztrgati iz Njega in Njegove svobode. Hvala ti, ker nas učiš razločevati Njegov tihi srčni in prijateljski glas.

14.12. MOJA NAJLJUBŠA PODOBA O JEZUSU

»Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter maje?« (Lk 7,24)

Premislim: Podobe in podobice, ki jih imamo o Jezusu na podlagi različnih ljudskih pobožnosti, so zelo različne in nam dostikrat prav nič ne pomagajo živeti sedanjost skupaj s Kristusom in iz njegovega Duha, moči, življenja, trdnosti. Veliko naših predstav o njem meji na vraževerje in magijo. Dobro je, da imamo osebno predstavo o Jezusu, ni pa dobro, da si ga zamišljamo kot neko igračo ali medvedka. Adventni in velikonočni čas nas osvobajata napačnih predstav o njem, ki lahko katastrofalno vplivajo na naše odnose in življenje.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nam pomagaš sprejemati Jezusa takšnega, kakor se je sam predstavil v evangelijih, brez naših utvar in popačenj.

15.12. BREZ SKRBI, REŠITEV JE ŽE DANA

»'Kajti gore se bodo premaknile in griči omajali, moja milost pa se ne bo odmaknila od tebe in moja zaveza miru se ne bo omajala,' pravi tvoj usmiljeni, Gospod.« (Iz 54,10)

Premislim: Vsi poleg dobrega in ustvarjalnega delamo tudi napake in grešimo. Jožef je bil prav tako v nevarnosti, da bi naredil neumnost. Angel ga je v sanjah opozoril in Jožef ga je poslušal in ubogal. Tudi nas angel vabi, da se pokesamo zla, ki ga storimo, in se znova odločimo za sodelovanje z Božjo ljubeznijo. V to Bog vsak dan vabi vsakogar od nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nam pomagaš, da iskreno izpovemo svoj greh in krivde, da premagamo strahove pred posledicami in nadaljujemo pot v zaupanju v Kristusa, ki si ga ti vzgajal v moža, Božjega sodelavca, sina, brata in našega Odrešenika.

16.12. PODARJENA PRAVIČNOST

»Tako govori Gospod: Pazite na pravico, ravnajte pravično, kajti moje odrešenje bo kmalu prišlo in moja pravičnost se bo kmalu razodela.« (Iz 56,1)

Premislim: Izaija kliče Izraelce k spreobrnjenju. Vabi jih, naj delajo, kar je prav. Pravični so lahko le, če računajo na Božje odrešenje in Božjo pravičnost. Ta jemlje oblast grehu in njegovi posledici, ki je smrt. Zaradi strahu pred smrtjo smo ljudje lahko vse življenje sužnji in živimo mimo življenja. V Jezusu se Izaijeve besede o pravičnosti uresničijo. Tudi zato, ker jih je Jožef vsak dan živel in jih naučil tudi Jezusa.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da tudi po tvoji priprošnji in ljubezni do Jezusa in nas lahko zajemamo iz Jezusovega duha in življenja. On je naša pravičnost in odrešenje. V Njem nam je naš nebeški Oče pokazal, da je tako dober, da nam, če mu dovolimo in sprejmemo, vsak greh in smrt obrne v blagoslov.

17.12. GOVORI LE, KADAR JE POTREBNO

»Naj vriskata puščava in goljava, raduje naj se pustinja in naj cvete kakor narcisa. Bujno naj cvete, naj se raduje in radostna vriska. Dano ji bo veličastvo Libanona, krasota Karmela in Šaróna. Gledali bodo Gospodovo veličastvo, krasoto našega Boga.« (Iz 35,1–2)

Premislim: Jezus omogoča razcvet življenja. Vse je ustvarjeno po njem in zanj, v njem ima vse svoj obstoj. Nikogar pa ne moremo prisiliti, da bi ga sprejel. Lahko ga samo oznanimo in pokažemo z lepoto, ki jo od njega prejemamo in delimo naprej. Pomembno je tudi, kako rečemo in kaj delamo, ne le kaj rečemo in kaj delamo. Jezus je ob Jožefovi lepoti in moškem zgledu zaupanja v Boga rasel v Božjega Sina.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvoj očetovski, moški zgled in pomoč pri našem pričevanju upanja in zaupanja v današnjem svetu. Jezus je tudi ob tebi dobil neskončno trdnost v Bogu. Nauči je tudi nas.

18.12. SPODBUDA OŽIVLJA

»Angel ji je rekel: 'Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus.'« (Lk 1,30–31)

Premislim: Izgovorjena Božja beseda dela čudeže. V strahu nam vrne pogum in v smrti nas dvigne iz groba. Spodbudne besede, ki si jih namenimo, še vedno delajo čudeže med nami. Jožef je Jezusa spodbujal in mu prenesel svoj očetovski pogum zaupanja v Boga Očeta. Advent je čas, da sodelujemo z Jožefom in z dobro novico prebudimo v drugih najboljše, Božje, lepo in dragoceno, kar je Bog položil v vsakogar.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za pomoč, da ohranjamo zaupljivo držo v Očetovo ljubezen v vseh svojih odnosih. Še posebno pa v težkih in nerešljivih okoliščinah.

19.12. ANGELOV DOTIK

»In Gospodov angel se je prikazal ženi in ji rekel: 'Glej, nerodovitna si in nisi rodila. Toda spočela boš in rodila sina.' Žena je rodila sina in ga imenovala Samson. Deček je rastel in Gospod ga je blagoslavljal.« (Sod 13,3.24)

Premislim: Med nami so angeli, ki porajajo upanje. Ignacij Lojolski si je jezuite predstavljal kot angele: gledajo Boga in potem poskrbijo za ljudi v skladu z Božjo željo, voljo in hrepenenjem. Drug drugemu smo lahko Božje roke, ki poprimejo v času stiske in potrebe. Božji Duh ni brezbrižen do naših potreb. Sv. Jožef je to velikokrat doživel in tega učil tudi Jezusa.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za pomoč, da bom danes lahko odprl svoje srce in svoje roke do sočloveka v potrebi. Pomagaj mi ga videti, sprejeti in mu podariti, kar mi Bog podarja, da bi delil z bližnjimi.

20.12. POZOREN NA ZNAMENJA UPANJA

»Gospod je še govoril Aházu in rekel: 'Izprosi si znamenje od Gospoda, svojega Boga, v globini podzemlja ali v višavi zgoraj!'« (Iz 7.10–11)

Premislim: Advent je čas pričakovanja in vnaprejšnjega doživljanja. Dnevi v tem času so kratki in mračnejši. Tako kakor je lahko tudi pokrajina in vzdušje zemlje našega srca. Bog me vabi, da se odprem njegovemu znamenju, danes in tukaj. Malo dete je, ki postane križani in vstali možakar, ki tako močno živi Očetovo ljubezen, da na nasilje in brezglavi strah vsakega človeka odgovori z odpuščanjem, ki obuja mrtve. Sv. Jožef je bil res močan zgled vere Jezusu, da se je v njem lahko tako dokončno razodela Božja brezpogojna ljubezen do nas.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za očetovski zgled tvojega zaupanja in upanja v vsakem času in v vseh okoliščinah. Utrdi tudi mene v odprtosti za občestvo in družino dobrega Boga, Očeta, Sina in Svetega Duha.

21.12. ROMANTIČNI BOG

»Glas mojega ljubega! Glej ga, prihaja: skače čez gore, preskakuje griče.« (Vp 2,8)

Premislim: Bog v celoti objema vse ljudi vseh časov. Od znotraj in zunaj. Tako je združen z nami, da ga ne zaznavamo. Če bi bilo drugače, ne bi mogel postati človek, utelešen, eden izmed nas. Božič je začetek ljubezenske zgodbe med Bogom in človeštvom vseh časov. Nadaljuje se v Jezusovem življenju, ki ga v mladosti 30 let spremljata Jožef in Marija. Nadaljuje se tudi v vsej Cerkvi, v tvojem in v mojem življenju. Z vsakomer od nas Gospod sestavlja peti evangelij našega življenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si skupaj z Marijo sprejel ljubezensko zgodbo Boga in tudi vsakomur od nas pomagaš, da se učimo Božjo brezpogojno ljubezen sprejemati in z njo ustvarjalno sodelovati.

22.12. OČE, ODPRT BOGU

»Za tega dečka sem molila in Gospod mi je izpolnil mojo željo. Zdaj sem ga dala Gospodu; vse dni, ki jih bo živel, naj bo posvečen Gospodu.« (1 Sam 1,27–28)

Premislim: Sveto pismo nas povabi, naj usmerimo svojo pozornost odprtosti, ki so jo imele pomembne žene iz stare in nove zaveze do Boga. Med njimi je glavna Marija. Njihova odprtost Božjemu Duhu je spremenila potek zgodovine. Jožef je sodeloval s to odprtostjo in jo tudi sam utelešal. Moja in tvoja odprtost Gospodovi besedi lahko spremeni prihodnost naše Cerkve in našega naroda.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da si odprt Božjemu duhu in tega učiš tudi nas, zato da bi skupaj s teboj v besedah in dejanjih prinašali svetu Kristusa, njegov evangelij in Božje kraljestvo.

23.12. ZNAMENJA BOŽJE PODARITVE

»Moč je pokazal s svojo roko, razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.« (Lk 1,51)

Premislim: Božično praznovanje je postalo velik trgovski podvig. To pa nič ne ovira dragocenosti in stvarnosti, ki jo to praznovanje predstavlja. Resnično znamenje učlovečenja in odrešenja človeštva iz praznine potrošništva in posedovanja smo lahko le kristjani, ki živimo iz Božje popolne podaritve vsakemu človeku vseh časov. Božja podaritev je lahko navzven vidna drugim le v našem življenju. Sveti Jožef je bil mojster, ki je v svojem življenju pokazal, da se mu je Bog popolnoma izročil po Jezusu in Mariji.
Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za tvojo ponižnost. S hvaležnostjo si zajemal iz Božje popolne podaritve tebi in jo prepoznaval tudi v vsakem človeku. Nauči te notranje drže še mene.

24.12. HIŠA KRUHA

»Naklonil ti bom mir pred vsemi tvojimi sovražniki. Gospod ti oznanja, da ti bo Gospod naredil hišo.« (2 Sam 7,11)

Premislim: Cerkev kot zgradba in institucija je lahko polna zmede in neskladij, protislovij in pohujšanj. Vendar vse to ne more izničiti lepote kristjana, ki Jezusu dovoli, da je doma v njegovem srcu. Naše srce je hiša ali dom Kruha, Božje samopodaritve vsakemu človeku. Njegov Kruh oživlja vse, ki ga sprejmejo, in nas spreminja v Dar večnega življenja za vse Božje sinove in hčere. Naša moč je v hoji za Njim in v slavljenju Njegovega Očeta. Najlepše ga slavimo tako, da se skupaj z Njim, Kruhom, podarjamo naprej kot kruh. Njegovo telo smo, On je naš dom.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si skupaj z Marijo prvi živel skrivnost Kristusovega telesa, Cerkve. Hvala ti, ker prosiš za nas, da tudi mi postajamo Kruh, ki ga zauživamo pri maši.

25.12. ŽIV SKUPNI SPOMIN

»V teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovoril po Sinu. Njega je postavil za dediča vsega in po njem je tudi ustvaril svetove.« (Heb 1,2)

Premislim: Spomin na Jezusovo »rojstvo« je postal »kolektivni spomin«. Pa ne zato, da bi se vračali v preteklost, ampak da bi lahko v sedanjosti odkrivali Njegove številne »prihode«. Spominjamo se rojstva, da bi danes in tukaj prepoznavali Njegovo prisotnost in jo posredovali drugim, da bi z njimi delili Življenje, ki smo ga prejeli za vedno ter nas danes in tukaj oživlja in spreminja v Božji dar.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si živel iz Kristusove Božje prisotnosti sredi svojega tesarskega dela v korist sodobnikov. Hvala ti, ker tega učiš tudi nas. Nauči nas izžarevati Njega, ki je vse potegnil iz večne smrti in nas oživil v svoji ljubezni.

26.12. OČE, KI NOSI KRIŽ LJUBEZNI

»In kamnali so Štefana. Ta pa je molil in govoril: 'Gospod Jezus, sprejmi mojega duha!'« (Apd 7,59)

Premislim: Dan po praznovanju rojstva Jezusa Kristusa kot ranljivega človeškega otroka se Bogu zahvaljujemo za mučeniško pričevanje sv. Štefana. Betlehemski Kristus je Kristus na Kalvariji, položen v grob in obujen iz smrti. Jožef je ob Jezusu dojel globino in visočino Božje ljubezni, v kateri smo bili ustvarjeni in odrešeni. Hrepeni, da bi iz nje zajemala tudi ti in jaz.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker me Kristus po tvoji priprošnji ozdravlja vseh zgrešenih predstav o ljubezni. Hvala ti za tvojo podporo sredi moje vsakdanjosti, v kateri me Bog vabi živeti iz globin Kristusove velikonočne ljubezni. Nauči me, da jo bom sprejemal in delil z vsemi, ki mi jih pošilja na pot.

27.12. OČE, DOBRE NOVICE

»In življenje se je razodelo in videli smo ga. Pričujemo in oznanjamo vam večno življenje, tisto, ki je bilo pri Očetu in se nam je razodelo.« (1 Jn 1,2)

Premislim: Oznanjevalec evangelija ni vedno pridigar. Vsi smo krščeni v Jezusa Kristusa. Potopljeni smo v njegovo Ljubezen (Svetega Duha) do Očeta in vsakogar od nas. Strah pred smrtjo nad nami nima več oblasti, razen če mu jo sami dajemo. Hvala neštetim pričevalcem, ki imajo tudi danes radi Boga, tako da ljubijo bližnje (= jim podarjajo svoje življenje) in jih tako rojevajo v Božjo ljubezen. Ljubezen je namreč bolj v dejanjih kakor pa v besedah. Sveti Jožef je glavni zavetnik vseh, ki vsak dan razdajajo svoje telo drugim in tako delajo iz sveta prostor vstopanja v Življenje Božje družine – občestva. Vsi smo Božja družina, če hočemo in sprejmemo ta dar.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, da tudi nam pomagaš ljubiti v dejanjih in ne le v besedah. Danes in tukaj, za več življenja vseh naših sodobnikov. Vsi so namreč Božji ljubljeni sinovi in hčere. Bog namreč nima sovražnikov.

28.12. OČE, KI RAZLOČUJE

»Glas se je slišal v Rami, jok in veliko žalovanje. Rahela je jokala za svojimi otroki in se ni hotela potolažiti, ker jih ni.« (Mt 2,18)

Premislim: Pokol nedolžnih otrok je aktualen v vsakem času. Spomni nas, da je življenje dragoceno od spočetja in za vso večnost. Do telesne smrti lahko svobodno in prostovoljno sodelujemo z Bogom. On nas vsak dan znova vabi v sodelovanje: da dobro poimenujemo kot dobro in slabo kot slabo. Vabi nas, da se veselimo dobrega in zmage nad zlom, svojim in bližnjih. Ne obratno, kar je danes postalo skoraj modno.
Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker si svobodno sodeloval z Bogom. Hvala ti, ker si znal razločevati Božji ples od lažnega bega v uživanje in omamo. Nauči nas razločevati laž od resnice, hudobijo od dobrote, tvoj šepet od vpitja in zmede potrošniškega užitkarstva.

29.12. V NAS POLOŽENO, DA BI URESNIČILI

»Ljubi, ne pišem vam nove zapovedi, temveč staro zapoved, tisto, ki jo imate že od začetka. In stara zapoved je beseda, ki ste jo slišali.« (1 Jn 2,7)

Premislim: V vsakogar od nas je položena »zapoved« ljubezni. Uresničimo jo tako, da Njegovo ljubezen najprej sprejmemo in jo potem s tem, kar smo, delimo z drugimi. Bog je namreč ljubezen. Kdor ljubi, živi v Bogu. Naša vera je praktičen ljubeč odnos do Boga in bližnjih sredi stvarstva. V sv. Jožefu je Bog jasno pokazal moč te stare zapovedi. Ljubezen se je pri njem utelesila, da se je od nje učil vsem podarjenega življenja.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti, ker nam očetovsko pomagaš živeti podarjanje sebe, ne da bi gledali na ceno in lastno lažno ugodje, ki nas pušča prazne.

30.12. OČE, MIROTVOREC

»Templja ni zapuščala, ampak je noč in dan s posti in molitvami služila Bogu.« (Lk 2,37)

Premislim: Prerokinja Ana je bila umirjena žena, polna zaupanja v Gospoda. Božja navzočnost jo je spremenila v dom Boga in bližnjih. Blizu smo koncu še enega koledarskega leta. Povabljeni smo k vrnitvi v skrito kamrico srca, v svetišče, da premislimo o svoji poti z Jezusom od Betlehema do Jeruzalema. Glede na Jezusovo zrelost je bil tudi Jožef verjetno zelo umirjen možakar, ki je zajemal iz Božje bližine v svojem srcu.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za očetovsko pomoč pri našem učenju pozornosti na glas Duha znotraj srca. Hvala ti, ker si mož miru, ki temelji na gotovosti v Božjo obljubo in prisotnost, ki jo je v polnosti živel tvoj in naš dragi Jezus.

31.12. KONEC JE ZGOLJ ZAČETEK IN CILJ

»Otroci, poslednja ura je ...« (1 Jn 2,18)

Premislim: Zadnji dan v koledarskem letu se lahko hvaležni vprašamo, kaj nam je Bog v preteklem letu podaril in kako nas je nagovarjal po vsem, kar smo živeli in doživeli. Kam je usmerjal naše srce in posledično, usta in telo? Ko med seboj lomimo Kruh Božje Besede, ne pozabimo, da nas je Kristus tudi letos jemal s seboj na svojo pot med Betlehemom in Jeruzalemom. Sveti Jožef jo je tudi prehodil skupaj z Njim. Za nas je on močan očetovski, bratovski in sinovski lik. Na njegovo duhovno podporo lahko vedno računamo. Končajmo svoje leto in začnimo novo skupaj z njim, ki je naš dragoceni sopotnik in navdih za sodelovanje z Božjo žalostjo nad vsem hudim in zlom, še bolj pa za Božje veselje nad vso ljubeznijo, ki smo jo v tem letu od Njega sprejeli ter razdelili z brati in sestrami.

Zahvalim se: Sv. Jožef, hvala ti za podporo pri zvesti hoji za Jezusom. Hvala ti za vse trenutke, ko si nam pomagal pri odločitvi za sodelovanje z Bogom sredi naših odnosov, dela in ustvarjanja. Hvala ti, ker boš z nami kot naš nežni oče in starejši brat tudi v naslednjem letu, ko se bomo znova odpravili iz Betlehema v Jeruzalem

Kratice in opomba:
PC – Apostolsko pismo papeža Frančiška Patris corde (Z Očetovskim srcem).
Svetopisemski navedki so iz standardnega prevoda.

https://pvililovse.wixsite.com/duhovni-odmiki

OKREPČEVALNICA PRI JEZUSU

Delovni čas: vsak dan
00:00 - 24:00

Meni

PREDJEDI: VIKEND DUHOVNI ODMIKI

Mojo dušo žeja po Bogu, po živem Bogu. /Ps 42,3/

Duhovni odmik za moške
Duhovni odmik za ženske
Duhovni odmik za zakonce in pripravnike na zakon
Duhovni odmik za starešine
Duhovni odmik Jem, da živim
Duhovni odmik s silvestrovanjem
Duhovni odmik za preizkušane
Duhovna obnova za vse

GLAVNE JEDI: DUHOVNE VAJE

Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. /Jn, 6,55/

Duhovne vaje s postenjem
Duhovne vaje v tišini
Romarske duhovne vaje

SPLETNE SOLATE:

Seme je Božja beseda. /Lk, 8,11/

Spletni misijon
Kruh Besede

SLADICE ZA NAJBOLJ LAČNE:

Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje. /Jn 6,27/

Predavanja
Duhovno spremljanje
Skupine

Meni

Spletna stran

V Jožefovem letu 2021 Z OČETOVSKIM SRCEM

Elektronska knjižica

https://pvililovse.wixsite.com/duhovni-odmiki